

Universitätsbibliothek Wuppertal

Homeri Ilias

Homerus

Lipsiae, 1876

23. Buch

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-2532](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-2532)

λεπτά τε καὶ χαρίεντα, τετυγμένα χερσὶ γυναικῶν.
 ἀλλ' ἦ τοι τάδε πάντα καταφλέξω πυρὶ κηλέῳ,
 οὐδὲν κοί γ' ὄφελος, ἐπεὶ οὐκ ἐγκείσει αὐτοῖς,
 ἀλλὰ πρὸς Τρώων καὶ Τρωιάδων κλέος εἶναι.
 515 ὥς ἔφατο κλαίουσ', ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες.

ΙΛΙΑΔΟΣ Ψ.

Ὡς οἱ μὲν στενάχοντο κατὰ πόλιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 ἐπεὶ δὴ νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκοντο,
 οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο ἐὴν ἐπὶ νῆα ἕκαστος.
 Μυρμιδόνας δ' οὐκ εἶα ἀποσκίδνασθαι Ἀχιλλεύς,
 5 ἀλλ' ὃ γε οἷς ἐτάροις φιλοπτολέμοις μετηύδα·
 Μυρμιδόνες ταχύπῳλοι, ἐμοὶ ἐρίηρες ἐταῖροι,
 μὴ δὴ πῶ ὑπ' ὄχεσσι λυώμεθα μώνυχας ἵππους,
 ἀλλ' αὐτοῖς ἵπποις καὶ ἄρμασιν ἄρσεν ἰόντες
 Πάτροκλον κλαίωμεν· ὃ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.
 10 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ὀλοοῖο τεταρπύμεσθα γόοιο,
 ἵππους λυκάμενοι δορπήσομεν ἐνθάδε πάντες.
 ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ὤμωξαν ἀολλέες, ἦρχε δ' Ἀχιλλεύς.
 οἱ δὲ τρὶς περὶ νεκρὸν εὐτρίχας ἤλασαν ἵππους
 μυρόμενοι· μετὰ δέ σφι θέτις γόου ἡμερον ὤρσε.
 15 δεύοντο ψάμαθοι, δεύοντο δὲ τεύχεα φωτῶν
 δάκρυσι· τοῖον γὰρ πόθεον μῆτῳρα φόβοιο.
 τοῖσι δὲ Πηλεΐδης ἀδινοῦ ἐξῆρχε γόοιο,
 χεῖρας ἐπ' ἀνδροφόνους θέμενος στήθεσσιν ἐταίρου·

V. l. 512 ἦτοι libri. κηλεῷ CG. κηλεῖω H. — 513 οὐδέ κοί ὄφελος D. ὄφελος τ' Ven. B. addito τ' man. rec. — 514 πρὸς A. τρώων L. — 515 ὥς AD 1. man. φάτο D, ut 429, 437. κλαίοντα C. ἐπὶ DHL. δ' ἐστενάχοντο E*1277, 28 H Lips. Vrat. A. γυναικῶν H.

V. l. 1 Ὡς A. — 2 ἐπεὶ δὴ Pseudoplut. 173, 42. libri ἐπειδὴ. ἐππειδὴ S. — 3 οἱ μὲν C. ἄρ ADGHL. ἐπὶ AD. — 4 ἀχιλλεύς C. — 7 omittunt H Vrat. d. μηδέπω Bekk. An. 1147. ὑπόχεσσι D. — 8 ἄρσεν AD. — 9 κλαίοντες D. δ ACDEGHL. — 10 ἐπεὶ τ' L. τεταρπύμεθα AC. τεταρπύμεθα D. — 12 ὥς A. οἱ δ' D. οἷδ' C. ἀχιλλεύς C. — 13 οἱ δὲ C. περὶ A. εὐτρίχας H. — 14 μετὰ AD. γόου θέτις C. ὤρσε ACDEGH. — 17 ἀδινοῦ A, ceteri ἀδινοῦ. — 18 ἐπ': ἀπ' G.

A. c. 18 οὕτως ἀρίσταρχος cὺν τῷ τ' ἐπ' ἀνδροφόνους Didymus.

χαῖρέ μοι ὦ Πάτροκλε καὶ εἰν Ἀΐδαο δόμοι·
 20 πάντα γὰρ ἤδη τοι τελέω, τὰ πάροιθεν ὑπέστην,
 Ἔκτορα δεῦρ' ἐρύσας δώσειν κυσὶν ὠμὰ δάσασθαι,
 δώδεκα δὲ προπάροιθε πυρῆς ἀποδειροτομήσειν
 Τρώων ἀγλαὰ τέκνα, σέθεν κταμένοιο χολωθείς.
 ἦ ῥα, καὶ Ἔκτορα δῖον ἀεικέα μῆδετο ἔργα,
 25 πρηνέα παρ λεχέεσσι Μενoitιάδαο τανύσσας
 ἐν κονίῃς. οἱ δ' ἔντε' ἀφωπλίζοντο ἕκαστος
 χάλκεα μαρμαίροντα, λύον δ' ὑψηλέας ἵππους,
 καὶ δ' ἴζον παρὰ νηὶ ποδώκεος Αἰακίδαο
 μυρίοι· αὐτὰρ δ' τοῖσι τάφον μενοεικέα δαίνυ.
 30 πολλοὶ μὲν βόες ἀργοὶ ὀρέχθεον ἀμφὶ σιδήρῳ
 σφαζόμενοι, πολλοὶ δ' ὄιες καὶ μηκάδες αἶγες·
 πολλοὶ δ' ἀργιόδοντες ὕες, θαλέθοντες ἀλοιφῇ,
 εὐόμενοι τανύοντο διὰ φλογὸς Ἥφαιστοιο·
 πάντῃ δ' ἀμφὶ νέκυν κοτυλήρυτον ἔρρεεν αἶμα.
 35 αὐτὰρ τόν γε ἄνακτα ποδώκεα Πηλεΐωνα
 εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον βασιλῆες Ἀχαιῶν,
 σπουδῇ παρπεπιθόντες ἐταίρου χωόμενον κῆρ.
 οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίην Ἀγαμέμνωνος ἴζον ἰόντες,
 αὐτίκα κηρύκεσσι λιγυφθόγροις κέλευσαν
 40 ἀμφὶ πυρὶ στήσαι τρίποδα μέγαν, εἰ πεπιθόιεν

V. L. 19 δόμοι ACDEG. — 20 σοι G Flor. τελέω H. τὰ, πάροιθεν L. προπάροιθεν Lips. ὑπέστη D. — 22 ἀποδειροτομήσω Vrat. d. — 23 τρώων L. σέθεν H 1. man. — 24 ῥα GHL. — 25 παρ D. παρελεχέεσσι H. τανύσσας E Lips. Vrat. A. — 26 κονίῃς E. κονίῃς GL. οἷδ' CGL. ἕκαστος: ἕκαστοι GS Cant. Harl. Townl. Vrat. A. Flor. γρ. ἕκαστοι A. — 27 λύοντο δὲ μώνυχας ἵππους GS Cant. Mor. Barocc. Townl. Vrat. A. Flor. γρ. λύοντο δὲ μώνυχας ἵππους A. ὑψηλέας D. — 28 καδδ' AC DHL. καδδίζον G. ἴζον A. ἴζον D. ἴζον CHL. παρὰ A. — 29 δ ACDGHL. δαίνυ D 1. man. G. — 30 ἀργοὶ omitt. D. ἀμφὶ A. — 32 ἀργιόδοντες ὕες C. — 33 εὐόμενοι A. δια A. — 34 πάντῃ AE Athenaeus XI, 478. ceteri πάντῃ ἀμφὶ A. κοτυλήρυτον A. κοτυλήρυτον EH Apoll. Soph. 103, 21. Cram. An. Ox. III, 122, 14. Athenaeus. κοτυλήρυτον DL C 1. man. (?) Lips. Vrat. A. Ven. B. κοτυλήρυτον C post ras. κοτυλῦρυτον G. ἔρρεεν: ῥέεν D. — 37 παρπεπιθόντες C. — 38 οἱ δ' L. οἷδ' C. ἴζον A. ἴζον CL post ras. ἴζον D. ἴζον G. — 39 κέλευσαν ACS Harl. Cant. Mor. Mosc. 2. Vrat. b. Ven. B. κέλευσεν EGHL Flor. Rom. κέλευσε D. — 40 ἀμφὶ AD.

A. c. 30 τινὲς ἀθετοῦσιν Schol. V. — 34 κοτυλήρυτον Aristarchus, non κοτυλήρυτον. — 39 ἀρίσταρχος κέλευσαν πληθυντικῶς Didymus. ἐκέλευσαν πληθυντικῶς, οἱ βασιλεῖς, ὡς Ἡρωδιανός Schol. B.

Πηλείδην λούσασθαι ἄπο βρότον αἱματόεντα.
 αὐτὰρ ὁ γ' ἡρνεῖτο στερεῶς, ἐπὶ δ' ὄρκον ὁμοσεν·
 οὐ μὰ Ζῆν', ὅς τις τε θεῶν ὑπατος καὶ ἄριστος,
 οὐ θέμις ἐστὶ λοετρά καρήατος ἄσπον ἰκέσθαι,
 45 πρὶν γ' ἐνὶ Πάτροκλον θέμεναι πυρὶ σῆμά τε χεῦναι
 κείρασθαι τε κόμην, ἐπεὶ οὐ μ' ἔτι δεύτερον ὦδε
 ἴξεται ἄχος κραδίην, ὄφρα ζωοῖσι μετείω.
 ἀλλ' ἦ τοι νῦν μὲν στυγερῇ πειθώμεθα δαίτι·
 ἠῶθεν δ' ὄτρυνον ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον
 50 ὕλῃν τ' ἀζέμεναι παρά τε σχεῖν, ὅσ' ἐπιεικὲς
 νεκρὸν ἔχοντα νέεσθαι ὑπὸ Ζόφον ἡερόεντα,
 ὄφρ' ἦ τοι τοῦτον μὲν ἐπιφλέγῃ ἀκάματον πῦρ
 θάσσαν ἀπ' ὀφθαλμῶν, λαοὶ δ' ἐπὶ ἔργα τράπωνται.
 ὣς ἔφαθ, οἳ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδὲ πίθοντο.
 55 ἐκσυμένως δ' ἄρα δόρπον ἐφοπλίσσαντες ἕκαστοι
 δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἰσης.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 οἳ μὲν κακκείοντες ἔβαν κλισίην δὲ ἕκαστος,
 Πηλείδης δ' ἐπὶ θινὶ πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
 60 κείμεν βαρὺ στενάχων, πολέειν μετὰ Μυρμιδόνεσσιν,
 ἐν καθαρώ, ὅθι κύματ' ἐπ' ἡϊόνος κλύζεσκον.
 εὔτε τὸν ὕπνος ἔμαρπτε λύων μελεδήματα θυμοῦ,

V. l. 41 ἄπο H. ἀπὸ E. ἀπὸ CDGL. — 42 αὐτὰρ δ D Vrat. b. d. ἐπὶ CDH. ὄρκον D. ὁμοσεν E. — 43 οὐ ACEHL. οὐ μὰ D. μὰ A. ὅς τις C: ceteri δστις. τε omitt. EL. — 44 ἄσπον AD. — 45 ἐνι AD. πυρὶ omitt. H. χεῦναι ADS Cant. Harl. Mosc. 2. Vrat. A. Flor. Rom. τ' εχεῦναι H. χεῦναι CGL. — 46 κείρεσθαι H Vrat. d. οὐδέ με δεύτερον H Vrat. d. ἐν ἄλλῃ ἐπεὶ οὐ τι με A. — 47 εἴξεται E. μετείω H. — 48 ἀλλάγε δὴ νῦν μὲν D. μὲν νῦν G: ceteri νῦν μὲν cum Barocc. Harl. Townl. Mosc. 2. Vrat. b. d. — 50 ὅσ' AC. ὅς' D post. ras. ὡς EGHLS Schol. Ψ 139 et Heynii libri; ita editores usque ad Bekkerum. — 51 ὑπο A. — 52 ἦτοι libri. ἐπιφλέγει Barocc. Townl. — 53 ἐπὶ D. ἐπιέργα A. — 54 ὡς AD 1. man. οἳ δ' L. οἳδ' C. ἠδ' ἐπίθοντο libri. — 55 ἐφοπλίσαντες CEG. ἐφοπλίσαντο D. ἐφωπλίσαντο Eust. 1285, 42. ἐφοπλίσαντο Bentleius versu sequenti eiecto. — 56 οὐδ' ἐτι A. — 57 ἐξέρον DH. ἐντο DL Syr. ἐντο Flor. Rom. — 58 κλισίην δὲ AG. ΚΛΙΣΙΗΝΔΕ Syr. κλισίην δ' L. οἰκονδε D. — 59 ἐπὶ A. — 60 βαρὺ στενάχων AE: βαρυστενάχων CDGHL Syr. πολέει G Flor. Rom. πολλοῖσι D. μετὰ AD. — 61 ὅτι δὴ κύματ' D. ΘΘΙΔΗ Syr. ἐπ' ἡϊόνος Vrat. b. d. ἀπ' ἡϊόνος Vrat. A.

κλύζεσκον C Eust. 1287, 26 Harl. ἐκλύζεσκον Lips. κλύζεσκον A, adscripto in margine διχ[ῶς]. ceteri κλύζεσκον cum Eust. 1287, 30.

A. c. 48 οὕτως πειθώμεθα, οὐ τερπώμεθα Didymus.

- νήδυμος ἀμφιχυθείς, μάλα γὰρ κάμε φαίδιμα γυῖα
 Ἑκτορ' ἐπαΐσσων προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν,
 65 ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχῇ Πατροκλήος δειλοῖο,
 πάντ' αὐτῷ μέγεθος τε καὶ ὄμματα κάλ' ἐικυῖα,
 καὶ φωνήν, καὶ τοῖα περὶ χροῖ εἴματα ἔστο·
 στή δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 εὖδεῖς, αὐτὰρ ἐμεῖο λελασμένος ἔπλευ Ἀχιλλεῦ.
 70 οὐ μὲν μευ ζῶοντος ἀκήδεῖς, ἀλλὰ θανόντος·
 θάπτε με ὅτι τάχιστα, πύλας Ἀΐδαο περήσω.
 τῆλέ με εἵργουσι ψυχαί, εἰδῶλα καμόντων,
 οὐδέ με πῶ μίσγεσθαι ὑπὲρ ποταμοῖο ἔωιν,
 ἀλλ' αὐτως ἀλάλῃμαι ἄν' εὐρυπυλὲς Ἀΐδος δῶ.
 75 καὶ μοι δὸς τὴν χεῖρ', ὀλοφύρομαι· οὐ γὰρ ἔτ' αὐτίς
 νίκομαι ἔξ Ἀΐδαο, ἐπὴν με πυρὸς λελάχετε.
 οὐ μὲν γὰρ Ζωοὶ γε φίλων ἀπάνευθεν ἑταίρων
 βουλὰς ἐζόμενοι βουλευόμεν, ἀλλ' ἐμὲ μὲν κῆρ
 ἀμφέχανε στυγερή, ἥ περ λάχε γεινόμενόν περ·
 80 καὶ δὲ κοὶ αὐτῷ μοῖρα θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ
 τεῖχει ὑπο Τρώων εὐηγενέων ἀπολέσθαι.

V. l. 63 κήδυμος G. — 64 προτιλίον D. ποτὶ L Lips. — 65 ἐπὶ H. ψυχῇ D ex corr. L. — 66 καλλ' G. καλά οικυῖα H. — 67 τοῖος L. περὶ D. — 68 omittunt H Vrat. d. στή A. ἄρ ADEGL. ὑπὲρ A. πρὸς C. — 69 ἑμοῖο Baroce. Vrat. b. ἀχιλεῦ C. — 70 μὲν με C. ἐκήδεῖς L. — 71 θάπτε με ὅτι A. θάπτε ὅτι με G. περήσαι G Flor. — 72 με εἵργουσι ACDEGL Pseudoplat. 133, 39. Schol. β 183. εἵργουσιν H. μ' ἑέργουσι LS Syr. Schol. ω 187. πῶς G. Heynius ex solo Harl. πῶ laudat. μί- γεσθαι H. μίσγεσθ' D. — 74 αὐτως EGH Schol. K 167. αὐτως A. ἀνευ- ρυπυλὲς A. — 75 εἰ μοι δὸς H. αὐτίς CL. — 76 νίκομαι ACDEH ex corr. Townl. Vrat. b. d. A. νίκομαι GH ex corr. LS. ΝΕΙΣΣΟΜΑΙ Syr. conf. East. 1288, 55. νείομαι Harl. Mose. 2. ἐπεὶ Vrat. A. λελάχεται D Vrat.

d. λελάχητέ H, αἱ 2. man. add. — 77 ΟΥ Syr. μὲν γὰρ: γὰρ ἔτι Aeschines contra Timarchum § 149. Rhet. Gr. II, 450, 29. γρ. οὐ γὰρ ἔτι A. — 79 ἀμφ' ἔχανε C. ΑΜΦ' ἔΧΑΝΕ Syr. ἐμφέχανε H. ἀμφέλαχε Townl.

γεινόμενον omnes. — 80 δε AD. δέ κοὶ H. ΕΠΙΕΚΕΛ' Syr., add. ε 2. man. ἀχιλεῦ C. — 81 τεῖχε' L. τεῖχη D. ὑπὸ ACDGHL. ὑπο Schol. Z 488. 518. τρώων L. εὐηγενέων libri omnes cum Schol. Z 488. 518. A 786. Et. Mg. 390, 34. Aeschin. 1. 1.

A. c. 63 Aristarchus νήδυμος. — 73 οὐδέ με, non οὐδ' ἐμὲ Hero- dianus. — 76 νίκομαι conf. H. T. 316, 317. — 77 μὲν γὰρ: ἐν τισὶ τῶν πολιτικῶν οὐ γὰρ ἔτι Didymus. — 81 εὐηγενέων: εὐηφενέων Aristophanes et Rhianus.

- ἄλλο δέ τοι ἔρέω καὶ ἐφήσομαι, αἶ κε πίθῃαι.
 μὴ ἐμὰ σὺν ἀπάνευθε τιθήμεναι ὅστε' Ἀχιλλεῦ,
 ἀλλ' ὁμοῦ, ὡς τράφομέν περ ἐν ὑμετέροισι δόμοισιν,
 85 εὐτέ με τυτθὸν ἑόντα Μενοίτιος ἐξ Ὀπóεντος
 ἦγαγεν ὑμέτερον δ' ἀνδροκτασίης ὑπο λυγρῆς,
 ἥματι τῷ, ὅτε παῖδα κατέκτανον Ἀμφιδάμαντος,
 νήπιος, οὐκ ἐθέλων, ἀμφ' ἄστραγάλοις χολωθείς·
 ἐνθά με δεξάμενος ἐν δώμασιν ἱππότη Πηλεὺς
 90 ἔτραφέ τ' ἐνδυκέως καὶ σὺν θεραπείᾳ ὀνόμηνεν·
 ὡς δὲ καὶ ὅστέα νῶϊν ὁμῇ κορὸς ἀμφικαλύπτει
 χρύσεος ἀμφιφορεὺς, τὸν τοι πόρε πότνια μήτηρ
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 τίπτέ μοι ἡθείη κεφαλὴ δεῦρ' εἰλήλουθας,
 95 καὶ μοι ταῦτα ἕκαστ' ἐπιτέλλεαι; αὐτὰρ ἐγὼ τοι
 πάντα μάλ' ἐκτελέω καὶ πείσομαι, ὡς σὺ κελεύεις.
 ἀλλὰ μοι ἄσπον στήθι· μίνυνθά περ ἀμφιβαλόντε
 ἀλλήλους ὀλοοῖο τεταρπύμεσθα γόοιο.

V. L. 82 καὶ ἐφήσομαι, αἶ κε πίθῃαι: σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν
 Aeschines. — 83 τιθήμεναι L Lips. cum Eust. 1289, 41. τιθήμεν' C.
 ὅστε' D. ἀχιλεῦ C. — 84 ἐτράφην περ ADHS Townl. Cant. Vrat. d. A.
 Lucianus 48, 47. Bekk. Anecd. 948, 27. ὡς οὐ τράφην περ Cram. Epim.
 28, 6. ἐτράφην CEG L Lips. Syr. Plato Phaedon. 72 C. Suidas II, 1,
 1116, 3. Phot. Lex. 244. γρ. ἐτράφην A. ἐν: ἐφ' Plato. ἡμετέροισι
 Phot. Lex. δόμοισι D Syr. ἀλλ' ἵνα πέρ σε καὶ αὐτὸν ὁμοίᾳ γαῖα κεκεῦθῃ
 χρυσέῳ ἐν ἀμφιφορεῖ, τὸν τοι πορε πότνια μήτηρ, ὡς ὁμοῦ ἐτράφεμέν
 περ ἐν ὑμετέροισι δόμοισιν Aeschines. — 85 ἐξοπóεντος D. — 86 ὑμέτε-
 ρον δ' A. ἡμέτερον δ' D. ὑμέτερον δὲ Vrat. A. ὑπὸ ACDGHL Syr. —
 87 ἥματι D. ὅτ' H. ἐφιδάμαντος Harl. — 88 νήπιον D Vrat. d. — 89
 ἐνθά με AC. ἐνθά με H. δεξάμενον L Lips. δόμοισιν D Lips. — 90 ἔτραφέ:
 ἔτραφέ GLS Aeschines. ἔτραφ' C. ὀνόμηνεν H. ONÓMHNH Syr. — 91 ὡς

ACDGHL ἀμφικαλύπτει L. — 93 ἀχιλεὺς C. — 94 τίπτέ μοι AC Et.
 Mg. 422, 10. τυπτέ H. ἡλήλουθας E. — 95 ταῦτ' L Lips. ἐγὼ σοι Vrat.
 A. — 96 ὡς με L. ἐν ἄλλῳ ὡς με κελεύεις A. — 97 ἄσπον A. ἄσπον D.
 ἀμφιβαλόντε ADE 1288, 19 GH Syr. ἀμφιβαλόντες CLS Lips. Eust. 1290,
 32 Harl. Cant. Townl. Mosc. 2. Vrat. d. — 98 ὀλοοῖο: ἐν ἄλλῳ κρυεοῖο
 A. τεταρπύμεθα Eust. 1288, 19. ὀλοοῖο τε ταρπύμεθα Eust. 1290, 32.

A. c. 84 scripsi ὡς τράφομέν περ ex coniectura, nam περ in
 optimis libris legitur, et τ augmenti in verbo τρέφειν nusquam apud
 Homerum corripitur, accedit quod numerus singularis ἐτράφην senten-
 tiaae parum convenit, et ἔτραφον notione intransitiva etiam aliis locis
 (B 661. Φ 279) a librariis parum eruditis depravatum est, vide adnot.
 ad B 661. Φ 279. — 92 ἀθετεῖται Aristonicus. ἐν πάσαις (sc. exempla-
 ribus recensiois Aristarchae) οὐκ ἦν ὁ στίχος Schol. V. — 94 ἡθείη:
 Χαμαιλέων γράφει ὡς θεῖη κεφαλὴ Aristonicus, conf. Eust. 1290, 29.

- ὡς ἄρα φωνήσας ὠρέξατο χερσὶ φίλην,
 100 οὐδ' ἔλαβε· ψυχὴ δὲ κατὰ χθονὸς ἤυτε καπνὸς
 ᾤχετο τετριγυῖα. ταφῶν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεὺς
 χερσὶ τε συμπλατάγησεν, ἔπος δ' ὀλοφυδνὸν ἔειπεν·
 ὦ πόποι, ἦ ρά τίς ἐστι καὶ εἰν Αἶδαο δόμοις
 ψυχὴ καὶ εἵδωλον, ἀτὰρ φρένες οὐκ ἐνὶ πάμπαν.
 105 παννυχίη γάρ μοι Πατροκλῆος δειλοῖο
 ψυχὴ ἐφρεστήκει γοοῦσά τε μυρομένη τε,
 καὶ μοι ἕκαστ' ἐπέτελλεν, ἔικτο δὲ θέσκελον αὐτῷ.
 ὡς φάτο, τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο.
 μυρομένοις δὲ τοῖσι φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς
 110 ἀμφὶ νέκυν ἐλεεινόν. ἀτὰρ κρείων Ἀγαμέμνων
 οὐρῆας τ' ὠτρυνε καὶ ἄνδρας ἀξέμεν ὕλην
 πάντοθεν ἐκ κλισίων· ἐπὶ δ' ἀνὴρ ἐσθλὸς ὀρώρει,
 Μηριόνης, θεράπων ἀγαπήνορος Ἰδομενῆος.
 οἱ δ' ἴσαν ὕλοτόμους πελέκεας ἐν χερσὶν ἔχοντες
 115 σειράς τ' εὐπλέκτους· πρὸ δ' ἄρ' οὐρῆες κίον αὐτῶν·
 πολλὰ δ' ἄναντα κάταντα πάραντά τε δόχμια τ' ἦλθον.
 ἀλλ' ὅτε δὴ κνημοὺς προσέβαν πολυπίδακος Ἴδης,
 αὐτίκ' ἄρα δρὺς ὕψικόμους ταναήκει χαλκῷ
 τάμνον ἐπειγόμενοι· ταὶ δὲ μεγάλα κτυπέουσαι

V. L. 99 ὡς AD 1. man. φίλησι D Syr. — 100 ΟΥΔΕΛΑΒΕ Syr. κατα D Syr. — 101 ἀχιλεὺς C. — 102 συμπλατάγησεν S Cant. Lips. Mor. Vrat. b. A. ἔπος τ' D. ὀλοφυδνὸν Lips. — 103 ὦ πόποι ADH. ρά τις ἐστὶ ACD (ἐστὶ) E. ρά τις ἐστὶ G. ρά τις ἐστὶ H. ρά τι ἐστὶ L Lips. Vrat. A. εἰναῖδαο A. δόμοις ACDG Syr. — 104 αὐτὰρ C. — 106 ἐφρεστήκει Eust. 1290, 55: ἐφειστήκει ACE 1288, 13 GHJ. ἐφειστήκει D. ΕΦ' ΙCΤΗΚΕΙ Syr. conf. M 446. Φ 526. X 36. — 107 ἕκας D. ἔεικτο H. εἶητο D (dare volebat εἶκτο). — 108 ὡς A. ὑφ' ἵμερον DG. ἐφ' ἵμερον E. ἵμερον A. — 109 τοῖσι μέλας ἐπὶ ἔσπερος ἦλθε Plutarchus Consol. ad Apoll. 26. — 110 ἀμφὶ A. αὐτὰρ C, conf 104. — 111 ἐξέμεν G. ἀξέμεν' Vrat. A. Lips. — 112 κλισίων CL Syr. κλισίων AS. κλισίων EGH. κλισίων D. ἐπὶ D. — 114 οἱ δ' D. οἷδ' CGL. — 115 τ' omitt. H. εὐπλέκτους CDG Flor. pro CD. ἄρ ADEGHL. — 117 προσέβησαν C. πολυπίδακος ACEGHL Syr. πολυπιδάκου DS Townl. — 118 παναίκεϊ L.

A. c. 104 ἐνσέεισται ἐκ τῆς Ὀδυσσεΐας ὁ στίχος, ἐκεῖ γὰρ τὰς ψυχὰς εἶδωλα σκιδώδη, φρονήσεως ἀμέτοχα, ὑπέθετο οὕτως Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικὸς Schol. A, conf. κ 494, 495. λ 222. — 106 ὁ ἀρίσταρχος ἐφρεστήκει χωρὶς τοῦ ἰ Didymus. — 111 κατὰ πολλὰ τῶν ἀντιγράφων οὐρῆας ὠτρυνεν ἔξω τοῦ τέ Schol. A. productio syllabae ac in caesura semiternaria facta est ut Z 240, 366. Y 45. conf. Annal. Gymn. Austr. 1871, pg. 502. — 117 πολυπίδακος: οὕτως ἀρίσταρχος. ἄλλοι δὲ πολυπιδάκου Didymus.

- 120 πίπτον. τὰς μὲν ἔπειτα διαπλήσσοντες Ἀχαιοὶ
 ἔκδεον ἡμιόνων· ταὶ δὲ χθόνα ποσσὶ δατεῦντο
 ἐλδόμεναι πεδίοιο διὰ ῥωπήια πυκνά.
 πάντες δ' ὕλοτόμοι φιτροὺς φέρον· ὥς γὰρ ἀνώγει
 Μηριόνης, θεράπων ἀγαπήνορος Ἰδομενῆος.
 125 καὶ δ' ἄρ' ἀκτῆς βάλλον ἐπὶ χερσὶ, ἐνθ' ἄρ' Ἀχιλλεὺς
 φράσσας Πατρόκλῳ μέγα ἥριον ἤδ' οἱ αὐτῷ.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πάντῃ παρακάββαλον ἄσπετον ὕλην,
 εἶατ' ἄρ' αὖθι μένοντες ἀολλέες. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 αὐτίκα Μυρμιδόνεσσι φιλοπτολέμοισι κέλευσε
 130 χαλκὸν ζώννυσθαι, Ζεῦξαι δ' ὑπ' ὄχεσφιν ἕκαστον
 ἵππους· οἳ δ' ὤρνυντο καὶ ἐν τεύχεσιν ἔδυνον,
 ἂν δ' ἔβαν ἐν δίφροισι παραιβάται ἡνίοχοί τε.
 πρόθε μὲν ἵππῃες, μετὰ δὲ νέφος εἶπετο πεζῶν,
 μυριοὶ ἐν δὲ μέσοισι φέρον Πάτροκλον ἑταῖροι.
 135 θριξὶ δὲ πάντα νέκυν καταείνυσαν, ἃς ἐπέβαλλον
 κειρόμενοι· ὅπιθεν δὲ κάρη ἔχε διὸς Ἀχιλλεὺς
 ἀχνύμενος· ἔταρον γὰρ ἀμύμονα πέμπ' Ἀἴδος δέ.

V. l. 120 πίπτον AE: πίπτον CDHL. τίπτον G. διαπλήσσοντες ACDEHL Apoll. Soph. 58, 18. Schol. θ 507. διαπλήσσαντες G

ΠΑΙΣΣΟΝΤΕΣ Syr. ἔτεροι δὲ ἀντὶ τοῦ διαπλήσσαντες διαρρήσσαντες γράφουσιν Eust. 1291, 53. — 121 ἡμιόνους D. ταὶ δὲ L. χθόνα G. ποσὶ DEH. — 122 ἐλδόμεναι L. ἐλδόμεναι A. ἐλκόμεναι D, κ post ras. διαρ-

ρωπήια Apoll. Soph. 139, 25. — 123 φῦτροὺς L. ὥς AD. — 125 καδδ' ACDHL. ἄρ ADEGHL. βάλλον CL. ΕΠΙΧΕΡΩΙ Syr. ἐπὶ χερσὶ C. ἄρ ADGL. ἀχιλεὺς C. — 126 οἳ omitt. G. ἡδ' οἱ DHL. — 127 πάντῃ AEG: ceteri πάντῃ. παρακάββαλον ACDEL. παρακάββιλον H. παρακάμβαλον GS Syr. Cant. Harl. Mosc. 2. περικάμβαλον Vrat. A. — 128 εἶατ' C. εἶατ' D. ἄρ ACDGHL. ἀχιλεὺς C. — 129 κέλευσε ADEGL Syr. κέλευσεν H. κέλευσε C Mor. Barocc. μετηύδα Vrat. b. — 130 χαλκὸν ἢ χαλκῷ Eust. χαλκῷ Vrat. A. conf. ad E 857. Ζεῦξαι θ' CHS Syr. Cant.

δ' Ζεῦξαι θ' A. ὑπόχεσφιν DH. — 131 οἳ δ' DL. οἳ δ' CH. οἳ δ' ὄτρυνον Lips. καὶ γ' ἐν τεύχεσιν H. τεύχεσιν E Flor. Rom. — 132 ἂν CDGH. ἐν L. ἀνδύφροισι D. παραβάται L Lips. Mosc. 2. — 133 μετὰ A. — 134 μυριοὶ G. — 135 δ' ἐπὶ πάντα H. καταείνυσαν A. καταείνυσαν CDE bis GHLS Syr. et Heynii libri. Apoll. Soph. 97, 4. Et. Mg. 494, 54. Schol. θ 58. Υ 387. Eust. 1871, 37. καταείλυσαν Vrat. A. — 136 ὅπιθεν D. ὅπιθεν G Flor. ὅπιθε Lips. ἔχε: χέθε S Cant. Townl. ἀχιλεὺς C. — 137 αἴδος δέ AD: ceteri αἰδόδε. αἴδος δῶ H Syr. Vrat. b. d.

A. c. 120 διαπλήσσαντες: οὕτως ἀρίσταρχος, ἄλλοι δὲ διαπλίσσαντες διὰ τοῦ ἰ Didymus. — 135 καταείνυσαν: ἐν τισὶ δὲ καταείλυσαν, τοῦτο-
 ἐστὶν εἶλον· Ἀρίσταρχος δὲ καταείνυσαν Didymus. — 137 αἴδος δέ:
 οὕτως ἡρωδιανός, ἄλλοι δὲ αἰδός δῶ Schol. A, conf. C 385.

οἷ δ' ὅτε χώρον ἵκανον ὄθι σφίσι πέφραδ' Ἀχιλλεύς,
 κάθθεσαν, αἴψα δέ οἱ μενοεικέα νήεον ὕλην.
 140 ἔνθ' αὐτ' ἄλλ' ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 στὰς ἀπάνευθε πυρῆς Ξανθὴν ἀπεκείρατο χαίτην,
 τὴν ῥα Σπερχεῖω ποταμῷ τρέφε τηλεθόωσαν·
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπεν ἰδὼν ἐπὶ οἴνοπα πόντον·

Σπερχεῖ, ἄλλως κοί γε πατὴρ ἠρήκατο Πηλεὺς,
 145 κείσε με νοστήσαντα φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
 κοί τε κόμην κερεῖν ῥέξειν θ' ἱερὴν ἐκατόμβην,
 πεντήκοντα δ' ἔνορχα παρ' αὐτόθι μῆλ' ἱερεύσειν
 ἐς πηγὰς, ὅθι τοι τέμενος βωμός τε θυήεις.
 ὡς ἡρᾶθ' ὁ γέρων, σὺ δέ οἱ νόον οὐκ ἐτέλεσσας.

150 νῦν δ' ἐπεὶ οὐ νέομαί γε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 Πατρόκλῳ ἥρωι κόμην ὀπάσαιμι φέρεσθαι.

ὡς εἰπὼν ἐν χερσὶ κόμην ἐτάριοιο φίλοιον
 ἤκεν, τοῖσι δὲ πᾶσιν ὕφ' ἥμερον ὥρσε γόοιο.
 καὶ νύ κ' ὀδυρομένοισιν ἔδυσεν φάος ἡελίοιο,
 155 εἰ μὴ Ἀχιλλεύς αἴψ' Ἀγαμέμνονι εἶπε παραστάς·
 Ἀτρεΐδῃ, κοί γάρ τε μάλιστα γε λαὸς Ἀχαιῶν
 πείσονται μῦθοισι, γόοιο μὲν ἔστι καὶ ἄσπαι.
 νῦν δ' ἀπὸ πυρκαϊῆς σκέδασον καὶ δεῖπνον ἄνωχθι
 ὀπλεσθαι· τάδε δ' ἀμφιπονησόμεθ' οἷσι μάλιστα

160 κῆδεός ἐστι νέκυς· παρὰ δ' οἱ ταγοὶ ἄμμι μενόντων.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,

V. l. 138 οἷ δ' D, acc. 2. man. οἷδ' CGHL. ὅτε δὴ χώρον C. ἵκανον AH Vrat. d. γρ. ἵκανον A, conf. C 520. ὄθι σφίσι AD ex corr. H Schol. Z 367: vulgo ὄθι σφίσι. ἀχιλλεύς C. — 139 νήεον E. — 140 ἀχιλλεύς C. — 141 ἀπεκείρατο G. — 142 τὴν ῥα L. — 143 ΟΧΗCΑC Syr. ἐπὶ D. εἶπε πρὸς δὲν μεγαλήτορα θυμὸν Vrat. b. — 146 κορέειν C. — 147 παρ' αὐτόθι ACEGH Syr. Schol. Theocr. III, 4. Et. Mg. 344, 34. παρ' αὐτόφῃ LS Lips. Townl. παρ' αὐθὶ Vrat. b. παρ' αὐτίκα D. ἐν ἄλλῳ παραντίκα A. — 148 ὄθι τοι H. — 149 ὡς D 1. man. — 152 ὡς A. versum omittunt D 1. man. et Lips. in textu; habet uterque in margine. — 153 ἤκεν E. ὕψιμερον D. ἐφ' ἥμερον H Vrat. d. — 154 ἔδυσεν φάος ἡελίοιο D post ras. man. rec. — 155 ἀχιλλεύς C. — 156 κοί γάρ τε: κοί μὲν τε CEHL Lips. Vrat. b. d. Mosc. 2. μὲν γε D. — 157 habet H in marg. man. rec. πείσονται Vrat. A. μὲν ἔστι ACDGL. — 158 ἀπὸ A. πυρκαϊῆν C. — 159 τὰ δέ τ' G. — 160 κῆδεός L. παρα CD. οἱ, ταγοὶ A. οἱ ταγοὶ DE Mor. Mosc. 2. Rom. vulgo οἱ τ' ἀγοὶ. — 161 τόδ' Vrat. A.

A. c. 147 παρ' αὐτόφῃ legitur M 302. N 42. Y 140. Ψ 640. — 160 οἱ ταγοὶ Aristarchus: οἱ τ' ἀγοὶ Dionysius (Sidonius?).

- αὐτίκα λαὸν μὲν σκέδασεν κατὰ νῆας εἷας,
 κηδεμόνες δὲ παρ' αὐθι μένον καὶ νήεον ὕλην,
 ποίησαν δὲ πυρὴν ἐκατόμποδον ἔνθα καὶ ἔνθα,
 165 ἐν δὲ πυρῇ ὑπάτη νεκρὸν θέσαν ἀχνύμενοι κῆρ.
 πολλὰ δὲ ἴφια μῆλα καὶ εἰλίποδας ἑλικας βοῦς
 πρόσθε πυρῆς ἔδερόν τε καὶ ἄμφεπον· ἐκ δ' ἄρα πάντων
 δημόν ἐλὼν ἐκάλυψε νέκυν μεγάρυμος Ἀχιλλεὺς
 ἐς πόδας ἐκ κεφαλῆς, περὶ δὲ δρατὰ σώματα νῆει.
 170 ἐν δ' ἐτίθει μέλιτος καὶ ἀλείφατος ἀμφιφορῆας,
 πρὸς λέχεα κλίνων· πίσυρας δ' ἐριαύχενας ἵππους
 ἐσσυμένως ἐνέβαλλε πυρῇ μεγάλα στεναχίζων.
 ἐννέα τῷ γε ἄνακτι τραπεζῆες κύνες ἦσαν·
 καὶ μὲν τῶν ἐνέβαλλε πυρῇ δύο δειροτομήσας,
 175 δώδεκα δὲ Τρώων μεγαθύμων υἷεας ἐσθλοὺς
 χαλκῷ δηϊόων· κακὰ δὲ φρεσὶ μῆδετο ἔργα.
 ἐν δὲ πυρὸς μένος ἦκε σιδήρεον, ὄφρα νέμοιτο.
 ὦμυξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, φίλον δ' ὀνόμηνεν ἐταῖρον·
 χαῖρέ μοι ὦ Πάτροκλε καὶ εἰν Αἴδαο δόμοισι·
 180 πάντα γὰρ ἤδη τοι τελέω, τὰ πάροιθεν ὑπέστην.
 δώδεκα μὲν Τρώων μεγαθύμων υἷεας ἐσθλοῦς,
 τοὺς ἅμα σοὶ πάντας πῦρ ἐσθίει· Ἑκτορα δ' οὐ τι
 δώσω Πριαμίδην πυρὶ δαπτέμεν, ἀλλὰ κύνεσσιν.

V. L. 163 ἡγεμόνες Vrat. A. παραῦθι ADL. — 164 ἐκατόμποδον

ELS Cant. man. rec. ἐκατόμπεδον H Lips. ἐκατόμπεδον A. ἐκατόμπεδον
 CDG Syr. — 165 ἐν A. KHP' Syr. — 166 εἰλίποδας EGL. ΚΑΙΕΛΙΚΑΣ
 Syr. — 167 πρόσθε bis legitur in H omisso πυρῆς. ἀμφεπον H. — 168
 ἀχιλλεύς C. — 169 περὶ: παρὰ Zonar. Lex. 572. σώματ' ἀνῆει Vrat. b.
 νῆει omitt. H. — 170 δ' ἐτίθει ACDEH Vrat. b. d. A. Mosc. 2. Rom.
 ΔΕΤΙΘΕΙ Syr. δὲ τίθει GLS Lips. conf. C 541. 561. 607. ἀμφιφορεῖς H
 ex corr. — 172 ἐνέβαλλε EG. πυρὶ CLS Vrat. b. d. στεναχίζων CD post
 ras. EL: στεναχίζων AGHS Cant. Mor. Vrat. d. — 173, 174 omitt. D
 in textu, habet in marg. man. rec. — 174 καὶ τούτων E. τῶν ἐννέα
 βάλε πυρὶ Vrat. A. πυρὶ CL. — 175 τρώων L. — 178 ἄρ' ADGHL. φί-
 λον τ' CD. — 179 εἰναῖδαο AD. δόμοισι ACDEGHLS. — 180 τοι omitt.
 L Lips. Vrat. A. τελέω τὰ (δ' E) πάροιθεν: τετελεσμένα ὥσπερ S Syr.
 (ΠΕΡ') Cant. Townl. ἐν ἄλλῃ τετελεσμένα ὥσπερ ὑπέστην A. — 181
 τρώων L. — 182 σοὶ DGH. οὐ τι: οὗτοι C. — 183 πρίαμίδην H, v 2. man.

A. c. 169 δρατὰ: τὰ πολλὰ τῶν ὑπομνημάτων διὰ τοῦ εἰ δρετά
 Didymus.

ὥς φάτ' ἀπειλήσας· τὸν δ' οὐ κύνες ἀμφεπένοντο,
 185 ἀλλὰ κύνας μὲν ἀλαλκε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
 ἤματα καὶ νύκτας, ῥοδόεντι δὲ χρίεν ἐλαίῳ
 ἀμβροσίῳ, ἵνα μὴ μιν ἀποδρύφοι ἐλκυστάζων.
 τῷ δ' ἐπὶ κυάνεον νέφος ἤγαγε Φοῖβος Ἀπόλλων
 οὐρανόθεν πεδίον δέ, κάλυψε δὲ χώρον ἅπαντα,
 190 ὅσσον ἐπεῖχε νέκυς, μὴ πρὶν μένος ἡελίοιο
 κήλει' ἀμφὶ περὶ χροῶ ἵνεσιν ἥδὲ μέλεσιν.
 οὐδὲ πυρὴ Πατρόκλου ἐκαίετο τεθνηῶτος.
 ἔνθ' αὐτ' ἄλλ' ἐνόησε ποδάρκης διὸς Ἀχιλλεύς·
 στὰς ἀπάνευθε πυρῆς δοιοῖς ἡράτ' ἀνέμοισι,
 195 βορέῃ καὶ Ζεφύρῳ, καὶ ὑπίσχετο ἱερὰ καλὰ·
 πολλὰ δὲ καὶ σπένδων χρυσέῳ δέπαϊ λιτάνευεν
 ἐλθεῖν, ὄφρα τάχιστα πυρὶ φλεγεθοῖατο νεκροί,
 ὕλη τε σέυαιτο καήμεναι. ὠκέα δ' Ἴρις
 ἀράων αἰούσα μετὰγγελος ἦλθ' ἀνέμοισιν.

V. L. 184 AMΦ' ΕΠΕΝΟΝΤΟ Syr. ἀμφιέποντο Tzetzes Alleg. 29.
 — 186 δὲ χρίεν ADEL Apoll. Soph. 139, 11. Schol. Ξ 172. δὲ χρίεν
 CGS. δὲ χρεῖσεν H. δ' ἐχρίεν Athenaeus XV, 688. — 187 ἐλκυστάζων L. —

188 ἐπὶ DG. — 189 πεδίον δὲ A. κάλυψεν δ' ἄρα χώρον D. — 190 ὅσον
 E. — 191 κήλει' A. κήλει D Syr. Townl. κήλη' H. κήλη E Plutar-
 chus Quaest. conv. III, 10, 2, 3. κήλη CGLS Et. Mg. 716, 39. κλήλη
 Lips. ἀμφὶ DG. περὶ ADG. μέλεσιν D. — 192 πυρὶ GL. πυρὶ D, η post
 ras. ἐκαίετο ADH Syr. Barocc. Mor. καίετο CGLS Townl. Vrat. A.

η
 τεθνηῶτος LS Lips. Cant. τεθνηῶτος A. τεθνηῶτος CDGH Syr. —
 193 ἀχιλλεύς C. — 194 στὰς D. ἀνέμοισι ACDEG. — 195 βορέῃ ACDEG
 HL Syr. conf. ad l 5. ὑπίσχετο ACL Lips. ὑπέσχετο ἢ ὑπίσχετο Eust.
 ceteri ὑπέσχετο. — 196 δέπαϊ, λατάνευεν C. ἐλιτάνευεν D. ἐλιτάνευεν
 H, sed in utroque δέπαϊ, conf. κ 316, ubi ACDEHIKLMNQRV δέπαϊ
 ὄφρα πίοιμι exhibent. — 197 ἐλθέμεν ADGHL Syr. ἐλθεῖν CE bis Harl.
 Townl. Mosc. 2. Vrat. A. Flor. γρ. ἐλθεῖν A. νεκροί ADH: νεκρὸν CE
 GL Syr. Heynius νεκροί ex solo Veneto A laudat. — 198 τε σέυαιτο
 E Flor. τ' ἐσσεύαιτο AGS Townl. ΤΕΣΕΥΑΙΤΟ Syr. τ' ἐσσεύαιτο C Vrat.

οι
 d. τ' ἐσεύαιτο H. τ' ἐσσεύετο D 2. man. L. τ' ἐσσεύαιτο Mosc. 2. τ'
 ἐσσεύοιτο Rom. τ' ἐσσεύοντο D 1. man. ἐν ἄλλῳ ὕλη τε σέυαιτο A. —
 199 μετ' ἄγγελος A. μετ' ἄγγελος CDHS Cant. Mor. Harl. Townl. Vrat.
 b. d. Tzetzes Alleg. 64. τινὰ δὲ τῶν ἀντιγράφων ἐν ducl μέρει λόγου
 ἔχει τὸ μετ' ἄγγελος Eust. 1296, 8. conf. 1009, 49. ἦλθεν L.

A. c. 195 ὑπίσχετο, conf. ad Υ 84, ubi Aristarchus ὑπῆρχεο scripsit.
 — 197 ἐλθεῖν scripsi ut 209, ubi libri in eo consentiunt. — 198 οὕτω
 δὲ (τε σέυαιτο?) καὶ ἔξω τοῦ ὕλη Didymus. χωρὶς δὲ τοῦ ὕλη.
 οἱ δὲ ὕλην τ' ἐσσεύοντο (?) ἀντὶ τοῦ ὁρμήσειαν οἱ ἀνεμοὶ καίεν τὴν
 ὕλην, Scholia. AV. de scriptura τε σέυαιτο conf. P 463. haec Aristarchi
 fuit, quia sola cum ὕλη convenit.

- 200 οἱ μὲν ἄρα Ζεφύροιο δυσαέος ἀθρόοι ἔνδον
 εἰλαπίνην δαίνυντο· θέουσα δὲ Ἴρις ἐπέστη
 βηλῷ ἐπὶ λιθέῳ. τοὶ δ' ὥς ἶδον ὀφθαλμοῖσι,
 πάντες ἀνήϊξαν, κάλεόν τέ μιν εἰς ἑ ἕκαστος·
 ἦ δ' αὖθ' ἔζεσθαι μὲν ἀνήνατο, εἶπε δὲ μῦθον·
- 205 οὐχ ἔδος· εἴμι γὰρ αὖτις ἐπ' Ὠκεανοῖο ρέεθρα,
 Αἰθίοπων ἐς γαῖαν, ὅθι ῥέζουσ' ἐκατόμβας
 ἀθανάτοισι, ἵνα δὴ καὶ ἐγὼ μεταδαίσομαι ἱρῶν.
 ἀλλ' Ἀχιλεὺς βορέην ἠδὲ Ζέφυρον κελαδεῖνόν
 ἐλθεῖν ἀράται, καὶ ὑπίσχηται ἱερὰ καλά,
- 210 ὄφρα πυρὴν ὄρσητε καήμεναι, ἥ ἔνι κεῖται
 Πάτροκλος, τὸν πάντες ἀναστενάχουσιν Ἀχαιοί.
 ἦ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦς' ἀπεβήετο, τοὶ δ' ὀρέοντο
 ἡχῇ θεσπεσίῃ, νέφεα κλονέοντε πάροιθεν.
 αἶψα δὲ πόντον ἵκανον ἀήμεναι, ὦρτο δὲ κύμα
- 215 πνοιῇ ὑπο λιγυρῇ· Τροίην δ' ἐρίβωλον ἰκέσθην,
 ἐν δὲ πυρῇ πεσέτην, μέγα δ' ἴαχε θεσπιδαῆς πῦρ.
 παννύχιοι δ' ἄρα τοί γε πυρῆς ἄμυδις φλόγ' ἔβαλλον
 φυσῶντες λιγέως· ὁ δὲ πάννυχος ὦκὺς Ἀχιλλεὺς
 χρυσέου ἔκ κρητῆρος, ἐλὼν δέπας ἀμφικύπελλον,
 220 οἶνον ἀφυσσόμενος χαμάδις χέε, δευε δὲ γαῖαν,

V. l. 200 Ζεφύρου H. — 200—202 omitt. Vrat. b. — 201 ὑπέστη HS Vrat. d. — 202 ἐπὶ ACDEGL Et. Mg. 186, 19. Et. Gud. 102, 41. Zonar. Lex. 373. ἐπὶ H Syr. οὐδὲ ἐπὶ Et. Mg. 196, 30. εἶδον D. ὀφθαλμοῖσι ACDEG. Syr. — 203 κάλεόν τέ libri mei cum Townl. Vrat. d. Apoll. Soph. 61, 19. Apollon. de Pron. 53 A. κάλεον δέ Et. Mg. 294,

37. εἰς ἑ G. ἔ ἕκαστος A. εἰς ἕκαστος D. ἔ omitt. DL Syr. — 204 ἦδ' CD. 2. man. L. AY Syr. ἀνήνατο ACE 1295, 61 H. εἶπε τέ L. τε S Syr. Townl. Vrat. A. — 205 ΟΥΧ' Syr. ΓΑΡ' Syr. αὖτις CG. αὖθι AH Vrat. d. γρ. αὖτις A. ἐπ'· ἀπ' G. ρέεθρα: ρεέθρων Apoll. Soph. 62, 18. ρόων C. — 206 ῥέζουσ' Mose. 2. — 208 ἀχιλλεὺς H. — 209 ὑπίσχηται D. ὑπίσχετο Lips. — 210 ὄρσητε G. ἐνὶ DL. ἐνὶ H. — 212 ἦ μὲν C. ἀρ ADGHL. ὥς omitt. H. ὥς AD. ἀπεβήετο D Barocc. Harl. Lips. 1. man. Vrat. b. ἀνεβήετο S. οἶδ' E Pseudoplat. 129, 18. ἐρέοντο H. — 213 πνοιῇ ὑπὸ λιγυρῇ νέφεα κλονέοντες ὅπισθεν Pseudoplat. 129, 18. — 215 ὑπὸ ACDEGL ὑπο H Syr. — 216 πυρῇ AD ex corr. EGHL Mor. Cant. Rom. πυρὶ CD 1. man. S Syr. Vrat. A. ΠΥΡ' Syr. — 217 habet H in marg. man. rec. scr. — 218 φυσῶντες L Lips. ὁ δὲ C ἀχιλεὺς C. — 219 ἐλὼν ACDGH Barocc. Harl. Mor. Mose. 2. Vrat. d. ἔχων

ELS Lips. ἐν ἄλλῳ ἔχων A. — 220 ἀφυσσόμενος DG. ἀφυσσάμενος A. ceteri ἀφυσσάμενος cum Harl. Mose. 2. Vrat. d. χαμάδις D. χέε: χεῦ G. Flor.

A. c. 206 γρ. ἐς δῆμον, ὥς αἱ ἀπὸ τῶν πόλεων Didymus. — 220 ἀφυσσόμενος, conf. Γ 295 οἶνον δ' ἐκ κρητῆρος ἀφυσσόμενοι (ita

- ψυχὴν κικλήσκων Πατροκλῆος δειλοῖο.
 ὡς δὲ πατὴρ οὐ παῖδός οδύρεται ὀστέα καίων,
 νυμφίου, ὅς τε θανῶν δειλοὺς ἀκάχησε τοκῆας,
 ὡς Ἀχιλεὺς ἐτάριοι οδύρετο ὀστέα καίων,
 225 ἐρπύζων παρὰ πυρκαϊῇν, ἀδινὰ στεναχίζων.
 ἦμος δ' ἑωσφόρος εἶσι φῶς ἐρέων ἐπὶ γαῖαν,
 ὃν τε μέτα κροκόπεπλος ὑπεῖρ ἄλλα κίδναται ἠώς,
 τῆμος πυρκαϊῇ ἐμαραίνεται, παύσατο δὲ φλόξ.
 οἱ δ' ἄνεμοι πάλιν αὖτις ἔβαν οἶκον δὲ νέεσθαι
 230 Θρηίκιον κατὰ πόντον· ὃ δ' ἔστενεν οἴδατι θύων.
 Πηλείδης δ' ἀπὸ πυρκαϊῆς ἐτέρωσε λιασθεῖς
 κλίνθη κεκμηώς, ἐπὶ δὲ γλυκὺς ὕπνος ὄρουσεν.
 οἱ δ' ἄμφ' Ἀτρείωνα ἀλλέες ἠγερέθοντο·
 τῶν μιν ἐπερχομένων ὄμαδος καὶ δοῦπος ἔγειρεν.
 235 ἔζητο δ' ὀρθωθεὶς καὶ σφραγὶς πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 Ἀτρείδῃ τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Παναχαίων,
 πρῶτον μὲν κατὰ κυρκαϊῇν σβέσατ' αἶθοπι οἴνῳ
 πᾶσαν, ὁπόσσον ἐπέσχε πυρὸς μένος· αὐτὰρ ἔπειτα
 ὀστέα Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο λέγωμεν
 240 εὖ διαγιγνώσκοντες· ἀριφραδέα δὲ τέτυκται·
 ἐν μέσση γὰρ ἔκειτο πυρῇ, τοῖ δ' ἄλλοι ἄνευθεν
 ἐσχατιῇ καίοντ' ἐπιμίξ, ἵπποι τε καὶ ἄνδρες.
 καὶ τὰ μὲν ἐν χρυσῇ φιάλῃ καὶ δίπλακι δημῷ

V. l. 221 πατροκλοῖο E. — 222—228 maximam partem mutilos
 habet Syr. ut 113—122. — 223 ὡς τε D. addit Plutarchus Consol. ad
 Apoll. 30. ἄρρητον δὲ τοκεῦσι γόνος καὶ πένθος ἔθηκε. — 224 ὡς A.
 ἀχιλλεὺς E Lips. οδύρετο ἐτάριοι C. — 225 ἐρπύζων H. παρα A. ἀδινὰ
 A: ceteri ἀδινὰ. στεναχίζων CEL Rom. — 226 δ' omitt. Schol. Θ 1.
 ἑωσφόρος D, spir. 2. man. — 227 μέτα Schol. Θ 1. β 1. μετὰ ACEL. μετὰ
 DGH. ὑπεῖράλα D. ὑπεῖρ A. κίδνατο Schol. Θ 1. β 1. — 228 πυρκαϊῇ D.
 ΦΛΟΞ Syr. — 229 αὖτις CE. οἶκον δὲ A. ΟΙΚΟΝΔΕ Syr. οἶκονδε CDL.

μετὰ
 νέεσθαι: ἕκαστος Barocc. Mor. — 230 κατὰ A. δ δ' D. 88' CGHL. ἔσται-
 νεν L. θύων A. — 231 ἀπὸ A. ἐτέρωθι Eust. 1296, 60, sed 1296, 61
 ἐτέρωσε. — 232 ἐπὶ A. κεκμηκώς Harl. Mor. Vrat. A. — 233 οἶδ' GHL.
 — 234 ὄμαδος D, acc. et spir. 2. man. δοῦπος ὄρουσεν C. ἔγειρεν et γρ.
 ἔγειρεν Vrat. A. — 235 καὶ σφραγὶς HL. — 236 ἀτρείδῃ Harl. Mosc. 2.
 conf. 272. 658. A 17. H 327. 385. τὴν H. Παναχαίων A. — 237 κατὰ ACH.

σβέσατ' G. αἶθοπα οἶνον D. — 239 λέγομεν H. — 240 διαγιγνώσκοντες
 AEL Syr. διαγιγνώσκοντες CDGH. — 241 οἱ δ' Eust. 1294, 6. — 242 ἐπὶ
 μίξ G. τὴν καὶ ACH. καὶ omitt. G.

A. c. Aristarchus) δεπᾶεσσιν ἔκχεον. K 579 ἀπὸ δὲ κρητῆρος Ἀθῆ-
 νη πλείου ἀφυσκόμενοι (οὕτως ἀρίσταρχος) λείβον μεληδέα οἶνον.

θείομεν, εἰς ὃ κεν αὐτὸς ἐγὼν Ἀϊδι κεύθωμαι.

- 245 τύμβον δ' οὐ μάλα πολλὸν ἐγὼ πονέεσθαι ἄνωγα,
 ἄλλ' ἐπεικέα τοῖον· ἔπειτα δὲ καὶ τὸν Ἀχαιοὶ
 εὐρύν θ' ὑψηλὸν τε τιθήμεναι, οἳ κεν ἐμεῖο
 δεύτεροι ἐν νήεσσι πολυκλήϊσι λίπησθε.

ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἐπίθοντο ποδῶκεϊ Πηλεΐωνι.

- 250 πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν κβέσαν αἶθοπι οἴνῳ,
 ὄσσον ἐπὶ φλόξ ἦλθε, βαθεῖα δὲ κάππεσε τέφρῃ·
 κλαίοντες δ' ἐτάριοιο ἐνῆος ὄστέα λευκὰ
 ἄλλεγον ἐς χρυσέην φιάλην καὶ δίπλακα δημόν,
 ἐν κλισίῃσι δὲ θέντες ἐανῶ λιτὶ κάλυψαν·

- 255 τορνῶσαντο δὲ σῆμα θεμεΐλιά τε προβάλοντο
 ἄμφι πυρὴν· εἴθαρ δὲ χυτὴν ἐπὶ γαίαν ἔχευαν.
 χεύαντες δὲ τὸ σῆμα πάλιν κίον. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 αὐτοῦ λαὸν ἔρυκε καὶ ἵζανεν εὐρύν ἀγῶνα,
 νηῶν δ' ἔκφερ' ἄεθλα, λέβητάς τε τρίποδάς τε,
 260 ἵππους θ' ἡμιόνους τε βοῶν τ' ἵφθιμα κάρηνα,
 ἦδὲ γυναῖκας ἐυζώνους πολίον τε εἰδηρον.

ἵππευδιν μὲν πρῶτα ποδῶκεσιν ἀγλά' ἄεθλα
 θῆκε γυναῖκα ἄγρεσθαι ἀμύμονα ἔργα ἰδυῖαν
 καὶ τρίποδ' ὠτύνοντα δυωκαίκοσιμετρον,

V. l. 244 εἰς ὃ κεν A: ceteri εἰκόκεν. ἐγὼ CEL Vrat. A. ἐν ἄλλῳ αὐτὸς ἰὼν A. κεύθωμαι CDEGHLS Syr. Cant. Mor. Barocc. Harl. Townl. Mosc. 2. κεύθωμαι Zonar. Lex. 1200. κλεύθωμαι A. κλεύθωμαι Et. Mg. 517. 45. conf. Hesych. II, 491. — 247 ἐμοῖο G Barocc. Vrat. d. — 248 δεύτερον D Eust. 1298, 2; sed 1298, 9 δεύτεροι. ἐν omitt. H. πολυκλήϊσι H. πολυκλήϊσι G. λίπεσθε H Vrat. d. — 249 ὥς A. οἷδ' CGHL. ΔΕΠΙΘΟΝΤΟ Syr. ἐπείθοντο H. — 250 κατα AC Syr. — 251 ἐπὶ ACDEGHL

post ras. Syr. βαθεῖα τε D. δὲ A. ἐν ἄλλῳ κάππεσεν ὕλη A. — 252 κλαίοντος L. — 253 κύλλεγον Mor. ἐς omitt. H. χρυσήν A. χρυσήν D. χρυσήν L. — 254 κλισίῃ EHL. ἐς κλισίῃν Vrat. A. δ' ἐνθέντες L Lips. ἐανῶ L Lips. Flor. εανῶι D. — 255 τὸρνῶσαν τε Et. Mg. 762, 26. θεμεΐλια δὲ A. προβάλλοντο DH. — 256 ἄμφι AD. ἐπὶ DH. ἔχευαν Lips. 1. man. — 257 χεύαντες A. ἀχιλλεὺς C. — 261 εὐζώνους H. — 262 ἵππευσι DEH Flor. ἀγλά DH. ἀγλαὰ C. — 263 ἔργ' εἰδυῖαν ACDGHL Syr. ἔργα εἰδυῖαν E bis. — 264 ὠτύνοντα D Lips. δύω καὶ εἰκοσιμετρον A. δύω καὶ εἰκοσιμετρον CD (δύο) EGHL. τινὲς προάγουσιν ὕφ' ἐν ὡς μίαν

A. c. 214 ὅτι κατὰ συγκοπὴν κλεύθωμαι ἀντὶ τοῦ κελεύθωμαι, οἷον πορεύομαι Aristonicus. ἀντὶ τοῦ κελεύθωμαι, πορεύομαι. τινὲς δὲ κεύθωμαι, οὐκ εὖ Schol. V. — 254 λιτὶ Aristarchus. — 259—261 obelos habent adpictos in A, ad quos excedit scholium Aristonici. καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει ἠθέτηται τοῦτο Schol. V. — 262 ἵππευσιν: τινὲς ἵπποισι Schol. V. — 264 οὐατόενα Heynius coniecit non male, comparato θῆρ οὐατόεσι, quo Callimachus usus est teste Eustathio. δυωκαίκοσιμετρον: ὕφ' ἐν ὡς

- 265 τῷ πρώτῳ· ἀτὰρ αὖ τῷ δευτέρῳ ἵππον ἔθηκεν
 ἐξέτε' ἀδμήτην, βρέφος ἡμίονον κυέουσιν·
 αὐτὰρ τῷ τριτάτῳ ἄπυρον κατέθηκε λέβητα
 καλόν, τέσσαρα μέτρα κεχανδότα, λευκὸν ἔτ' αὖτως·
 τῷ δὲ τετάρτῳ θῆκε δύω χρυσοῖο τάλαντα,
 270 πέμπτῳ δ' ἀμφίθετον φιάλην ἀπύρωτον ἔθηκε.
 στή δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 Ἀτρεΐδῃ τε καὶ ἄλλοι ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί,
 ἱππῆας τὰδ' ἄεθλα δεδεγμένα κεῖτ' ἐν ἁγῶνι.
 εἰ μὲν νῦν ἐπὶ ἄλλῳ ἀεθλεύοιμεν Ἀχαιοί,
 275 ἦ τ' ἂν ἐγὼ τὰ πρῶτα λαβὼν κλισίην δὲ φεροίμην.
 ἴστε γὰρ ὅσσον ἐμοὶ ἀρετῇ περιβάλλετον ἵπποι·
 ἀθάνατοί τε γάρ εἰσι, Ποσειδάων δὲ πόρ' αὐτοῦς
 πατρὶ ἐμῷ Πηλῆϊ, ὃ δ' αὖτ' ἐμοὶ ἐγγυάλισεν.
 ἀλλ' ἦ τοι μὲν ἐγὼ μενέω καὶ μώνυχες ἵπποι·
 280 τοίου γὰρ κλέος ἐσθλὸν ἀπώλεσαν ἡνιόχοιο,
 ἡπίου, ὃ σφωιν μάλα πολλάκις ὕργον ἔλαιον
 χαιτάων κατέχευε, λοέσσαι ὕδατι λευκῷ.
 τὸν τῷ γ' ἐσταότες πενθείετον, οὐδεὶ δέ σφιν

V. L. λέξιν δωκαεικοσίμετρον Eust. 1299, 39. — 265 αὐτὰρ τῷ C. αὐ-
 τὰρ H Lips. — 266 ἐξέτε' A. ceteri ἐξέτε'. — 267 ΑΠΥΡΩΤΟΝ Syr. ex 270. —
 268 αὖτως G. αὖτως A. — 269 δύο CE Syr. Et. Mg. 744, 45. Philemon
 gramm. 149, 217. Eust. 699, 17. — 270 ἔθηκε ACE. — 272 ΑΤΡΕΙΔΑΪ
 Syr. ἀτρεΐδα Lips. τε omitt. D. τέ H. ἀριστῆες παναχαιῶν D Cant. Mosc.
 2. Vrat. b. γρ. καὶ ἄλλοι ἀριστῆες παναχαιῶν A. εὐκνήμιδες HL. —
 273 omittit Syr. τὰ τ' H. — 274 μὲν νῦν C. — 275 ταπρῶτα H. κλισίην
 δὲ A. ΚΛΙΣΙΗΝΔΕ Syr. — 277 ΓΑΡ' ΕΙΣΙ Syr. ποσιδάων A Syr. ποσειδ
 A in marg. δὲ πόρ' DH Schol. Π 867. ΔΕΪΠΟΡ Syr. ceteri δ' ἔπορ'.
 conf. B 35 δὲ λίπ' αὐτοῦ. αὐτῷ Schol. Π 867. — 278 δ δ' D. ὅδ' CGHL.
 — 279 μώνυχες H. — 280 κλέος ACH Mor. Baroco. σθένος DGLS Syr.
 σθένος ἢ κλέος E. γρ. τοίου γὰρ σθένος A. — 281 ὅς σφωιν A. ΟCΦΩΙΝ

Syr. ὅς σφῶιν EGL. δ σφῶϊ D, gravis et c add. 2. man. ὅς σφῶιν H. —
 283 ἐσταῶτες E. ἐσταῶτε Lips. Mosc. 2. πενθήετον Mor. Harl. Mosc. 2.
 ποθείετον Townl. σφι AC. — 283, 284 omittit Syr. in textu, margini
 adscripsit man. rec.

A. c. τὸ δωκαεικοσίπηχυ (O 678) Schol. V. — 266 ἐξέτε' Hero-
 dianus cum paradoxi: ἐξέτε' Ptolem. Ascalonita, conf. Eust. 1299, 41.
 — 273 διχῶς Ἀρίσταρχος δεδεγμένα καὶ δεδεγμένα Didymus, conf.
 H. T. 224. — 281 ὃ σφωιν: οὕτως καὶ δι' ἐνός c, ὡς τὸ ὃ σφιν εὐφρο-
 νέων ἀγορήσατο (A 73) Didymus. conf. H. T. 326. ἐγκλιτικῶς τὴν
 σφῶιν ἀντωνυμίαν ἀναγνωστέον Herodianus. — 283 vera scriptura
 est πενθείετον, quod factum est a πενθείῳ, ut τελείετα (Ξ 160, τ 305.
 561), τελείει (Ζ 234, ψ 161) α τελείῳ, νεκείειν (B 277, O 210), νε-
 κείει (A 579), πλείειν (o 34), πνείει (P 447, c 131), ἐρχείει (ι 10) α

χαῖται ἐρηρέδαται, τῷ δ' ἕστατον ἀχνυμένῳ κῆρ.

285 ἄλλοι δὲ στέλλεσθε κατὰ στρατόν, ὅς τις Ἀχαιῶν
ἵπποισιν τε πέποιθε καὶ ἄρμασι κολλητοῖσιν.

ὣς φάτο Πηλεΐδης, ταχέες δ' ἱππῆες ἄγερθεν.

ῶρτο πολὺ πρῶτος μὲν ἄναξ ἀνδρῶν Εὐμηλος,

Ἀδμήτου φίλος υἱός, ὃς ἵπποσύνη ἐκέκαστο·

290 τῷ δ' ἐπὶ Τυδείδης ῶρτο κρατερὸς Διομήδης,
ἵππους δὲ Τρῳοὺς ὕπαγε Ζυγόν, οὓς ποτ' ἀπηύρα
Αἰνείαν, ἀτὰρ αὐτὸν ὑπεξεσάωσεν Ἀπόλλων.

τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδης ῶρτο Ξανθὸς Μενέλαος
διογενής, ὑπὸ δὲ Ζυγὸν ἤγαγεν ὠκέας ἵππους,

295 Αἴθην τὴν Ἀγαμεμνονέην τὸν ἐόν τε Πόδαργον·

τὴν Ἀγαμέμνονι δῶκ' Ἀγχιτιάδης Ἐχέπωλος

δῶρ', ἵνα μὴ οἱ ἔποιθ' ὑπὸ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν,

ἀλλ' αὐτοῦ τέρποιτο μένων· μέγα γάρ οἱ ἔδωκε

Ζεὺς ἄφενος, ναῖεν δ' ὁ γ' ἐν εὐρυχόρῳ Κικυῶν·

300 τὴν δ' ὁ γ' ὑπὸ Ζυγὸν ἤγε, μέγα δρόμου ἰχανόωσαν.

Ἀντίλοχος δὲ τέταρτος εὐτρίχας ὠπλίσαθ' ἵππους,

Νέστορος ἀγλαὸς υἱός, ὑπερθύμοιο ἀνακτος,

τοῦ Νηληιάδαο· Πυλογενέες δὲ οἱ ἵπποι

ὠκύποδες φέρον ἄρμα. πατὴρ δὲ οἱ ἄγχι παραστάς

305 μυθεῖτ' εἰς ἀγαθὰ φρονέων νοέοντι καὶ αὐτῷ·

Ἀντίλοχ', ἧ τοι μὲν σε νέον περ ἐόντα φίλησαν

V. l. 284 ἐρηρέδαται L Lips. ἕστατον DH. ἔστατον A. — 285 ἄλλ' ἄγε δὴ στέλλεσθε L Lips. κατὰ AD. — 286 ἵπποισι D. κολλητοῖσι H. — 287 ὡς A. ἄγερθεν ACDEHS Syr. Vrat. A. Rom. Schol. Δ 182. Θ 399. Ψ 30. ἔγερθεν GL Mor. Harl. Townl. Lips. Flor. — 288 πολυπρῶτος D. πρότερος C. ANAΞ' Syr. — 289 ἀδρήστου φίλος D. — 290 ἐπὶ CD. — 291 Τρῳοὺς AL. Τρῳίους H. Τρῳίους Townl. Τρῳοὺς CDEG Syr. Cram. Epim. 407, 15. — 292 αὐτὰρ E. — 293 ἄρ DGH. ἐπατρεΐδης G. — 295 Τονεὸν D. — 296 τὴν: ἦν E. ἐγχεσιτιάδης L. — 297 ὑποῖλιον D. — 298 ἔδωκε ACDEG Syr. — 299 ἄφενον L Lips. ναῖε D. — 300 τὴν πῶθ' G. ἐν ἄλλῳ τὴν πῶθ' A. μετὰ δρόμου H. ἰχανόωσαν AD Syr. quod scribi G. Hermannus ad Aesch. Suppl. 816. — 303 πυλογενέες A. πυλογενέες EH Syr. Vrat. d. πυληγενέες CDGLS Lips. Flor. et Heynii libri. γρ. καὶ παλαιγενέες Schol. V. — 304 φέρον omitt. Syr. 1. man. — 306 ἐόντα, φίλησαν D, diastole 2. man. add. ceteri ἐόντ' ἐφίλησαν. EH ἐφίλησε.

A. c. νεικεῖω, πλείω, πνείω, ἐγχεῖω, quorum ē in ēī producitur. — 287 ἄγερθεν: οὕτως ἀρίσταρχος, ἄλλοι δὲ ἔγερθεν Didymus. male alterum Schol. A. οὕτως ἔγερθεν διὰ τοῦ εἰ αἰ Ἀριστάρχου. — 291 Τρῳοὺς: ὡς πολλοὺς ἀνεγνώσθη Herodianus. de iota adscripto conf. H. U. 214. E 461. Π 393. P 127. 255. C 179.

- Ζεὺς τε Ποσειδάων τε, καὶ ἵπποσύνας ἐδίδαξαν
 παντοίας· τῷ καὶ σε διδασκόμεν οὐ τι μάλα χρεώ·
 οἴσθα γὰρ εὖ περὶ τέρμαθ' ἐλίσσμεν· ἀλλὰ τοι ἵπποι
 310 βάρδιτοι θεΐειν· τῷ τ' οἶω λοίγ' ἔσσεσθαι.
 τῶν δ' ἵπποι μὲν ἕασιν ἀφάρτεροι, οὐδὲ μὲν αὐτοὶ
 πλείονα ἵεασιν σέθεν αὐτοῦ μητίσασθαι.
 ἀλλ' ἄγε δὴ σὺ φίλος μῆτιν ἐμβάλλεο θυμῷ
 παντοίην, ἵνα μὴ σε παρεκπροφύγῃσιν ἄεθλα.
 315 μῆτι τοι δρυτόμος μέγ' ἀμείνων ἢ ἐ βίηφι·
 μῆτι δ' αὖτε κυβερνήτης ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ
 νῆα θοὴν ἰθύνει ἐρεχθομένην ἀνέμοισι·
 μῆτι δ' ἡνίοχος περιγίγνεται ἡνίοχοιο.
 ἀλλ' ὅς μὲν θ' ἵπποισι καὶ ἄρμασιν οἷσι πεποιθὼς
 320 ἀφραδέως ἐπὶ πολλὸν ἐλίσσεται ἔνθα καὶ ἔνθα,
 ἵπποι δὲ πλανώννται ἀνὰ δρόμον, οὐδὲ κατίσχει·
 ὅς δέ κε κέρδεα εἰδῆ ἑλαύνων ἤσσονας ἵππους,
 αἰεὶ τέρμ' ὁρόων στρέφει ἐγγύθεν, οὐδέ ἐ λήθει,
 ὅππως τὸ πρῶτον τανύσει βοέοισιν ἱμάσιν,

V. L. 307 ΠΟΣΙΔΑΩΝ Syr. ceteri ποσειδάων, etiam A. ἐδίδαξαν
 A: ceteri ἐδίδαξαν. — 308 τῷ ACDHLS Syr. τῷ EG. καὶ σε ACDEL
 Syr. Harl. Lips. Townl. Mosc. 2. Vrat. b. A. κέν σε G Flor. κέ σε HS.
 χρεών Cant. Vrat. A. — 309 περὶ A. τέρμαθ' ἐλίσσμεν AD, apostr. et
 spir. 2. man. add. τέρματ' ἐλίσσμεν CHLS Townl. Vrat. b. d. ΤΕΡΜΑΤ
 Syr. — 310 βάρδυτοι L. τῷ ACHL Syr. τῷ DEG. τῷ Townl. κ' οἶω
 L Lips. Harl. Mosc. 2. τ' οἶω G. Γ' Οἶω Syr. — 311 οὐδέ μὲν C. — 312
 ἵεαι DEGL Lips. Vrat. A. Flor. Rom. ICCACIN Syr. ἵεασίν H. MH-
 ΤΙΣΑΘΑΙ Syr. altero τ 2. man. addito. — 314 ΠΑΡΕΚΠΡΟΦΥΓΟΙΣΙΝ
 Syr. — 315 βίηφι ACDGHL. βίηφι E Rhet. Graec. III, 107, 27. 242, 2.
 ΒΙΗΦΙ Syr. — 316 ἐνὶ D. ἐπὶ Vrat. A. — 317 ἐρεχθομένην: σπερχομέ-
 νην Orionis Anthol. I, 23 (ed. Meinecke. pg 251). ἀνέμοισι ACDEG.
 ἀνέμοισιν L Syr. Rhet. Gr. III, 107, 28. — 318 περιγίγνεται L Syr.
 περιγίνεται ACDEGH Rhet. Gr. III, 107, 29. Orionis Anthol. I, 23.
 Herodianus π. διχρόνων 282, 10. Bekk. Anecd. 1227. Et. Gud. 260, 27.
 Eust. 1742, 35. παραγίνεται Eust. 348, 36. — 319 ἄλλος Syr. ἄρμασι
 Syr. omisso οἷσι quod add. man. rec. πεποιθώς: πέποιθε κατὰ τινος
 Eust. 1303, 15 et 24. — 320 ἀφραδέος G. ἐπὶ A. ἐλίσσεται ACDHL. —
 321 ἀνα AD. κατὰ δρόμον C. — 323 ἐγγύθι S. — 324 ὅπως DE Flor.
 Rom. τοπρῶτον L. τὸν πρῶτον C Barocc. τοι πρῶτον Mosc. 2. τανύσει E.

A. c. 307 ὅτι Ζηγόδοτος γράφει ἐδίδαξαν, Ἀρίσταρχος δὲ ἐνικῶς
 ἐδίδαξεν ἐπὶ τοῦ Ποσειδῶνος· ἵππειος γὰρ Aristonicus. — 310 οὕτως
 θεΐειν (em. θεΐειν) A in marg. — 317 ἐρεχθομένην Aristarchus: ἐριχθο-
 μένην Apio, conf. Et. Mg. 371, 24. — 319 ἀλλ' ὅς Ptolem. Ascalonita:
 ἄλλος (cod. ἄλλως) Antigonus.

- 325 ἀλλ' ἔχει ἀσφαλέως καὶ τὸν προὔχοντα δοκεύει.
 σῆμα δέ τοι ἐρέω μάλ' ἀριφραδές, οὐδέ σε λήσει.
 ἔστηκε ξύλον αὖτον, ὅσον τ' ὄργυι', ὑπὲρ αἴης,
 ἢ δρυὸς ἢ πεύκης. τὸ μὲν οὐ καταπύθεται ὄμβρῳ,
 λαε δὲ τοῦ ἐκάτερθεν ἐρηρέδαται δύο λευκῶ
- 330 ἐν ξυνοχῇσιν ὁδοῦ, λείος δ' ἵππόδρομος ἀμφίς,
 ἢ τευ σῆμα βροτοῖο πάλοι κατατεθνηῶτος,
 ἢ τό γε νύσσα τέτυκτο ἐπὶ προτέρων ἀνθρώπων,
 καὶ νῦν τέρματ' ἔθηκε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς.
 τῷ σὺ μάλ' ἐγχρίμψας ἐλάαν σχεδὸν ἄρμα καὶ ἵππους,
- 335 αὐτὸς δὲ κλινθῆναι εὐπλέκτῳ ἐνὶ δίφρῳ
 ἦκ' ἐπ' ἀριστερὰ τοῖν· ἀτὰρ τὸν δεξιὸν ἵππον
 κέναι ὁμοκλήσας, εἴξαί τέ οἱ ἡνία χερσίν.
 ἐν νύσῃ δέ τοι ἵππος ἀριστερὸς ἐγχριμφθήτω,
 ὡς ἄν τοι πλήμνη γε δοάσεται ἄκρον ἰκέσθαι
- 340 κύκλου ποιητοῖο· λίθου δ' ἀλέασθαι ἐπαυρεῖν,
 μή πως ἵππους τε τρώσῃς κατὰ θ' ἄρματα ἄξης·
 χάρμα δὲ τοῖς ἄλλοισιν, ἐλεγχεῖν δὲ σοὶ αὐτῷ
 ἔσεται. ἀλλὰ φίλος φρονέων πεφυλαγμένος εἶναι.
 εἰ γάρ κ' ἐν νύσῃ γε παρεξέλαςθεα διώκων,
- 345 οὐκ ἔσθ' ὅς κέ σ' ἔλῃσι μετάλμενος, οὐδὲ παρέλθῃ,

V. l. 326 omitt. Vrat. b. — 327 ἔστηκε H. δόν τ' AH. γαίης D. —
 329 τοῦδ' L. ἐκάτερθε L. — 331 ἢ τε D. κατατεθνηῶτος L Lips. Cant.

η
 Mor. Vrat. A. κατατεθνηῶτος A. κατατεθνηῶτος CDEGH. — 332 ἐπι
 AD. — 333 τέρμ' C. ποδώκης S Cant. ἀχιλλεύς C. — 334 ὦ E. ἐγχρίψας
 DS Cant. Harl. Mor. Mosc. 2. Vrat. A. ἐγχριμφθεῖς L Lips. — 335
 εὐπλέκτῳ HL. εὐξέστωι ἐ||| (ἐπὶ?) D. ἐνὶ H. κλινθῆναι δὲ καὶ αὐτὸς
 εὐξέστω Plato Ion 537 A. B. εὐξέστω ἐπὶ δίφρου Xenophon Conviv.
 IV, 6. — 336 ἐπ' ἀριστερὰ E. — 337 τε οἱ E. — 338 νύσῃ D. ἐγχριμφθήτω
 DL Vrat. b. A. Lips. Flor. Rom. — 339 ὡς μὴ τοι Plato l. l. πλήμνη
 L Lips. δοάσεται: διόσεται E. — 341 πως omitt H. τέ H. τρώσῃς G.
 L Lips. δέ σοι HL. δε σοι D. — 342 ἐλεγχεῖν: ἀεικίῃ Apoll. Soph. 10, 30.
 δέ σοι HL. δε σοι D. — 343 ἔσεται ἢ ἔσσει E. ἔσται Apoll. Soph. 10,
 30. — 344 εἰ περ νύσῃ E. κεν νύσῃ CD. παρέξ ἐλάσθεα C. — 345
 ὅς κ' ἔλῃσι C. ἔλῃσι L. παρέλθοι ACDEGHLS Cant. Mor. Harl. Townl.
 Lips. Mosc. 2. Vrat. b. d. A. παρέλθῃ iam a principio editum erat
 fortasse ex coniectura.

A. c. 327 δακυντέον καὶ προπεριπατέον τὸ αὖτον Herodianus.
 conf. Eust. 1304, 2. ἐν τισιν ὄργυι' ἐνὶ γαίῃ Didymus. — 332, 333 ἡ
 (ἢ τότε E) σκῆρος ἦν. νῦν αὖ θέτο τέρματ' ἀχιλλεύς Aristarchus teste
 Schol. V et Eust. 1304, 25.

οὐδ' εἴ κεν μετόπισθεν Ἀρίονα δῖον ἐλαύνει,
 Ἀδρήστου ταχὺν ἵππον, ὃς ἐκ θεόφιν γένος ἦεν,
 ἢ τοὺς Λαομέδοντος, οἳ ἐνθάδε γ' ἔτραφεν ἐσθλοί.
 ὡς εἰπὼν Νέστωρ Νηληϊός ἄψ ἐνὶ χώρῃ

350 ἔζετ', ἐπεὶ ᾧ παιδὶ ἐκάστου πείρατ' ἔειπε.

Μηριόνης δ' ἄρα πέμπτος εὐτρίχας ὠπλίσαθ' ἵππους.
 ἂν δ' ἔβαν ἐς δίφρους, ἐν δὲ κλήρους ἐβάλλοντο·
 πάλλ' Ἀχιλεὺς, ἐκ δὲ κλήρος θόρε Νεκτορίδαο
 Ἀντιλόχου· μετὰ τὸν δὲ λάχε κρείων Εὐμηλος·
 355 τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρείδης, δουρὶ κλειτὸς Μενέλαος·
 τῷ δ' ἐπὶ Μηριόνης λάχ' ἐλαυνέμεν· ὕστατος αὐτὲ
 Τυδεΐδης ὄχ' ἄριστος ἐὼν λάχ' ἐλαυνέμεν ἵππους.
 στὰν δὲ μεταστοιχί, σήμεν δὲ τέρματ' Ἀχιλλεὺς
 τηλόθεν ἐν λείῳ πεδίῳ· παρὰ δὲ σκοπὸν εἶεν
 360 ἀντίθεον Φοίνικα, ὁπάονα πατρὸς ἐοῖο,
 ὡς μεμνέωτο δρόμους καὶ ἀληθεῖην ἀποείποι.
 οἳ δ' ἅμα πάντες ἐφ' ἵπποιον μάλιστα ἄειραν,

V. l. 346 ἀρίονα AHL Lips. Vrat. d. ceteri ἀρείονα. ἐν τις τῶν ἀντιγράφων τὸν Ἀρείονα διὰ τοῦ τ̄ καὶ ὁ μικροῦ γράφουσιν, ὁμοίως τῷ Ἰεῖων Ἰεῖονος, οἱ μέντοι πλείους καὶ ἀκριβέστεροι διὰ τῆς εἰ διφθόγγου τὸν τοιοῦτον Ἀρείονα τυποῦσιν Eust. 1304, 63. — 348 γ' ἔτραφεν A Barocc. Mor. τέτραφεν DEGS. τε τράφεν Townl. γε τράφεν L. ἐνθάδε

α ρ
 γ' ἔτρεφεν C. ἐνθάδε τέφεν H. ἐνθαδ' ἔτραφεν Vrat. A. conf. Φ 279. — 349 ὡς A. ἐνι AD. — 350 ἔειπε ACDGH. — 351 εὐτρίχας H. — 352 ἂν CHL. ἐν A. ἐβάλλοντο EL. — 352—357 absunt a Vrat. b. — 353 πάλ' D. ἀχιλλεὺς DG. — 354 τόνδε λάχε L post ras. Lips. Townl. ceteri τὸν δ' ἔλαχε. εὐμηλος G. — 355 ἄρ AGL. ἄρ H. δουρὶ κλειτὸς A. δουρικλυτὸς CDGL. δουρικλειτὸς H. — 356 ἐπὶ DH. μυριόνης G. ὕστατος C. ὕστατος — ἐλαυνέμεν (357) omitt. H. — 358 μεταστοιχεῖ CE quater GHLS Lips. Schol. A 535. B 777. μεταστοιχόν D. σήμεν CGH. σήμεν S. σήμεν Townl. Vrat. b. A. ἀχιλεὺς C. — 359 παρὰ DH. εἶσε H. —

οἱ
 361 μεμνέωτο H, οἱ add. man. rec. δρόμους Et. Mg. 578, 54: libri δρόμου. ἀποείπη Mosc. 2. — 362 οἳ δ' L. οἷδ' CH. ἄρα ACDH Harl. Townl. Mor. Mosc. 2. Vrat. d. γρ. οἳ δ' ἅμα A, ita EGL Lips. edd. vet. ἵπποιον ACEGH Harl. Mor. Townl. Mosc. 2. Rom. ἐφίπποιον D. ἀφίπποις L. ἐφίπποις Et. Gud. 40, 45. ἵπποις S Vrat. A. Eust. 878. 16.

A. c. 346 non opus est scriptura Ἀρείονα, nam Ἀρίονα solo τ̄ scriptum firmatur analogia nominum Νομίονος B 871. Δολοπίονος E 77. Κρονίονος E 247. λ 620. Ὑπερίονος Θ 480. α 8. 24. Μολίονος Λ (322) 709. 750. Ἀμφίων N 692. λ 262. 283. Ἀμφίος B 830. E 612. — 358 asteriscus: οὐκ ὀρθῶς 757. — 361 μεμνέωτο Herodianus cum Ptolem. Ascalonita. δρόμους πληθυντικῶς ἀρίσταρχος Didymus, conf. H. S. 167.

- πέπληγρόν θ' ἱμάσιν, ὁμόκλησάν τ' ἐπέεσσιν
 ἐσσυμένως· οἷ δ' ὤκα διέπρησσον πεδίοιο
 365 νόσφι νεῶν ταχέως· ὑπὸ δὲ στέρνοισι κονίη
 ἵστατ' ἀειρομένη ὥς τε νέφος ἥε θύελλα,
 χαῖται δ' ἐρρώοντο μετὰ πνοιῆς ἀνέμοιο.
 ἄρματα δ' ἄλλοτε μὲν χθονὶ πύλνατο πουλυβοτείρῃ,
 ἄλλοτε δ' αἶζασκε μετήορα. τοῖ δ' ἐλατῆρες
 370 ἔστασαν ἐν δίφροισι, πάτασσε δὲ θυμὸς ἐκάστου
 νίκης ἱεμένων· κέκλοντο δὲ οἷσιν ἕκαστος
 ἵπποις, οἷ δ' ἐπέτοντο κονιόντες πεδίοιο.
 ἀλλ' ὅτε δὴ πύματον τέλεον δρόμον ὤκέες ἵπποι
 ἄψ' ἐφ' ἁλὸς πολιῆς, τότε δὴ ἀρετὴ γε ἐκάστου
 375 φαίνεται, ἄφαρ δ' ἵπποισι τάθη δρόμος· ὤκα δ' ἔπειτα
 αἱ Φηρητιάδαι ποδῶκεες ἔκφερον ἵπποι·
 τὰς δὲ μετ' ἐξέφερον Διομήδεος ἄρσενες ἵπποι,
 Τρῳῆοι, οὐδέ τι πολλὸν ἄνευθ' ἔσαν, ἀλλὰ μάλ' ἐγγύς·
 αἰεὶ γὰρ δίφρου ἐπιβηκομένοιςιν εἴκτην,
 380 πνοιῇ δ' Εὐμήλοιο μετάφρενον εὐρέε τ' ὤμῳ
 θέρμετ'· ἐπ' αὐτῷ γὰρ κεφαλὰς καταθέντε πετέσθην.
 καὶ νύ κεν ἢ παρέλας, ἢ ἀμφήριστον ἔθηκεν,
 εἰ μὴ Τυδεὸς υἱὶ κοτέεσσο Φοῖβος Ἀπόλλων,
 ὅς ῥά οἱ ἐκ χειρῶν ἔβαλεν μάστιγα φαεινὴν.
 385 τοιοῦτο δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν χύτο δάκρυα χωομένοιο·

V. L. 363 πεπληγρόθ' C. — 364 οἷδ' CGHL. διέπρησσον CDGL Lips. Vrat. A. — 365 ὑπο A. — 367 ἐρώωντο Eust. δὲ ῥύοντο Apoll. Soph. 139, 29. — 368 πολυβοτείρῃ D Vrat. A. — 369 μετήορα E bis. τοῖδ' A. — 370 ἔστασαν DEL Rom. ἔσαν S. δίφροισι H. δὲ omitt. L. — 371 ἱεμένων D. κέκλετο C. — 372 οἷ δ' D. οἷδ' CGH. δὲ, πέτοντο L. δὲ πέτοντο Townl. Vrat. b. ceteri δ' ἐπέτοντο, conf. 449. — 373 πύματον

δρόμον ἔτρεχον C. — 374 ἐφαλὸς D. ἐφ' A. ἀφ' Eust. 1306, 1. ἐφ' ἢ ἀφ' 1305, 45. ἀρετὴ γε Vrat. b. γ' ἐκάστου H. — 376 αἱ omitt. H. — 377 omittit L. μετεξέφερον CDEGH. — 378 τρῳῆοι L. οὐδ' ἐτι Townl.

ωι
 Vrat. b. ἀπάνευθεν ἦσαν E. — 379 δίφρου A. ἐπι βηκομένοιςιν A. ἐπιβηκομένηςιν H. — 381 καταθέντε, πετέσθην D. — 382 παρέλασεν H Lips. Vrat. A. Flor. Rom. maior pars librorum παρέλας, quod recepi, conf. A 27. 151. Θ 514. K 505. C 511. X 135. 152. α 162. 296. β 29. 317. δ 283. λ 120. 415. 469. ε 330. 384. ο 306. τ 192. 299. υ 130. 340. ψ 136. ω 300. 405, ubi ἢ in eadem sede ante vocalem non corrigitur. — 383 υἱ D. — 384 ὅς ῥά οἱ C. βάλε D. ἔβαλε H Lips.

A. c. 374 αἱ πλείους ἀφ' ἁλὸς, καὶ μήποτε λόγον ἔχει Didymus. ἐφ' ἁλὸς: οὕτως Ἀρίσταρχος. οἱ δὲ πλείους ἀφ' ἁλὸς Schol. V.

- οὔνεκα τὰς μὲν ὄρα ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον ἰούσας,
οἱ δὲ οἱ ἐβλάφθησαν ἄνευ κέντροιο θέοντες.
οὐδ' ἄρ' Ἀθηναίην ἐλεφηνάμενος λάθ' Ἀπόλλων
Τυδεΐδην, μάλα δ' ὤκα μετέσσυτο ποιμένα λαῶν,
390 δῶκε δὲ οἱ μᾶστιγα, μένος δ' ἵπποισιν ἐνήκεν.
ἦ δὲ μετ' Ἀδμήτου υἱὸν κοτέουσα βεβήκει,
ἵππειον δὲ οἱ ἤξε θεὰ Ζυγόν· αἱ δὲ οἱ ἵπποι
ἀμφὶς ὁδοῦ δραμέτην, ῥυμὸς δ' ἐπὶ γαίαν ἐλύσθη.
αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο παρὰ τροχὸν ἐξεκυλίσθη,
395 ἀγκῶνάς τε περιδρύφθη στόμα τε ῥινάς τε,
θρυλίχθη δὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι· τῷ δὲ οἱ ὅσσε
δακρυόφι πλησθέν, θαλερῇ δὲ οἱ ἔσχετο φωνή.
Τυδεΐδης δὲ παρατρέψας ἔχε μώνυχας ἵππους,
πολλὸν τῶν ἄλλων ἐξάλμενος· ἐν γὰρ Ἀθήνῃ
400 ἵπποις ἦκε μένος καὶ ἐπ' αὐτῷ κῦδος ἔθηκε.
τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδης εἶχε Ξανθὸς Μενέλαος.
Ἀντίλοχος δ' ἵπποισιν ἐκέκλετο πατρὸς ἐοῖο·
ἔμβητον καὶ σφῶι· τιταίνετον ὅττι τάχιστα.
ἦ τοι μὲν κείνοισιν ἐριζέμεν οὔ τι κελεύω
405 Τυδεΐδew ἵπποισι δαΐφρονος, οἷσιν Ἀθήνῃ
νῦν ὤρεξε τάχος καὶ ἐπ' αὐτῷ κῦδος ἔθηκεν.
ἵππους δ' Ἀτρεΐδαο κιχάνετε, μὴ δὲ λίπησθον,
καρπαλίμως, μὴ σφῶιν ἐλεγχεῖν καταχεύῃ
Αἴθῃ θήλυς ἐοῦσα· τί ἦ λείπεσθε φέριστοι;

V. L. 386 ὅρ' ἔτι H. — 387 ἐβλάφθησαν CGL Lips. ἐμβλάφθησαν H. θέουσαι Schol. Pind. Olymp. I, 33. — 388 ἄρ ADH. — 389 διέσσυτο D. — 390 omitt. H. ἵπποισιν E. ἐνήκεν A. — 391 ἦ δὲ C. ἦ δὲ κατ' Mor. κοτέουσα βεβήκει DHS Cant. Harl. Mosc. 2. Vrat. b. d A. γρ. κοτέουσα βεβήκει A. — 392 δὲ οἱ ῥήξε Vrat. A. — 393 ἐπὶ D. ἐλύθη C Vrat. b. — 394 παρα AD. — 395 στόμα τε CD. ῥινάς τε C. — 396 θρυλίχθη libri mei cum Cant. Vrat. A. Flor. Apoll. Soph. 88, 21. θρυλλίχθη E Rom. Et. Mg. 456, 46. ταῦτα ἢ πλείων χρήσις δι' ἐνός λ̄ οἷδε προφέρειν Eust. 1307, 46. πρόσωπον Apoll. Soph. 88, 21. τῷ A. — 397 δακρυόφιν CDEGHL, conf. P 696. — 398 παρὰ τρέψας H. — 399 ἐν A. — 400 ἔθηκε ADG. ἔδωκε C Lips. ἔδωκεν L. — 401 ἄρ ADGHL. ἔχε GL Lips. Flor. — 402 D 1. man. ἐήος, nunc ἐοῖο. — 403 σφῶιν H. — 404 μὲν γὰρ κείνοισιν L Vrat. A. Flor κίνοισιν D. — 406 ἔθηκε D. ἔδωκεν CL. — 407 κιχάνετον H Vrat. A. μὴ δὲ ACDGHL. — 408 καταθείῃ Harl. — 409 τί ἢ A: ceteri τίη. λίπεσθε EG.

A. c. 387 δὲ οἱ Aristarchus: δ' ἐοῖ Ptolem. Ascalonita. — 391 κοτέουσα βεβήκει, cf. H. U. 75. — 397 de Aristarchi scriptura ἔσχετο conf. ad P 696. — 405, 406 ἀθετοῦνται οἱ δύο Aristonicus.

- 410 ὦδε γὰρ ἔξερέω, καὶ μὴν τετελεσμένον ἔσται·
 οὐ σφῶιν κομιδὴ παρὰ Νέστορι, ποιμένι λαῶν,
 ἔσσεται, αὐτίκα δ' ὕμμε κατακτενεῖ ὀξεί χαλκῷ,
 αἶ κ' ἀποκηδήσαντε φερῶμεθα χεῖρον ἄεθλον.
 ἀλλ' ἐφομαρτεῖτον καὶ σπεύδεται ὅτι τάχιστα.
- 415 ταῦτα δ' ἐγὼν αὐτὸς τεχνήσομαι ἡδὲ νοήσω,
 στεινωπῷ ἐν ὁδῷ παραδύμεναι, οὐδέ με λήσει.
 ὣς ἔφαθ', οἱ δὲ ἄνακτος ὑποδείσαντες ὁμοκλῆν
 μᾶλλον ἐπιδραμέτην ὀλίγον χρόνον· αἶψα δ' ἔπειτα
 στεῖνος ὁδοῦ κοίλης ἴδεν Ἀντίλοχος μενεχάρμης.
- 420 ῥωχμὸς ἦν γαίης, ἥ χειμέριον ἄλὲν ὕδωρ
 ἐξέρρηξεν ὁδοῖο, βάθυνε δὲ χώρον ἅπαντα·
 τῇ ῥ' εἶχεν Μενέλαος ἀματροχίας ἀλεείνων.
 Ἀντίλοχος δὲ παρατρέψας ἔχε μῶνυχας ἵππους
 ἐκτὸς ὁδοῦ, ὀλίγον δὲ παρακλίνας ἐδίωκεν.
- 425 Ἀτρείδης δ' ἔδεισε καὶ Ἀντιλόχῳ ἐγεγώνει·
 Ἀντίλοχ', ἀφραδέως ἱππάζεαι· ἀλλ' ἄνεχ' ἵππους·

V. L. 410 καὶ μιν D. — 411 οὐ σφῶιν D. κομιδὴ L. παρα A. περί Lips. — 412 ὕμμε DGH. κατακτενεῖ H. κατακτανεῖ Vrat. A. Flor. E 1308, 29; sed 1307, 60 κατακτενεῖ. — 413 ἀποκηδήσαντες Vrat. A. Flor. — 416 ἐνοδῶι D. οὐδὲ μελήσει Townl. — 417 ὥς A. οὐδ' ἄνακτος ὁμοκλήσαντες ἀπειλῆν C. ὑποδείσαντες GS Lips. („multi“ Heyne). ὑποδείσαντες ADEHL. — 418 ἐπιδραμέτην D: ἐπιδραμέτην ACEGHLS. — 419 κείλης G. — 420 ῥωχμὸς libri cum Etym. Or. 140, 7. Et. Mg. 706, 4. Philem. gramm. 114, 175. Zonar. Lex. 1624. Suid. II, 2 633, 12. ῥωγμὸς Apoll. Soph. 139, 27. Et. Gud. 70, 17. Suidas II, 2, 629, 15. ἄλὲν CDE Schol. A 192. Cram. An. Ox. II, 336, 15. αλὲν A. ἄλὲν GHL Et. Mg. 97, 29. — 422 εἶχε E Lips. ἔχε Schol. N 326. ἔχε Et. Mg. 143, 17. ἀματροχίας A. ἀματροχίας S. — 423 ἀντίλοχον G. — 424 παρέκλινας Lips. ἐν ἄλλῳ παρακλινθεῖς A. — 425 ἔδδεισεν H: ceteri ἔδδεισε.

A. c. 414 ἐφομαρτεῖτον: διχῶς ἀλλ' ἐφομαρτεῖτον Didymus, conf. H. T. 189. — 417 διὰ τοῦ ἐτέρου δ τὸ ὑποδδείσαντες Didymus (Schol. V). — 418 ἐπιδραμέτην Aristarchus, conf. ad K 354. nunc Aristarcheam scripturam reicio, formae enim dualis, praesertim in verbis compositis, augmentum spernunt, conf. διαστήτην A 6. Π 470. προκαυήτην A 136. X 90. συναντήσθην H 22. συναντήτην π 333. καταπτήτην Θ 136. ἐσιδέτην φ 222. ἐκγεγάτην κ 138. ἐσιδέσθην ω 101. συνίτην Z 120. Π 476. Υ 159. Ψ 814. ἀνστήτην A 305. καππεσέτην Ε 560. καδδραθέτην ο 494. ἐμβλήτην φ 15. κατθέσθην χ 141. παραδραμέτην X 157. ἐπιδραμέτην Ψ 433. 447. K 354, ubi idem est restituendum. vide ad P 530. excipitur ἀπεβήτην Φ 298. — 419 στεῖνος Herodianus. — 420 ῥωχμὸς: ῥωγμὸς Herodianus. — 421 ἅπαντα: ἐνερθεν Aristophanes. — 422 τῇ: ἀρίσταρχος χωρὶς τοῦ τῇ ῥ' εἶχεν Didymus.

στενωπὸς γὰρ ὁδός, τάχα δ' εὐρυτέρῃ παρελάσσεις,
μή πως ἀμφοτέρους δηλήσῃαι ἄρματι κύρσας.

ὥς ἔφατ', Ἀντίλοχος δ' ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον ἔλαυνε
430 κέντρῳ ἐπισπέρχων, ὡς οὐκ αἰόντι ἑοικώς.
ὅσσα δὲ δίσκου οὖρα κατωμαδίῳ πέλονται,
ὄν τ' αἰζήδς ἀφῆκεν ἀνὴρ πειρώμενος ἥβης,
τόσσον ἐπιδραμέτην· αἱ δ' ἠρώησαν ὀπίσσω
Ἀτρείδῳ· αὐτὸς γὰρ ἐκὼν μεθέηκεν ἐλαύνειν,
435 μὴ πως συγκύρσειαν ὁδῷ ἐνὶ μύνυχες ἵπποι,
δίφρους τ' ἀνστρέψειαν εὐπλεκέας, κατὰ δ' αὐτοὶ
ἐν κονίῃσι πέσοιεν ἐπειγόμενοι περὶ νίκης.
τὸν καὶ νεικείων προσέφη Ξανθὸς Μενέλαος·

Ἀντίλοχ', οὗ τις κεῖο βροτῶν ὀλοώτερος ἄλλος·
440 ἔρβ', ἐπεὶ οὗ σ' ἔτυμόν γε φάμεν πεπνύσθαι Ἀχαιοί.
ἀλλ' οὐ μὰν οὐδ' ὥς ἄτερ ὄρκου οἴσῃ ἄεθλον.

ὥς εἰπὼν ἵπποισιν ἐκέκλετο φώνησέν τε·
μή μοι ἐρύκεσθον μηδ' ἔστατον ἀχνυμένῳ κῆρ.
φθήσονται τοῦτοισι πόδες καὶ γούνα καμόντα
445 ἢ ὑμῖν· ἄμφω γὰρ ἀτέμβονται νεότητος.

ὥς ἔφαθ', οἱ δὲ ἀνακτος ὑποδείξαντες ὁμοκλήν
μᾶλλον ἐπιδραμέτην, τάχα δὲ σφισιν ἄγχι γένοντο.

Ἀργεῖοι δ' ἐν ἀγῶνι καθήμενοι εἰσορόωντο
ἵππους· τοὶ δ' ἐπέτοντο κονίοντες πεδίῳ.

450 πρῶτος δ' Ἰδομενεύς, Κρητῶν ἀγός, ἐφράσαθ' ἵππους·

V. l. 427 τάχα δευτέρῃ H. παρελάσσης Mor. παρελάσσαι Lips.
παρελάσεις E. πελάσσεις Townl. — 428 δηλήσῃαι D. — 429 ὡς A. ἔλαυνε
ACDGH, ἔλαυνε E. — 431 κατ' ὑμαδίῳ A. κατομάδιοι C 1. man. —

432 αἰζήδς A. — 433 ἐπιδραμέτην ACDEGHLS. αἱ δ' D, acc. 2. man.
Aroll. Soph. 84, 33. αἰδ' CL. ὀπίσω E. — 434 ἀτρείδῳ H. — 435 συγ-
κέρσειαν G. ἐν D. ἐν GH. — 436 ἀνατρέψειαν Vrat. A. κατα CD. —
440 γε φάμεν ACDEG. γε φαμέν HL. scripturam γ' ἔφαμεν Dindorfius
intulit. πεπνύσθαι ACDEGL. — 441 ὡς A. ceteri ὡς. οἴσῃ L. mallem
οἴσῃαι. hunc habet H in marg. man. rec. scr. — 442 ὡς A. — 443 μὴ
δ' C. ἔστατον L. — 444 φθήσονται DHLS Lips. Vrat. b. Flor. φθίσσον-
ται Vrat. A. — 446 ὡς A. οἷδ' C. ὑποδείξαντες G. ceteri ὑποδείξαντες.
447 ἐπιδραμέτην ACDEGHLS. σφίσι H. δὲ σφιν LS. σφι Lips. ἄγχι ἐγέ-
νοντο D. — 449 οἷδ' H. οἷδ' D. ἐπέτοντο CDEH Vrat. A. δὲ πέτοντο
ceteri. δὲ, πέτοντο L. οἱ δὲ πέτοντο Barocc. Vrat. b. d. conf. 372.

A. c. 427 εὐρυτέρῃ παρελάσαι Schol. V diserte. — 440 γε φάμεν
Herodianus.

ἦστο γὰρ ἐκτὸς ἀγῶνος ὑπέρτατος ἐν περιωπῇ·
 τοῖο δ' ἀνευθεν ἐόντος ὁμοκλητῆρος ἀκούσας
 ἔγνω, φράσσας δ' ἵππον ἀριπρεπέα προὔχοντα,
 ὃς τὸ μὲν ἄλλο τόσον φοῖνιξ ἦν, ἐν δὲ μετώπῳ
 455 λευκὸν σῆμ' ἐτέτυκτο περίτροχον ἥτε μήνη.
 στή δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,
 οἷος ἐγὼν ἵππους αὐγάζομαι ἥε καὶ ὑμεῖς;
 ἄλλοι μοι δοκέουσι παροίτεροι ἔμμεναι ἵπποι,
 460 ἄλλος δ' ἡνίοχος ἰνδάλλεται· αἱ δέ που αὐτοῦ
 ἔβλαβεν ἐν πεδίῳ, αἱ κεῖσέ γε φέρτεραι ἦσαν.
 ἦ τοι γὰρ τὰς πρῶτα ἴδον περὶ τέρμα βαλούσας,
 νῦν δ' οὐ πη δύναμαι ἰδέειν· πάντα δέ μοι ὅσσε
 Τρωικὸν ἄμ πεδίον παπταίνετον εἰσορόωντι.
 465 ἦε τὸν ἡνίοχον φύγον ἡνία, οὐδὲ δυνάσθη
 εὖ χρεθέειν περὶ τέρμα, καὶ οὐκ ἐτύχην ἐλίξας;
 ἐνθά μιν ἐκπεσέειν οἶω σὺν θ' ἄρματα ἄξει,
 αἱ δ' ἐξηρώησαν, ἐπεὶ μένος ἔλλαβε θυμόν.

V. l. 452 ἰόντος D. — 453 φράσας E Lips. — 454 τόσσον D Lips.
 ἄλλο δέμας Apoll. Soph. 164, 29. φοῖνιξ H. — 455 σῆμα G. σῆμα τέτυκτο
 E Harl. Mosc. 2. Vrat. A. ceteri σῆμ' ἐτέτυκτο cum Apoll. Soph. 164.
 30. Schol. C 309. μήνης Vrat. d. — 456 στή A. — 458 οἷος C. — 459
 μοι omitt. C. παυρότεροι D. — 460 αἱ — αὐταὶ Mosc. 2. οἱ — αὐτοὶ
 Vrat. A. — 461 γε omitt. C. ΦΕΡΤΕΡΟΙ Syr. — 462 ὅσοι γὰρ τὰς πρῶ-
 τας H. γὰρ τὰς πρῶτα δ' Lips. τὰ πρῶτα G. πρῶτον LS Vrat. A. περὶ
 DH. μολούσας Vrat. A. — 463 οὐπη DEL Harl. Townl. Mosc. 2. Lips.

ἡ
 Rom. οὐπω A. οὐπω CGHS Syr. πάντα AEG: ceteri πάντη. — 464
 ἀμπεδίον ACDEGHL. ANTIΔΙON Syr. εἰσορόωντε Vrat. A. 2. man. —
 465 φύγεν A Barocc. Vrat. d. οὐδὲ δυνάσθη ACDEGHS. ΟΥΔΕ ΔΥ-
 ΝΑΘΗ Syr. οὐδ' ἐδυνάσθη L Lips. Townl. receptum a Bekk. 1. —
 466 χρεθέην G. περὶ AD. ἐλίξας ACDH. — 467 ἐνθά μιν ACDH. οἷω
 CDH. σὺν θ' ACDGL Syr. σὺν θ' H. κατὰ θ' ES Harl. Townl. Mosc. 2.
 γρ. κατὰ θ' ἄρματα A. ἄξει ACDEGHL. — 468 omitt. H. in Vrat. d.
 ante vers. 467 est collocatus. αἱ δ' D, acc. 2. man. add. αἶδ' C. ἐξε-
 ρώησαν C. ἔλαβε G.

A. c. 455 οὕτως ἰακῶς τέτυκτο ὁ Ἀρίσταρχος Didymus. — 459
 παροίτεροι Aristarchus. — 461 κεῖσε: Ζηνόδοτος καὶ Ἀριστοφάνης κείθι.
 καὶ ἔστιν ἀναλογώτερον Didymus. — 463 οὕτως διὰ τοῦ ἦ (cod. N)
 νῦν δ' οὐπη ἀριστοφάνης Didymus. — 464 αἱ ἀριστάρχου παπταίνετ
 (sic) Didymus. Ἀρίσταρχος παπταίνεται schol. V, quod verum habeo;
 nam si Aristarchus παπταίνετον scripsisset scholio Didymi in cod. A
 praefixum esset οὕτως (i. e. sicuti in textu, in quo est παπταίνετον).
 — 465 φύγον Aristarchum scripsisse puto ut Θ 137. A 128. conf. H. T.
 383 sq.

- ἀλλὰ ἴδεσθε καὶ ὕμμες ἀνασταδόν· οὐ γὰρ ἐγὼ γε
 470 εὖ διαγιγνώσκω· δοκέει δέ μοι ἔμμεναι ἀνήρ
 Αἰτωλὸς γενεήν, μετὰ δ' Ἀργεῖοισιν ἀνάσσει,
 Τυδέος ἵπποδάμου υἱός, κρατερὸς Διομήδης.
 τὸν δ' αἰσchrῶς ἐνένιπεν Ὀϊλῆος ταχύς Αἴας·
 Ἴδομενεῦ, τί πάρος λαβρεύεαι; αἱ δέ τ' ἄνευθεν
 475 ἵπποι ἀερσίποδες πολέος πεδίοιο δίνονται.
 οὔτε νεώτατός ἐσσι μετ' Ἀργεῖοισι τοσοῦτον,
 οὔτε τοι δξύτατον κεφαλῆς ἐκ δέρκεται ὄσσε·
 ἀλλ' αἰεὶ μύθοις λαβρεύεαι. οὐδέ τί σε χρή
 λαβραγόρην ἔμμεναι· πάρα γὰρ καὶ ἀμείνονες ἄλλοι.
 480 ἵπποι δ' αὖτε ἔασι παροίτεραι, αἱ τὸ πάρος περ,
 Εὐμήλου, ἐν δ' αὐτὸς ἔχων εὐληρα βέβηκε.
 τὸν δὲ χολωσάμενος Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ἠῦδα·
 Αἴαν, νεῖκος ἄριστε, κακοφραδέε, ἀλλὰ τε πάντα
 δεύεαι Ἀργείων, ὅτι τοι νόος ἐστὶν ἀπηνής.

V. l. 469 ὕμμες DGH Townl. ἔγωγε libri. — 470 διαγιγνώσκω L. διαγιγνώσκω ACDEGH Syr. ANHP' Syr. — 471 μετ' ἀργεῖοισιν D. — 472 ἵππομάχου Vrat. A. ἵπποδάμοιο πάις L Lips. — 473 ἐνένιπεν ADE GH Vrat. b. d. ἐνένισπεν CLS Syr. Lips. ἐνένιπτεν Cant. ἐνέειπεν Townl. Vrat. A. — 474 αἱ δ' ἔτ' Townl. — 475 πόλεως Schol. C 162. δίνονται A. δίνονται S Cant. ceteri δίνονται cum Et Mg. 280, 38. Zonar. Lex. 555. Schol. C 162. δίνονται legitur P 110. — 476 νεώτατος ἐσσι GL. — 477 οὔτε τοι ACD ex corr. E. Apoll. de Synt. 291, 12 οὔτε τὶ H. οὐδέ τοι Bachm. Anecd. II, 314, 17. ἐκδέρκεται ACDEGHL Syr. Eust. 1259, 60. ἐκδέρκετον Lips. Apoll. de Synt. 291, 12. καταδέρκεται Bachm. An. II, 314, 17. — 478 μύθοισι D. οὐδέ τι σε ACDHL. — 479 ΛΑΒΡ' ΑΓΟΡΗΝ Syr. ἔμμεναι C Flor. παρα D. — 480 δ' αὖτε CDES Mosc. 2. αὐταὶ A Vrat. b. αὐταὶ Mor. αὐταὶ Lips. αὐταὶ Vrat. A. αὐταὶ GL Townl. παροίτεροι AS. οἱ S. τοπάρος L. ΠΕΡ' Syr. — 481 βέβηκε ADG. βεβήκει Vrat. b. A. Zonar. Lex. 917. — 482 τόνδε. — 483 νεῖκος L Syr. Barocc. Mor. Lips. Vrat. A. νεῖκει ACDEGHS Plutarchus de Aud. poët. 13. νεῖκη Harl. Mosc. 2. ἀλλὰ τε ACH. — 484 ἐστὶν A. ἀποινής L.

A. c. 471 ἀθετεῖται Aristonicus. — 475 δίνονται Herodianus. — 479 ἀθετεῖται Aristonicus. πάρα Herodianus. — 480 αὖτε editum erat, donec Heynius ex libris nonnullis αὐταὶ deprompsit, eumque secuti sunt recentiores. ego ad pristinam scripturam redii, nam αὐταὶ pro αἱ αὐταὶ dici non potest, et hiatus, quem offendisse neminem Heynius miratur, in hac sede est legitimus, quod exemplis firmavi in annotatione ad T 288. accedit quod in omnibus fere libris syllaba au accentum habet et in nullo legitur αὐτοὶ, quod respondit scripturae παροίτεροι. — 483 ἀρίσταρχος νίκος (sic) ἄριστε ὡς εἶδος ἄριστε Didymus.

- 485 δεῦρό νυν, ἣ τρίποδος περιδῶμεθον ἡὲ λέβητος·
ἵστορα δ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα θείομεν ἄμφω,
ὀπότεραι πρόσθ' ἵπποι, ἵνα γνῶης ἀποτίνων.
ὥς ἔφατ', ὤρνυτο δ' αὐτίκ' Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας
χωόμενος χαλεποῖσιν ἀμείψασθαι ἐπέεσσι.
- 490 καὶ νύ κε δὴ προτέρω ἔτ' ἔρις γένητ' ἀμφοτέροισιν,
εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς αὐτὸς ἀνίστατο καὶ φάτο μῦθον·
μηκέτι νῦν χαλεποῖσιν ἀμείβεσθον ἐπέεσσιν,
Αἴαν Ἰδομενεὺ τε, κακοῖς, ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικε.
καὶ δ' ἄλλω νεμεσᾶτον, ὅτις τοιαυτὰ γε ῥέζοι.
- 495 ἄλλ' ὑμεῖς ἐν ἀγῶνι καθήμενοι εἰσοράσθε
ἵππους· οἱ δὲ τάχ' αὐτοὶ ἐπειγόμενοι περὶ νίκη
ἐνθάδ' ἐλεύσονται· τότε δὲ γνῶσεσθε ἕκαστος
ἵππους Ἀργείων, οἱ δεύτεροι οἳ τε πάροιθεν.
ὥς φάτο, Τυδείδης δὲ μάλα σχεδὸν ἦλθε διώκων,
500 μάστι δ' αἰὲν ἔλαννε κατωμαδόν· οἱ δὲ οἱ ἵπποι
ὕψος ἀειρέσθην ῥίμφα πρήσσαντε κέλευθον.
αἰεὶ δ' ἡνίοχον κονίης ῥαθάμιγρες ἔβαλλον,

V. l. 485 εἰ δ' ἄγε νῦν Phot. Lex. 305. δεῦρό γε νῦν Schol. Aristoph. Acharn. 771. Equit. 788. νῦν AC. νῦν EH. περιδῶμεθον A. περιδῶμεθον CDEGHS Syr. Suidas II, 2, 201, 8 (unus cod. περιδῶμεθα). Eust. 792, 16. 1939, 5. Phot. Lex. 305. περιδῶμεθα L Barocc. Harl. Townl. Schol. Arist. Acharn. 771. Equit. 788. Hesychius I. 477. Et. Mg. 663, 50. — 486 ἵστορα CL. — 487 ὀπότεροι Vrat. d. γνῶσης Barocc. Vrat. d. γνῶσης H. γνοίης ACDEGLS Syr. ἀπὸ τίνων E bis. — 488 ὥς A. ὤρνυτ' οἴληος αὐτίκα L Lips. — 489 ἐπέεσσι AEG. — 490 καὶ νύ κ' ἔτι Schol. I 192. προτέρω AH. ἔτ' omitt. E. — 491 Ἀχιλλεὺς C. αὐτὸς omitt. C. Flor. Rom. φάτο D. ἐν ἄλλω καὶ κατέρυκε A. — 492 ἀμείψασθαι D. ἀμείβεσθ' E. — 493 κακῶς Vrat. A. ἔοικε ACDEGH. ἔοικεν L Syr. — 494 ὅστις CDL. γε omitt. L Lips. ῥέζῃ H. ῥέζοι S Cant. Flor. — 495 εἰσοράσθον L Lips. — 496 οἱ δὲ C. — 497 τότε δὴ L. δὲ omitt. D. ἕκαστοι Vrat. A. — 498 οἱ τοπάροιθεν G. τὸ πάροιθεν Flor. — 499 ὥς A. — 500 μάστιγι ELS Townl. Vrat. A. cum aliis. μάστιγα C. μάστι ADGH Syr. Bekk. Anecd. 1227. Zonar. Lex. 1333. τὸ δὲ μάστιγι μάστι τινὲς γράφουσι δις συλλαβῶς Eust. 1312. 55. μάστι, ὥς Θέτι (C 407) Schol. A. αἰ δὲ οἱ Vrat. A. — 501 πρήσσαντε CD. κέλευθα Vrat. A. — 502 ῥαθ μιγρες G.

A. c. 485 νυν Herodianus, conf. Schol. K 105. Φ 428. Bekk. An. 1147. Eust. 792, 16. H T. 318. haud scio an περιδῶμεθα genuina sit lectio, hiatus enim in caesura bucolica est nullus, et formae dualis in μεθον terminatae sunt rarissimae (Soph. Elect. 950. Phil. 1079. Athen. III, 98 a). defendit περιδῶμεθον G. Hermannus ad Soph. El. 938. — 490 de scriptura προτέρω conf. H U. 186. Schol. V ad I 192. — 500 οἱ δὲ οἱ, conf. ad 387.

- ἄρματα δὲ χρυσῷ πεπυκασμένα κασσιτέρῳ τε
 ἵπποις ὠκυπόδεσσιν ἐπέτρεχον· οὐδέ τι πολλή
 505 γίγνεται ἐπισκώτρων ἄρματροχίη κατόπισθεν
 ἐν λεπτῇ κονίῃ· τῷ δὲ σπεύδοντε πετέεθην.
 στῇ δὲ μέσῳ ἐν ἄγῳνι, πολὺς δ' ἀνεκῆκίεν ἰδρῶς
 ἵππων ἔκ τε λόφων καὶ ἀπὸ στέρνοιο χαμάζε.
 αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο χαμαὶ θόρε παμφανόωντος,
 510 κλίνει δ' ἄρα μάστιγα ποτὶ Ζυγόν. οὐδὲ μάτηεν
 ἴφθιμος Κθénéλος, ἀλλ' ἐσσυμένως λάβ' ἄεθλον,
 δῶκε δ' ἄγειν ἐτάροισιν ὑπερθύμοισι γυναικα
 καὶ τρίποδ' ὠτώνεντα φέρειν· ὃ δὲ λῦεν ὑφ' ἵππους.
 τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀντίλοχος Νηλήιος ἦλασεν ἵππους,
 515 κέρδεσιν, οὐ τι τάχει γε, παραφθάμενος Μενέλαον.
 ἀλλὰ καὶ ὡς Μενέλαος ἔχ' ἐγγύθεν ὠκέας ἵππους.
 ὅσσον δὲ τροχοῦ ἵππος ἀφίσταται, ὅς ῥά τ' ἄνακτα
 ἔλκησιν πεδίοιο τιταινόμενος σὺν ὄχεσφι·
 τοῦ μὲν τε ψαύουσιν ἐπισκώτρου τρίχες ἄκραι
 520 οὐραῖαι· ὃ δὲ τ' ἄγχι μάλα τρέχει, οὐδέ τι πολλή
 χώρῃ μεσσηγύς, πολέος πεδίοιο θέοντος·
 τόσσον δὴ Μενέλαος ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο
 λείπειτ'· ἀτὰρ τὰ πρῶτα καὶ ἐς δίκουρα λείλειπτο.

V. l. 503 ἄρματα δ' αὐ χαλκῷ Plutarchus Quaest. conv. IX, 15, 1, 5.
 ἄρματά τε Vrat. b. — 504 οὐδέ τε G. ceteri οὐδέ τι. Vrat. b. d. οὐδ'
 ἔτι. — 505 γίγνεται AL: γίνετ' CDEGH Syr. Et. Mg. 145, 20. Schol.
 Ψ 422. Apoll. Soph. 43, 16. Ammon. de Diff. s. ἄρματροχία. ἐπισκώτρων
 H Vrat. A. Apoll. Soph. 43, 16. Et Mg. 145, 20. ὀπισκώτρων D. ἄρ-
 ματροχίη C. ἄρματροχίη Lips. Ammonius. ἄρμοτροχίη Eust. 1312, 52. —
 506 πετέεθην: ἐν ἄλλῳ πέτεσθον A. — 508 ἀπο HL. χαμάζε ADEG:
 χαμάζε CHL. XAMAZE Syr. — 509 XAME Ambr. παμφανόωντος Lips.
 — 510 ΚΛΕΙΝΕ Ambr. ποτὶ AD. οὐδὲ μάτηεν ACD 1. man. GS Syr.
 οὐδ' ἐμάτηεν D ex corr. EH Mosc. 2. Vrat. A. Rom. — 512 ὑπερθύ-
 μοισιν D. — 513 ὠτόεντα D. 8 δ' D. 88' CG. 8 δὲ λῦεν H. δὲ λῦεν L.
 ceteri δ' ἔλυν. — 514 ἄρ ADGHL. — 515 τάχει τε H. — 516, 516
 omitt. Vrat. b. — 516 ὡς A. — 517 ὅσσον τε H. ῥα ἄνακτα E. — 518
 ΕΛΚΗCIN Aῖnabr. ἔλκησι DE. συνόχεσφι D Syr. ὄχεσφι C. ceteri ὄχεσφιν.
 — 519 ὀπισκώτρου A. — 520 ὃ δὲ τ' G. οὐδέ τε E. — 521 μεσσηγύ H
 Vrat. b. (d?). — 522 δὴ: ΔΕ Ambr. — 523 ταπρῶτα L. δίκου οὐρα S.
 δίσκ' οὐρα antiographa quaedam teste Eust. 1309, 35. δίκουρα ἢ δίσκ'
 οὐρα Eust. 1313, 65. δίκουρα A.

A. c. 504 ἐπέτρεχον: οὕτω δὲ διὰ τοῦ ὁ Didymus. ὅτι τὰ ἄρματα
 ἐπέτρεχον, καὶ οὐκ ἐπέτρεχεν Aristonicus. — 523 Aristarchus, Ptolem.
 Ascalonita, Herodianus δίκουρα, κατὰ σύνθεσιν: alii δίκου οὐρα, ut
 supra 431.

- ἀλλά μιν αἶψα κίχανεν· ὀφέλλετο γὰρ μένος ἦν
 525 ἵππου τῆς Ἀγαμεμνονέης, καλλίτριχος Αἴθης.
 εἰ δέ κ' ἔτι προτέρω γένετο δρόμος ἀμφοτέροισι,
 τῷ κέν μιν παρέλασ', οὐδ' ἀμφήριστον ἔθηκεν.
 αὐτὰρ Μηριόνης, θεράπων ἐὺς Ἰδομενῆος,
 λείπετ' ἀγακλῆος Μενελάου δουρὸς ἐρωήν·
 530 βάρδιστοι μὲν γάρ οἱ ἔσαν καλλίτριχες ἵπποι,
 ἥκιστος δ' ἦν αὐτὸς ἐλαυνόμεν ἄρμ' ἐν ἀγῶνι.
 υἱὸς δ' Ἀδμήτοιο πανύστατος ἤλυθεν ἄλλων,
 ἔλκων ἄρματα καλά, ἐλαύνων πρόσσθεν ἵππους.
 τὸν δὲ ἰδὼν ψκτειρε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
 535 στὰς δ' ἄρ' ἐν Ἀργείοις ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευε·
 λοῖσθος ἀνὴρ ὤριστος ἐλαύνει μῖνυχας ἵππους.
 ἀλλ' ἄγε δὴ οἱ δῶμεν ἀέθλιον, ὥς ἐπιεικές,
 δεύτερ'· ἀτὰρ τὰ πρῶτα φερέσθω Τυδέος υἱός.
 ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον ὥς ἐκέλευε.
 540 καὶ νύ κέ οἱ πόρεν ἵππον, ἐπήνησαν γὰρ Ἀχαιοί,
 εἰ μὴ ἄρ' Ἀντίλοχος, μεγαθύμου Νέστορος υἱός,
 Πηλεΐδην Ἀχιλῆα δίκη ἡμείψατ' ἀναστάς·
 ὦ Ἀχιλεῦ, μάλα τοι κεχολώσομαι, αἶ κε τελέσσει
 τοῦτο ἔπος· μέλλεις γὰρ ἀφαιρήσεσθαι ἄεθλον,
 545 τὰ φρονέων, ὅτι οἱ βλάβεν ἄρματα καὶ ταχέ' ἵππων
 αὐτὸς τ' ἐσθλὸς ἐών. ἀλλ' ὥφελεν ἀθανάτοισιν

V. l. 526 εἰ περ ἔτι E. προτέρω A. προτέρω G. γίνεται H. ἀμφο-
 τέροισι ACDEGHL Syr. — 527 τῷ ACDHL. TΩ Syr. τῷ G. καὶ μιν
 H Vrat. d. Barocce. Lips. κέ μιν D Rom. κεν ACGLS Syr. — 528 ἀτὰρ
 D. — 530 βάρδιστοι Syr. Vrat. A. μὲν: τὴν G. γὰρ οἱ H. — 531 ἥκιστος
 AD Lips. ἥκιστος CEGHL Apoll. Soph. 83, 7. Et. Mg. 424, 28. ἐναγῶνι
 A. — 533 πρόσσθεν E Lips. Rom. — 534 ἀχιλεὺς C. — 535 στὰς δ' ἐν
 CG Flor. ἀργείοισιν G Syr. Flor. ἄρ AHL. ἀγόρευε CGL. ἀγόρευεν AS
 post ras. Syr. πτερόεντα προσηῦδα DH Townl. Vrat. b. d. — 536
 ὤριστος AE. — 537 ἀλλά γε DH. — 539 ὥς A. οἷδ' CL. ἐκέλευε CEG.
 ἦδ' ἐκέλευον H Vrat. A. ὥς ἐκέλευον Vrat. d. ΗΔΕΚΕΛΕΥΟΝ Syr. ἐν
 ἄλλω ἦδ' ἐκέλευον A. — 540 κέ οἱ A Harl. κέν οἱ CDGHL in Syr. est
 lacuna, κε δὴ Vrat. A. ἐπήνεσαν D. Lips. cum aliis. ἐπήνεον Vrat. A.
 ἐν ἄλλω ἐπήνησαν γὰρ οἱ ἄλλοι A. — 541 ἄρ ADEGHL. — 542 ΗΧΙΑΪΑ
 Syr. ἡμείψατο D. — 543 μάλα τοι D. τελέσεις D. ταλάσσης Vrat. d. —
 545 ΑΡΜΑΚΑΙ Syr. ἵππων G.

A. c. 527 παρέλασ' οὐδ' Aristarchus: παρέλασεν ἢ Zenodotus. —
 531 ἥκιστος, non ἥκιστος, Aristarchus. — 533 Aristarchus πρόσσθεν:
 ὠκέας Zenodotus. — 538 ὅτι ἐν τισιν ὑποτάσσονται τούτῳ „τὰ τρίτα δ'
 Ἀντίλοχος, τέτρατα ξανθὸς Μενέλαος, πέμπτα δὲ Μηριόνης, θεράπων
 ἐὺς Ἰδομενῆος“ Aristonicus. — 540 κέ οἱ conf. ad Φ 567.

εὔχεσθαι τῷ κ' οὐ τι πανύστατος ἦλθε διώκων.
 εἰ δέ μιν οἰκτεῖρεις καὶ τοι φίλος ἔπλετο θυμῷ,
 ἔστι τοι ἐν κλισίῃ χρυσοῦς πολὺς, ἔστι δὲ χαλκός
 550 καὶ πρόβατ', εἰς δέ τοι δμῳαὶ καὶ μώνυχες ἵπποι·
 τῶν οἱ ἔπειτ' ἀνελὼν δόμεναι καὶ μείζον ἄεθλον,
 ἥ καὶ αὐτίκα νῦν, ἵνα σ' αἰνήσωσιν Ἀχαιοί.
 τὴν δ' ἐγὼ οὐ δώσω· περὶ δ' αὐτῆς πειρηθήτω
 ἀνδρῶν ὅς κ' ἐθέλῃσιν ἐμοὶ χεῖρεσσι μάχεσθαι.
 555 ὣς φάτο, μείδῃσεν δὲ ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς
 χαίρων Ἀντιλόχῳ, ὅτι οἱ φίλος ἦεν ἐταῖρος·
 καὶ μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ἀντίλοχ', εἰ μὲν δὴ με κελεύεις οἰκοθεν ἄλλο
 Εὐμήλῳ ἐπιδοῦναι, ἐγὼ δέ κε καὶ τὸ τελέσω.
 560 δώσω οἱ θώρηκα, τὸν Ἀστεροπαῖον ἀπηύρων,
 χάλκεον, ᾧ περί χεῦμα φαεινοῦ κασσιτέριοι
 ἀμφιδεδίνηται· πολέος δέ οἱ ἄξιός ἔσται.
 ἦ ῥα, καὶ Αὐτομέδοντι φίλῳ ἐκέλευεν ἐταίρω
 οἰσέμεναι κλισίῃθεν· ὃ δ' ὤχετο καὶ οἱ ἔνεικε.

V. l. 547 εὔχεσθαι versui antecedenti additum est in L. * τῷ κ':

τῷ κεν L. τῷ κεν S Lips. Mosc. 2. τῷ κεν C: ceteri τό κεν. ἦλθεν
 ἄλλων D. — 548 οἰκτεῖρης Vrat. A. φίλος AGE Harl. Townl. φίλον·
 C (sic). φίλον DHLS. — 549 ἔστι τοι A. ἐν A. ἐνι G Flor. χρυσοῦς ἔστι
 δὲ πολὺς χαλκός A. — 550 εἰς δέ οἱ D. δὲ H, omisso οἱ. δμῳαὶ A:
 ceteri δμῳαί. δμῳαὶ καὶ μείζον ἄεθλον G. — 551 τῶν οἱ D, gravem
 add. 2. man. — 553 περὶ H. — 554 ὅς κε θέλῃσιν D. ὅς κκεθέλῃσιν L.
 — 555 ὡς A. μείδῃσεν H. ἀχιλλεύς C. — 557 πτερόεντ' ἀγόρευεν Mosc.

2. — 559 κε omitt. G. τελέσω A. τελέσω E Flor. Rom. — 560 δώσω
 οἱ C. θώρηκα L. δν E 1314, 49. ἀπηύρων G Cant. — 561 περὶ ADGH.
 περὶ CEL. — 562 δέ τοι C Mosc. 2. ἄξιον ACDS Cant. Mor. Vrat. d.
 — 563 ῥά CGHL. — 564 κλισίῃθεν H. ὃ δ' D, acc. man. rec. ὅδ' CGL.
 ἔνεικε ACD Syr. Vrat. A. Flor.

547 τῷ κ', ad quod deducit scriptura τῷ κεν in quinque libris,
 reposui; τό enim significat eam ob causam (διὰ τοῦτο) et idecirco
 κεν adsumere non potest, τῷ significat ita, tunc, τῷ κεν tunc sane
 (οὕτως ἄν), conf. c 402 αἶθ' ὠφελ' ὁ ξείνος ἀλώμενος ἄλλοθ' ὀλέσθαι,
 πρὶν ἐλθεῖν· τῷ κ' (quod si accidisset) οὐ τι τόσον κέλαδον μετέθηκε.
 B 250. T 61. α 239. γ 224. 258. ε 311. θ 467. ι 458. λ 502. ξ 369. ο 181.
 537. ρ 164. 244. σ 375. 379. τ 310. υ 273. φ 374. χ 78. 134. ψ 23. ω 32.
 285. 381. — 548 οὕτως διὰ τοῦ τ φίλος πᾶσαι εἶχον Didymus, conf.
 ad Π 450. — 551 μείζον ἄεθλον Aristarchus, teste Apoll. Soph. 11, 14.
 — 551 εἰς δὲ ἀνέστρεψαν τὴν περί. ὁ μέντοι Ἀκαλωνίτης καὶ οἱ
 πλείους κατὰ παρολκὴν ἐξεδέξαντο κείσθαι διὰ τὸ ἀμφιδεδίνηται· διὸ οὐκ
 ἀναστρέφουσιν Herodianus.

- 565 [Εὐμήλῳ δ' ἐν χερσὶ τίθει· ὃ δὲ δέξατο χαίρων.]
 τοῖσι δὲ καὶ Μενέλαος ἀνίστατο θυμὸν ἀχεύων,
 Ἀντιλόχῳ ἄμοτον κεχολωμένος· ἐν δ' ἄρα κήρυξ
 χειρὶ κήπτρον ἔθηκε, σιωπήσθαι τε κέλευεν
 Ἀργείους· ὃ δ' ἔπειτα μετῆυδα ἰσόθεος φῶς·
- 570 Ἀντίλοχε, πρόσθεν πεπνυμένε, ποῖον ἔρεξας.
 ἦσχνας μὲν ἐμὴν ἀρετὴν, βλάψας δέ μοι ἵππους,
 τοὺς σοὺς πρόσθε βαλὼν, οἳ τοι πολὺ χείρονες ἦσαν.
 ἀλλ' ἄγετ' Ἀργείων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες
 ἐς μέσον ἀμφοτέροισι δικάσσετε, μὴδ' ἐπ' ἀρωγῇ·
- 575 μὴ ποτέ τις εἴπῃεν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
 Ἀντίλοχον ψεύδεσσι βησάμενος Μενέλαος
 οἴχεται ἵππον ἄγων, ὅτι οἳ πολὺ χείρονες ἦσαν
 ἵπποι, αὐτὸς δὲ κρείσσων ἀρετῇ τε βίῃ τε.
 εἰ δ' ἄγ' ἐγὼν αὐτὸς δικάσω, καὶ μ' οὐ τινά φημι
- 580 ἄλλον ἐπιπλήξῃεν Δαναῶν· ἰθεῖα γὰρ ἔσται.
 Ἀντίλοχ', εἰ δ' ἄγε δεῦρο διοτρεφές, ἡ θέμις ἐστί,
 στὰς ἵππων προπάροιθε καὶ ἄρματος, αὐτὰρ ἰμάσθλην
 χερσὶν ἔχε ῥαδινὴν, ἥ περ τὸ πρόσθεν ἔλανες,

V. l. 565 omitt. ACH Syr. Townl. Vrat. b. A. εὐμήλου S. δὲ χερσὶ
 D. χερσὶ L. 88' G. δὲ, δεξατο L. δὲ δέξατο DES Mosc. 2. — 566 ἐν
 τοῖσι δὲ H. — 567 ΚΗΡΥΞ' Syr. κήρυξ E. κήρυξ ACDGHL. — 568
 χερσὶ ACHL Barocc. Mor. Lips. Ven. B. χερσὶ DEGS Syr. γρ. χερσὶ A.
 τε κέλευεν D Syr. τ' ἐκέλευεν L Barocc. Lips. ceteri τ' ἐκέλευεν. —

λ
 569 88' CGHL. — 570 πρόσθε E bis. — 571 ἴσχνας H. — 572 πολλοὶ
 H. ΧΕΙΡΟΝΕΣ ΕΙCΙΝ Syr. — 574 μέσσων H. ἀμφοτέρων S. δικάσσετε D
 Vrat. A. δικάσετε Lips. Flor. δικάσατε Eust. 1316, 55; sed 1316', 19 δι-
 κάσατε, μὴ δ' CDE 1316, 27 GHL. μὴδ' AE 1316, 19 et 55. μὴ Lips.
 ἐπαρωγῇ D Vrat. A. — 577 ὅττι C. — 579 οὐτίνα φημί ACDEGHL. —
 580 μάλλον H. ΓΑΡ' Syr. — 581 αἰδ' CDE Townl. Rom. ceteri εἰ δ'.
 δύναται μὲν γραφῆναι Ἀντίλοχ' εἰδ' ἄγε, τὰ δὲ πλείω καὶ ἀκριβέστερα
 τῶν ἀντιγράφων αἰ δ' ἄγε φασὶν Eust. 1316, 41. ἡ θέμις AD. H Syr. ἡ
 E 1316, 63. ἡ E bis G. ἡ CHLS. ἐστί ACDEHL Syr. — 582 πρὸ πάροιθε
 H. — 583 ἔχε ACDGHLs Syr. Lips. Vrat. A. Flor. Rom. et Heynii libri.
 ἔχεν Vrat. d. ἔχων Eust. 1316, 34. 1317, 1. ῥαδινὴν E. τοπρόσθεν L.
 ἔλανες H.

A. c. 568 χερσὶ conf. β 37. κ 389. c 103. — 581 ἀθερεῖται Aristo-
 nicus. — 583 ἔχων Eustathium ex coniectura dedisse puto, quum
 libri omnes ἔχε exhibeant. retinui ἔχε cum Heynio contra editores
 recentiores, qui Eustathii coniecturam receperunt. Heynius αὐτὰρ
 ἰμάσθλην — ἔλανες in medio interpositum esse censet, sed non opus
 est hac interpretatione, nam δεῦρο loco imperativi positum est ut
 P 685. Ψ 485. θ 145. ι 517. λ 561.

- ἵππων ἀψάμενος γαιήοχον ἐννοσίγαιον
 585 ὄμνυθι μὴ μὲν ἐκὼν τὸ ἐμὸν δόλῳ ἄρμα πεδῆσαι.
 τὸν δ' αὖτ' Ἀντίλοχος πεπνυμένος ἀντίον ἦῤα·
 ἄνχεο νῦν· πολλὸν γὰρ ἐγὼ γε νεώτερός εἰμι
 ceῖο ἄναξ Μενέλαε, cὺ δὲ πρότερος καὶ ἀρείων.
 οἴcθ' οἶαι νέου ἀνδρὸς ὑπερβασίαι τελέθουσι·
 590 κραιπνότερος μὲν γάρ τε νόος, λεπτή δέ τε μήτις.
 τῷ τοι ἐπιτλήτω κραδίη· ἵππον δέ τοι αὐτὸς
 δώσω, τὴν ἀρόμην. εἰ καὶ νύ κεν οἴκοθεν ἄλλο
 μεῖζον ἐπαιτήceας, ἄφαρ κέ τοι αὐτίκα δοῦναι
 βουλοίμην ἢ coί γε διοτρεφέc ἡματα πάντα
 595 ἐκ θυμοῦ πεcέειν καὶ δαίμοcιν εἶναι ἀλιτρός.
 ἦ ῤα, καὶ ἵππον ἄγων μεγαθύμου Νέcτορος υἱὸς
 ἐν χεῖρεccι τίθει Μενελάου. τοῖο δὲ θυμὸς
 ἰάνθη, ὡc εἴ τε περὶ cταχύεccιν ἐέρcη
 ληίου ἀλδήcκοντοc, ὅτε φρίccουcιν ἄρουραι·
 600 ὡc ἄρα coὶ Μενέλαε μετὰ φρεcὶ θυμὸς ἰάνθη.
 καὶ μιν φωνήcας ἔπεα πτερόεντα προcηῤα·
 Ἀντίλοχε, νῦν μὲν τοι ἐγὼν ὑποεῖζομαι αὐτόc
 χωόμενοc, ἐπεὶ οὐ τι παρήγοροc οὐδ' ἀεῖφρων
 ἦcθα πάροc· νῦν αὖτε νόον νίκηce νεοίη.
 605 δεῦτερον αὖτ' ἀλέαcθαι ἀμείνοναc ἡπεροπεύειν.
 οὐ γάρ κέν με τάχ' ἄλλοc ἀνὴρ παρέπειceν Ἀχαιῶν·
 ἀλλὰ cὺ γάρ δὴ πολλὰ πάθεc καὶ πολλὰ μόγηc

V. L. 584 ἵππων δ' Vrat. A. — 585 μὴ μὲν: μηδὲν Pausanias, VII, 21, 8. τὸ ἄρμα δόλω L. ἄρμα δόλω D. δόλω omitt. C. — 586 αὐ L. Lips. — 587 ἄνχεο: ἐν ἄλλῳ ἴcχεο A. νεώτερος εἰμὶ L. — 589 οἴcθ' οἶου D. οἶα E 1317, 23. τελέθουσι ACDEGH. τελέθουcιν L. Syr. Flor. — 591 τῷ ACDHL. τῷ EG. — 592 ἀράμην H. — 593 ἀπαιτήceας ἢ μᾶλλον ἐπαιτήceας E, ἄφαρ καὶ τοι C. — 596 ῤα CGHL. — 598 ὡc εἴ τε ACH Rom.: ceteri ὡceῖτε. περὶ AH. ἐέρcη CE Schol. Apoll. Rhod. III, 1020. — 599 φρύccουcιν L. φρίccωcιν Townl. Vrat. b. — 600 ὡc D 1. man.

coi DGL. coί A. μετὰ AD. — 602 μὲν coί L. ἐγὼ L. Lips. — 604 πάροc D. — 560 βέλτερον αὐτ' GLS Lips. Flor. γρ. ὕcτερον A. ἀμυμονοc Vrat. b. — 607 cὺ omitt. H. πόλλ' ἔπαθεc καὶ πόλλ' ἐμόγηcας libri.

A. c. 585 μὴ μὲν: μὴ τι Bekk. 2. propter digammum vocis ἐκὼν. Heynius μὴ cὺ suspicatur. miror nemini in mentem venisse μὴ με conicere, ut sit cḡημα καθ' ὅλον καὶ μέρος. — 604 νεοίη Aristarchus: αἰ περὶ ἀντίμαχον νόημα γράφουcι Didymus. — 607 scripsi πολλὰ πάθεc καὶ πολλὰ μόγηcας quae videtur Aristarchea lectio fuisse, conf. Didym. ad l 492.

ρός τε πατήρ ἀγαθός καὶ ἀδελφεὸς εἶνεκ' ἐμεῖο·
 τῷ τοι λισσομένῳ ἐπιπείσομαι, ἥδ' ἐκ' ἵππον
 610 δώσω ἐμὴν περ ἑοῦσαν, ἵνα γνῶσσι καὶ οἶδε,
 ὥς ἐμὸς οὐ ποτε θυμὸς ὑπερφίαλος καὶ ἀπηνής.

ἦ ῥα, καὶ Ἀντιλόχοιο Νοήμονι δῶκεν ἑταίρῳ
 ἵππον ἄγειν· ὃ δ' ἔπειτα λέβηθ' ἔλε παμφανόωντα.
 Μηριόνης δ' ἀνάειρε δῶν χρυσοῖο τάλαντα
 615 τέτρατος, ὥς ἔλασεν. πέμπτον δ' ὑπελείπετ' ἄεθλον,
 ἀμφίθετος φιάλη· τὴν Νέστορι δῶκεν Ἀχιλλεύς
 Ἀργείων ἄν' ἀγῶνα φέρων, καὶ ἔειπε παραστάς·

τῇ νῦν, καὶ σοὶ τοῦτο γέρον κειμήλιον ἔστω,
 Πατρόκλοιο τάφου μνήμ' ἔμμεναι· οὐ γὰρ ἔτ' αὐτὸν
 620 ὄψῃ ἐν Ἀργείοισι· δίδωμι δέ τοι τόδ' ἄεθλον
 αὐτως· οὐ γὰρ πύξ γε μαχήσεται, οὐδὲ παλαίσεις,
 οὐδέ τ' ἀκοντιστὸν ἐσδύσεται, οὐδὲ πόδεσσι
 θεύσεται· ἤδη γὰρ χαλεπὸν κατὰ γῆρας ἐπείγει.

ὥς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει· ὃ δὲ δέξατο χαίρων,
 625 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα τέκος κατὰ μοῖραν ἔειπες·
 οὐ γὰρ ἔτ' ἔμπεδα γυῖα φίλος, πόδες, οὐδέ τι χεῖρες
 ὤμων ἀμφοτέρωθεν ἐπαῖσσονται ἐλαφραί.

V. l. 608 ἑμοῖο E. — 609 τῷ ACDHL. τῷ EG. ἐπιπείθομαι Townl.
 Vrat. b. — 610 οἶδε A. οἶδε D. ceteri οἶδε. — 612 ῥα CGHL. — 613
 ὃ δ' D. ὅδ' CGHL. εἶλε C. — 614 δύο CDEGH. — 615 ἔλασε E Vrat. A.
 ὑπελείπετ' C. — 616 ἀχιλεύς C. — 617 ἀναγῶνα D. φέρον C. — 618 τῇ
 D. καὶ σοὶ E. — 619 ἔμμεναι D. οὐ γὰρ εἰ H. omisso ἔτ' αὐτόν. αὐ τὸν
 Townl. — 620 ὄψῃ AD: ceteri ὄψει. mallem ὄψεται. τοι omitt. C. δέ
 σοι Plutarchus Quaest. conviv. II, 5, 1, 6. δ' ἄεθλον omitt. H. — 621

αὐτως G Flor. αὐτως A. οὕτως H. μαχέσεται (sic) C. μεμαχήσεται E. —
 622 ἀκοντιστὴν H. ἐσδύσεται CS Cant. Barocc. Mor. Harl. Lips. Mosc. 2.
 Vrat. A. ἐσδύσεται EL. ἐνδύσεται AGH Plutarchus l. 1. ὑποδύσεται D. πό-
 δεσσι ACDEG. — 623 κατὰ DH. ἐπείγει ADE 1320, 29 et 51 H Rom.
 ἰκάνει CGL Barocc. Mor. Lips. Flor. ἔπεισιν S Cant. Harl. Mosc. 2.
 Vrat. A. γρ. καὶ ὁπάζει καὶ ἰκάνει et 2. man. καὶ ἔπεισιν A. — 624 ὥς
 A. ὅδ' CDGHL. δέ δέξατο S Cant. Mor. Townl. Vrat. b. vulgo δ' ἐδέξατο.
 conf. 565. 797. A 446. ο 130. — 625 πτερόεντ' ἀγόρευε Barocc. Mor. —
 626 κατὰ AH. — 627 φίλοι C Vrat. d. οὐδέ τι ACDGHLS Lips Harl.
 Ven. B. Mosc. 2. Vrat. b. d. A. Flor. οὐδ' ἔτι Barocc. οὐδέ τε E Rom.
 — 628 ὤμων G. ἀπαῖσσονται L. ἀπαῖσσονται ἢ ἐπαῖσσονται E.

A. c. 622 ἀρίσταρχος ἐσδύσεται Didymus. — 623 ἐπείγει, ὁπάζει.
 ἰκάνει, ἔπεισιν, conf. Schol. Δ 321. Θ 103. — 627 φίλος Nicanor.

- εἴθ' ὥς ἡβώοιμι βίη τέ μοι ἔμπεδος εἴη,
 630 ὥς ὁπότε κρείοντ' Ἀμαρυγκέα θάπτον Ἐπειοὶ
 Βουπρασίῳ, παῖδες δὲ θέσαν βασιλῆος ἄεθλα.
 ἔνθ' οὐ τίς μοι ὁμοῖος ἀνὴρ γένετ', οὐτ' ἄρ' Ἐπειῶν
 οὐτ' αὐτῶν Πυλίων οὐτ' Αἰτωλῶν μεγαθύμων.
 πῦξ μὲν ἐνίκησα Κλυτομήδεα, Ἦνοπος υἱόν,
 635 Ἀγκαῖον δὲ πάλῃ Πλευρώνιον, ὅς μοι ἀνέστη·
 Ἴφικλον δὲ πόδεσσι παρέδραμον ἐσθλὸν ἐόντα,
 δουρὶ δ' ὑπερέβαλον Φυλῆά τε καὶ Πολύδωρον.
 οἰοίσιν μ' ἵπποισι παρήλασαν Ἀκτορίωνε,
 πλήθει πρόσθε βαλόντες, ἀτασσάμενοι περὶ νίκης,
 640 οὐνεκα δὴ τὰ μέγιστα παρ' αὐτόφιν λείπειτ' ἄεθλα.
 οἱ δ' ἄρ' ἔσαν δίδυμοι· ὁ μὲν ἔμπεδον ἡνιόχευεν,
 ἔμπεδον ἡνιόχευ', ὁ δ' ἄρα μάστιγι κέλευεν.
 ὥς ποτ' ἔον· νῦν αὖτε νεώτεροι ἀντιοώντων
 ἔργων τοιούτων· ἐμὲ δὲ χρή γήραϊ λυγρῷ
 645 πείθεσθαι, τότε δ' αὖτε μετέπρεπον ἡρώεσσιν.
 ἀλλ' ἴθι καὶ σὸν ἐταῖρον ἀέθλοισι κτερίζε.
 τοῦτο δ' ἐγὼ πρόφρων δέχομαι, χαίρει δέ μοι ἦτορ,
 ὥς μευ αἰεὶ μέμνησαι ἐννέος, οὐδέ σε λήθω
 τιμῆς, ἥς τέ μ' ἔοικε τιμηθεῖσθαι μετ' Ἀχαιοῖς.
 650 κοὶ δὲ θεοὶ τῶνδ' ἀντὶ χάριν μενοεικέα δοῖεν.
 ὥς φάτο, Πηλεΐδης δὲ πολὺν καθ' ὅμιλον Ἀχαιῶν
 ὥχετ', ἐπεὶ πάντ' αἶνον ἐπέκλυε Νηλεΐδαο.
 αὐτὰρ ὁ πυγμαχίης ἀλεγεινῆς θῆκεν ἄεθλα·

V. L. 629 ὥς A. — 630 ὥς ἡμπότε κρείωντ' H. — 631 δὲ θέσαν HL Vrat. d. ceteri δ' ἔθεσαν. — 632 οὐ τίς μοι A: ceteri οὐτίς μοι. ἄρ ACEGL. οὐ γὰρ ἐπειῶν DH. — 634 νίκησα Townl. οἶνοπος CL Barocc. Mor. Townl. Plutarchus Quaest. conv. II, 5, 1, 7. Φαίνοπος Rhet. Gr. III, 191, 8. — 635 πάλῃ Vrat. d. Rhet. Gr. III, 191, 9. πάλῃ H (sic). — 637 ὑπερέβαλον DGH Flor. — 639 βαλόντε Schol. E 856. Cram. An. Par. III, 119, 25. — 640 παρ' αὐτόφιν CL Lips. Mor. Barocc. Mosc. 2. — 641 οἱ δ' DL οἱ δ' CH. ἄρ ADEGHL. — 642 omitt. Lips. ἡνιόχευεν C. 68δ' CGL. — 643 ὥς D 1. man. νῦν δ' Mosc. 2. αὐ C. — 646 ἀέθλοισιν C. — 648 ὥς μεθ D 2. man. H. μ' αἰεὶ S. — 649 ἦτε Et. Mg. 748, 43. ἀχαιοὺς G Flor. Apoll. Soph. 152, 35. — 650 θεός . . . δοίη E suo more. ἀντὶ C. ἀντίχαριν L. — 651 ὥς A. — 653 δ ACDGHL. ἄεθλον CHL Barocc. Mor. Harl. Mosc. 2. Vrat. d. Flor.

A. c. 635 ἀρίσταρχος σὺν τῷ ν πάλῃ Didymus. — 639 ἀτασσάμενοι: ἐν τισὶ διὰ τοῦ π ἀτασσεμένῳ Didymus. — 640 οὕτως δὲ παρ' αὐτόφιν διὰ τοῦ φ ἀντὶ τοῦ παρ' αὐτοῖς Didymus. — 648 μέμνησαι Aristarchus, conf. ad Φ 442.

- ἡμίονον ταλαεργὸν ἄγων κατέδης' ἐν ἀγῶνι
 655 ἔξετε' ἀδμήτην, ἥ τ' ἀλγίστη δαμάσασθαι.
 τῷ δ' ἄρα νικηθέντι τίθει δέπας ἀμφικύπελλον.
 κτῇ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν.
 Ἀτρεΐδῃ τε καὶ ἄλλοι εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,
 ἄνδρε δύω περὶ τῶνδε κελεύομεν, ὧ περ ἄριστω,
 660 πῦξ μάλ' ἀνασχομένῳ πεπληγέμεν. ᾧ δέ κ' Ἀπόλλων
 δῶη καμμοίνην, γνῶσι δὲ πάντες Ἀχαιοί,
 ἡμίονον ταλαεργὸν ἄγων κλισίην δὲ νεέσθω.
 αὐτὰρ ὁ νικηθεὶς δέπας οἷσεται ἀμφικύπελλον.
 ὣς ἔφατ', ὥρνυτο δ' αὐτίκ' ἀνὴρ ἡὺς τε μέγας τε
 665 εἰδὼς πυγμαχίης, υἱὸς Πανοπήος Ἐπειός.
 ἄψατο δ' ἡμιόνου ταλαεργοῦ φώνησέν τε.
 ἄσσαν ἴτω, ὅς τις δέπας οἷσεται ἀμφικύπελλον.
 ἡμίονον δ' οὐ φημί τιν' ἀξέμεν ἄλλον Ἀχαιῶν
 πυγμῇ νικήσαντ', ἐπεὶ εὐχομαί εἶναι ἄριστος.
 670 ἦ οὐχ ἄλλος ὅττι μάχης ἐπιδευόμαι; οὐδ' ἄρα πως ἦν
 ἐν πάντεσσ' ἔργοισι δαήμονα φῶτα γενέσθαι.
 ὦδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται.
 ἀντικρὺ χροά τε ῥήξω σὺν τ' ὅστέ' ἀράξω.
 κηδεμόνες δέ οἱ ἐνθάδ' ἀολλέες αὐθι μενόντων,
 675 οἳ κέ μιν ἐξοίσουσιν ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δαμέντα.

V. L. 654 ἄγων omitt. C. κατέθηκεν ἀγῶνι D. κατέδουεν ἀγῶνι
 Vrat. d. — 655 ἔξετε' S. ἀδμήτην G Vrat. d. Flor. ἀλγίστη G. δα-
 μάσασθαι G Vrat. d. — 658 ΑΤΡΕΪΔΑΙ Syr. ἀτρεΐδῃ Vrat A. Flor.
 Rom. εὐκνήμιδες HL. ἀριστῆες παναχαιῶν D. — 659 κελεύομαι Barocc.
 ὡς περ A. ΠΕΡ' Syr. ἀρίστω G. — 660 κ' omitt. G. — 661 ΔΩΗ Syr.
 δῶη A. δῶη CDHL. δῶη E Cram. An. Par. I, 165, 18. — 662 κλισίην
 δὲ AG. ΚΛΙΣΙΗΝΔΕ Syr. κλισίηθεν C. νεέσθω EGL Flor. Rom. φερέσθω
 ACDHS Syr. Cant. Townl. Vrat. b. d. ἐν ἄλλῳ νεέσθω A. — 664 ὡς
 A. ὡς οὐφάτ' G. ὥρνυτο Vrat. A. ANHP' Syr. — 666 ἄψατο libri cum
 Apoll. Soph. 85, 19. Cram. Ep. 310, 25. An. Ox. IV, 418, 31. An. Par.
 IV, 220, 6. Et. Mg. 23, 48. Et. Gud. 429, 16. Zonar. Lex. 58. ἡψατο
 Schol. Π 9. conf. B 171. K 377. O 127. ἡμιόνων Et. Mg. 23, 48. Cram.
 An. Ox. IV, 418, 31. Cram. Ep. 310, 25, ubi etiam ταλαεργῶν. — 667

ἄσσαν AD. — 668 οὐ AH. φημί τιν' D. ἀξέμεν' Townl. — 669 ΕΠΙΕΥΧΟ-
 ΜΑΙ Syr. ε. add. 2. man. εἶναι — 670 ἐπιδευόμαι et ἦν omitt. H. —
 670 ἦ CDE. — 672 ὦδε G. ΓΑΡ' Syr. τὸ δὲ καί: καὶ μὴν Syr. Townl.
 Vrat. b. καὶ μιν D. γρ. καὶ μὴν τετελεσμένον ἔσται A. — 673 χροάς τε
 H. ῥήξει Plutarchus de Se ipsum citra inv. laud. 13. cun d' D. — 674
 ἀολλέες D. αὐθι omitt. C. — 675 οἳ καὶ μιν D. ὑπο A.

ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
 Εὐρύαλος δέ οἱ οἶος ἀνίστατο, ἰσόθεος φῶς,
 Μηκιστέος υἱὸς Ταλαϊονίδαο ἄνακτος,
 ὅς ποτε Θήβας δ' ἦλθε δεδουπότος Οἰδιπόδαο
 680 ἐς τάφον· ἔνθα δὲ πάντας ἐνίκα Καδμείωνας.
 τὸν μὲν Τυδείδης δουρὶ κλυτὸς ἀμφεπονεῖτο,
 θαρσύνων ἔπесιν, μέγα δ' αὐτῷ βούλετο νίκην.
 ζῶμα δέ οἱ πρῶτον παρακάββαλεν, αὐτὰρ ἔπειτα
 δῶκεν ἱμάντας εὐτμήτους βοδὸς ἀγραυλοῖο.
 685 τῷ δὲ ζωαμένῳ βήτην ἐς μέσσον ἀγῶνα,
 ἄντα δ' ἀνασχομένῳ χερσὶ στιβαρῆσιν ἅμ' ἄμφω
 σὺν ῥ' ἔπесον, σὺν δέ σφι βαρεῖαι χεῖρες ἔμιχθεν.
 δεινὸς δὲ χρομάδος γενύων γένετ', ἔρρεε δ' ἰδρῶς
 πάντοθεν ἐκ μελέων· ἐπὶ δ' ὤρνυτο δῖος Ἑπειός,
 690 κόψε δὲ παπτήναντα παρήιον· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
 ἐστήκειν· αὐτοῦ γὰρ ὑπὴριπε φαίδιμα γυῖα.
 ὡς δ' ὅθ' ὑπὸ φρικὸς βορέῳ ἀναπάλλεται ἰχθὺς
 θίν' ἐν φυκίοντι, μέλαν τέ ἐ κῦμα κάλυπεν,

V. l. 676 ὡς A. οἷδ' CDGL. — 677 ἀνίσταται Vrat. d. — 678 μηκιστέος ACL Townl. Vrat. b. μηκιστέως DGH Syr. Schol. λ 275. ταλαονίδαο H Flor. ταλαϊονίδαο D. — 679 θήβας δ' ACGHLS Syr. Harl. Lips. Mosc. 2. Ven. B. Vrat. b. d. A. Flor. θήβας DE Rom. Schol. Ψ 679. λ 275. — 680 ἐνθά κε D. ἐνθάδε H. — 681 δουρὶ κλυτὸς A: ceteri δουρικλυτὸς. ἀμφ' επονεῖτο A Syr. — 682 ἔπесι D Lips. — 683 παρακάββαλεν DGH Syr. Cant. Mosc. 2. Vrat. A. Flor. — 684 θῆκεν Et. Mg. 414, 28. εὐδμήτους D Vrat. A. Flor. εὐδμήτους Barocc. Vrat. A. — 685 τῷ H. ζωαμένῳ G. μέσον CDEH Lips. — 686 ἀνασχομένῳ G. — 687 σὺν AD. — 688 ἔΡΡΕΔ' Syr. — 689 ἐπὶ CD. ὄρνυτο G. ΘΕΙΟC Syr. θεῖος ἢ διος E. — 690 παπτήναντα CD. παπτήνاتا G. ἄρ ADEGL. — 691 ἐστήκειν AL Syr. Barocc. Vrat. b. d. εἰστήκειν CGS et vulgo. εἰστήκει D. εἰστήκει H. ἐστήκει Vrat. A. εἰστήκει ἢ ἐστήκειν Eust. 1324, 2. τὸ δὲ ἐστήκειν δύναται μὲν καὶ δίχα τοῦ ὦ κοινῶς γράφεσθαι, ἢ δὲ ἀκρίβεια τῆς ἀντιγραφῆς μετὰ τοῦ ὦ γράφει Eust. 1324, 40. — 692 ὑπο AH. ἰχθὺς AC. — 693 θιν' DEL Mor. Mosc. 2. Vrat. b. d. A. θίν' A. ἐν ACDGL Syr. Mor. Mosc. 2. Vrat. b. d. A. ἐπὶ E. ἐπὶ H. ἐνὶ S Cant. φοικιόνεντι D. φυκιόνεντα H. θινὶ ἐπὶ φοικιόνεντι Schol. Φ 126. μέλαν τέ ἐ DHL Townl. Mosc. 2. Vrat. b. Schol. Γ 197. Φ 126. μέλαν δὲ ἐ CEGLS Syr. Schol. Ε 83. γ 6. μέγα δὲ ἐ A Vrat. d. γρ. μέλαν τέ ἐ A. κύμα κάλυπεν GH Syr. Schol. Γ 197. Ε 83. κύμ' ἐκάλυπεν ACDELS ex corr. Cant. Mor. Mosc. 3. Vrat. d. A. Rom. Schol. Φ 126. γ 6.

A. c. 678 μηκιστήος? conf. A 489. Π 21. Τ 216. λ 478. Schol. V ad Π 21. — 679 οὕτως θήβας δὲ, εἰς θήβας Didymus. — 691 οὕτως ἔξω τοῦ ἰ ιωνικόν Didymus. sufficit ἐστήκει in caesura semiternaria ut P 133. X 36. — 693 τὸ τέλειον ἐπὶ θινὶ Schol. V.

- ὥς πληγεῖς ἀνέπαλτο. ἀτὰρ μεγάλθυμος ἔπειδ' ὅς
 695 χερσὶ λαβὼν ὤρθωσε· φίλοι δ' ἀμφέσταν ἑταῖροι,
 οἳ μιν ἄγον δι' ἀγῶνος ἐφελκομένοιαι πόδεσσιν,
 αἶμα παχὺ πτύοντα, κάρη βάλλονθ' ἐτέρωσε·
 καὶ δ' ἄλλοφρονέοντα μετὰ σφίσι εἶσαν ἄγοντες,
 αὐτοὶ δ' οἰχόμενοι κόμισαν δέπας ἀμφικύπελλον.
 700 Πηλεΐδης δ' αἰψ' ἄλλα κατὰ τρίτα θῆκεν ἄεθλα,
 δεικνύμενος Δαναοῖσι, παλαιμοσύνης ἀλεγεινῆς·
 τῷ μὲν νικήσαντι μέγαν τρίποδ' ἐμπυριβήτην,
 τὸν δὲ δυωδεκάβοιον ἐνὶ σφίσι τῖον Ἀχαιοί·
 ἀνδρὶ δὲ νικηθέντι γυναῖκ' ἐς μέσسون ἔθηκε,
 705 πολλὰ δ' ἐπίστατο ἔργα, τῖον δὲ ἑτεσσεράβοιον.
 στή δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 ὄρνυθ' οἳ καὶ τούτου ἀέθλου πειρήσεσθον.
 ὥς ἔφατ', ὤρτο δ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
 ἂν δ' Ὀδυσσεὺς πολύμητις ἀνίστατο, κέρδεα εἰδώς.
 710 ζῶσαμένω δ' ἄρα τῷ γε βάτην ἐς μέσسون ἀγῶνα,
 ἀγκὰς δ' ἀλλήλων λαβήτην χερσὶ στιβαρῆσιν
 ὥς ὅτ' ἀμείβοντες, τοὺς τε κλυτὸς ἦραρε τέκτων,
 δώματος ὑψηλοῖο, βίας ἀνέμων ἀλεείνων.
 τετρίγει δ' ἄρα νῶτα θρασειᾶν ἀπὸ χειρῶν
 715 ἐλκόμενα στερεῶς· κατὰ δὲ νότιος ῥέεν ἰδρῶς·
 πυκναὶ δὲ σμῶδιγγες ἀνὰ πλευράς τε καὶ ὤμους
 αἵματι φοινικέσσαι ἀνέδραμον· οἳ δὲ μάλ' αἰεὶ

V. l. 694 ἀνέπαλτο ἀτὰρ E 1324, 4 L. ἀνέπαλτ' ἀτὰρ D. ceteri ἀνέπαλτ' αὐτάρ. — 695 δὲ ἀφέσταν L. ἀφέσταν Lips. ἀμφέσταν CD. — 697 βάλλονθ' CD Vrat. A. Lips. ἐν ἄλλω βάλλονθ' A. — 698 καδδ' AC DGL Syr. Vrat. A. καδδαλλοφρονέοντα H. ἄλλοφρονέοντα A. μετὰ A. — 700 κατὰ CGL. — 701 δαναοῖσι et supraser. λαοῖσι A. παλαιμοσύνης libri. — 702 ἐμπυριβήτην AC. — 703 δυωδεκάβοιον AC. ἐνὶ A. ἐν σφίσιν Apoll. Soph. 147, 19. τῖον CDH. — 704 μέσον CDEG Flor. Rom. ἔθηκε ACDEH Syr. ἔθηκαν Harl. Mosc. 2. Vrat. d. — 705 τεσσεράβοιον A. — 707 ὄρνυθ' S. πειρήσεσθε CEL Rom. — 708 ὥς A. — 709 ἀν CDGHL. Ὀδυσσεὺς DGH Syr. Flor. Rom. ἀνίστατο ἰσόθεος φῶς D. — 710. βήτην D. μέσον CDEH Lips. Flor. Rom. — 711 δ' omitt. Apoll. Soph. 5, 8. Schol. Ψ 635. στιβαρῆσι DE. — 712 ὥς δ' ὅτ' CDES Flor. Rom. et Heynii libri. ὥς ὅτ' AGHL Lips. ἀμείβοντας D. τοὺς τε omitt. D. τε omitt. L. τοὺς γε G Flor. κλητὸς G. — 715 κατὰ C. νῶτιος D. — 716 σμῶδιγγες G. ἀνὰ A. — 717 οἳ δὲ C.

A. c. 694 ἀνέπαλτο ἀτὰρ unica vera est lectio et a Bekkero recepta, conf. ad Δ 542. — 701 παλαιμοσύνης Aristarchus apud Eust. 1587, 40. conf. 1325, 1. — 712 ὥς ὅτ' Nicanor diserte.

- νίκης ἰέσθην τρίποδος περί ποιητοῖο.
οὐτ' Ὀδυσσεὺς δύνατο σφῆλαι οὐδεῖ τε πελάσσαι,
720 οὐτ' Αἴας δύνατο, κρατερὴ δ' ἔχεν ἵς Ὀδυσῆος.
ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀνίαζον εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς,
δὴ τότε μιν προσέειπε μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
ἦ μ' ἀνάνειρ, ἦ ἐγὼ σέ· τὰ δ' αὖ Διὶ πάντα μελήσει.
725 ὥς εἰπὼν ἀνάνειρε· δόλου δ' οὐ λήθεται Ὀδυσσεύς·
κόψ' ὅπιθεν κώληπα τυχών, ὑπέλυσε δὲ γυῖα·
καδ' δ' ἔβαλ' ἔξοπίσω· ἐπὶ δὲ στήθεσιν Ὀδυσσεὺς
κάππεσε· λαοὶ δ' αὖ θηεῖντό τε θάμβησάν τε.
δεύτερος αὖτ' ἀνάνειρε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
730 κίνησεν δ' ἄρα τυτθὸν ἀπὸ χθονός, οὐδέ τ' αἶρειν,
ἐν δὲ γόνυ γνάμψεν· ἐπὶ δὲ χθονὶ κάππεσον ἄμφω
πλησίοι ἀλλήλοισι, μίανθησαν δὲ κονίη.
καὶ νύ κε τὸ τρίτον αὖτις ἀναΐξαντε πάλαιον,
εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς αὐτὸς ἀνίστατο καὶ κατέρυκε·
735 μηκέτ' ἐρείδεςθον, μηδὲ τρίβεσθε κακοῖσι·
νίκη δ' ἀμφοτέροισιν· ἀέθλια δ' ἵς ἀνελόντες
ἔρχεσθ', ὄφρα καὶ ἄλλοι ἀεθλεύωσιν Ἀχαιοί.
ὥς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἦδὲ πίθοντο,

V. L. 718 ἰέσθην DL. ἰέσθην A. περι ADHL. περι C. — 719 οὐθ' ὀδυσεὺς C. ὀδυσεὺς DEH Syr. ΟΥΔΕΙΔΕ Syr. πελάσαι D. — 721 εὐκνήμιδες ἀχαιοὶ DE Syr. (omiss. acc.) Rom. εὐκνήμιδας ἀχαιοὺς ACGHLS Cant. Barocc. Mor. Harl. Lips. Mosc. 2. Vrat. b. 1. man. A. Ven. B. Flor. Eust. 1326, 46. — 722 τότε L. προσέειπεν D. — 724 ἀνάνειρε G

Flor. ἐγὼ σε CD. τὰ δὲ αὖ G. — 725 ὥς A. — 726 κόμψ' ὅπιθεν H. ὀπιθε D. — 727 καδδ' ACDGH Syr. ἔπεσ' A Vrat. d. γρ. καδ' ἔβαλ' A. — 728 θαύμασάν τε Vrat. A. — 729 δεύτερος δ' E. — 730 ἀπο A. οὐδ' ἔτ' H. αἶρει G. — 731 κάμψεν D. γνάμψεν L. ἐπὶ D. κάππεσαν C Flor. — 732 πλησίον D. μίανθη L. — 733 αὐθῖς C. ἀναΐξαντε πάλαιον H Syr. Harl. Townl. Mosc. 2. Vrat. b. ἀναΐξαντες πάλαιον G Flor. ceteri ἀναΐξαντ' ἐπάλαιον. — 734 ἀχιλλεύς C. κατέρυκε ACEGHL Syr. — 735 μὴ κέ τ' ACD. ἐρείδεςθον C Ven. B. ἐρίδεςθον GS Cant. Flor. μὴ δὲ CD ex corr. HL. μήδε G. κακοῖσι ACDGH Syr. — 736 Δ' ΕΙCΑΝΕΛΟΝΤΕC Syr. — 737 ἀεθλεύωσιν DL Townl. Vrat. b. d. — 738 ὥς A. οἳ δ' L. οἷδ' CH. ἦδὲ πίθοντο H. ἦδε πίθοντο D. ceteri ἦδ' ἐπίθοντο.

A. c. 718 περί Herodianus: περί Ptolem. Ascalonita. — 721 ὅτι ἀντὶ τοῦ εἰς ἀνίαν ἦγον καὶ ἐχρόνιζον. τοῦτο δὲ μὴ νοήσαντες μετέγραψαν εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ Aristonicus. — 724 ἦμ' (= ἦ ἐμ') Habron apud Apoll. de Synt. 126, 4. conf. de Pron. 51 A. — 731 ἐν: ἐν Leptines.

- καὶ ῥ' ἀπομορξαμένω κονίην δύσαντο χιτῶνας.
 740 Πηλεΐδης δ' αἰψ' ἄλλα τίθει ταχυτήτος ἄεθλα,
 ἀργύρεον κρητῆρα, τετυγμένον· ἔξ δ' ἄρα μέτρα
 χάνδανεν, αὐτὰρ κάλλει ἐνίκα πᾶσαν ἐπ' αἶαν
 πολλόν, ἐπεὶ Cιδόνες πολυδαίδαλοι εὖ ἤσκησαν,
 Φοῖνικες δ' ἄγον ἄνδρες ἐπ' ἡροειδέα πόντον,
 745 στήσαν δ' ἐν λιμένεσσι, Θόαντι δὲ δῶρον ἔδωκαν·
 υἱὸς δὲ Πριάμοιο Λυκάονος ὦνον ἔδωκε
 Πατρόκλῳ ἥρωι Ἰησονίδης Εὐνήος.
 καὶ τὸν Ἀχιλλεὺς θῆκεν ἀέθλιον οὐ ἐτάριοιο,
 ὅς τις ἐλαφρότατος ποσσὶ κραιπνοῖσι πέλοιτο·
 750 δευτέρῳ αὖ βοῦν θῆκε μέγαν καὶ πίονα δημῷ,
 ἡμιτάλαντον δὲ χρυσοῦ λαισθήϊ' ἔθηκεν.
 στή δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 ὄρνυσθ' οἳ καὶ τούτου ἀέθλου πειρήσεσθε.
 ὡς ἔφατ', ὤρνυτο δ' αὐτίκ' Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας,
 755 ἄν δ' Ὀδυσσεὺς πολύμητις, ἔπειτα δὲ Νέστορος υἱός,
 Ἀντίλοχος· ὃ γὰρ αὐτε νέους ποσὶ πάντας ἐνίκα.
 στᾶν δὲ μεταστοιχί· σήμεναι δὲ τέρματ' Ἀχιλλεύς.
 τοῖσι δ' ἀπὸ νύσσης τέτατο δρόμος· ὦκα δ' ἔπειτα
 ἔκφερ' Ὀϊλιάδης· ἐπὶ δ' ὤρνυτο δῖος Ὀδυσσεὺς

V. l. 739 ἀπομορξάμενοι D Townl. Vrat. b. 1. man. A. λύσαντο Vrat. b. λύσσει Townl. χιτῶνα D. — 741 κρατῆρα EL Lips. — 742 ἐπαῖαν D. — 744 ἐπ': ἐς S Cant. — 746 omitt. Syr. add. 2. man. in marg. ἔδωκε ACDEGH. — 747 εὐνήος C. — 748 ἀχιλλεύς C. — 749 ἐλαφρότατός γε ποσὶ H. ποσὶ D Syr. — 750 μέγα D 1. man. πίοι L. ἐν ἄλλῳ καταπίονα A. — 751 λαισθήϊ' A. λαισθήϊ A in marg CDGHL. λαισθήϊ E Syr. λαισθήϊ Mosc. 2. ἔθηκε ACDEGH Syr. — 753 πειρήσεσθαι G. D ex corr. πειρήσεσθε. — 754 ὡς A. — 755 ἄν CDHL. Ὀδυσσεὺς C. Ὀδυσσεὺς H Syr. conf. 709. 719. — 756 δ ACDHL. ΓΑΡ Syr. — 757 μεταστοιχί A Townl. Syr. μεταστοιχεῖ CDEGLS. μεταστοιχεῖ H. ἀχιλλεύς C. — 758 ἀπαι L. — 759 ἔκφερ' οἰλῆος L Lips. οἰλιάδης E. ὀιλιάδης D ex corr. man. rec. οἰλιάδης 1. man. ἐπὶ D. ὄρνυτο Vrat. b. Rhet. Gr. III, 106, 28.

A. c. 751 λαισθήϊ' i. e. λαισθήια dictum est ut πρῶτα, δεύτερα (275. 538), conf. 785 λαισθήιον ἔκφερ' ἄεθλον. Schol. V ita restituendum esse puto λαισθήϊ': ἡ συνήθεια [προπαροξύνει ὡς τὸ] „λαισθήιον ἔκφερ' ἄεθλον“ (785)· οὐ γὰρ κλίνει λαισθεύς, ὡς τινες. — 753 πειρήσεσθον Zenodotus, conf. 707. — 757 obelus cum asterisco: ὀρθῶς 358. — 759 ἔκφερ': παρὰ Ζηνοδότῳ ἔκθορ' ὀιλιάδης Didymus.

- 760 ἄτχι μάλ', ὥς ὅτε τίς τε γυναικὸς ἐυζώνοιο
 στήθεός ἐστι κανών, ὃν τ' εὖ μάλα χερσὶ τανύσση
 πηνίον ἐξέλκουσα παρὲκ μίτον, ἀτχόθι δ' ἴχει
 στήθεος· ὥς Ὀδυσσεὺς θέεν ἐγγύθεν, αὐτὰρ ὀπισθεν
 ἴχνια τύπτε πόδεσσι πάρος κόνιν ἀμφιχυθῆναι·
- 765 καὶ δ' ἄρα οἱ κεφαλῆς χε' αὐτμένα διὸς Ὀδυσσεὺς
 αἰεὶ ῥίμφα θέων· ἴαχον δ' ἐπὶ πάντες Ἀχαιοὶ
 νίκης ἰεμένῳ, μάλα δὲ σπεύδοντι κέλευον.
 ἀλλ' ὅτε δὴ πύματον τέλεον δρόμον, αὐτίκ' Ὀδυσσεὺς
 εὖχετ' Ἀθηναίῃ γλαυκῶπιδι ὃν κατὰ θυμόν·
- 770 κλῦθι θεά, ἀγαθή μοι ἐπὶ ῥόθοις ἐλθέ ποδοῖν.
 ὥς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη,
 γυῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρά, πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθεν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλον ἐπαῖξασθαι ἄεθλον,
 ἔνθ' Αἴας μὲν ὄλισθε θέων, βλάβην γὰρ Ἀθήνη,
- 775 τῇ ῥα βοῶν κέχυτ' ὄνθος ἀποκταμένων ἐριμύκων,
 οὐς ἐπὶ Πατρόκλῳ πέφνην πόδας ὥκὺς Ἀχιλλεύς·
 ἐν δ' ὄνθου βοέου πλητο στόμα τε ῥίνάς τε.
 κρητῆρ' αὐτ' ἀνάειρε πολύτλας διὸς Ὀδυσσεύς,
 ὥς ἦλθε φθάμενος· ὃ δὲ βοῦν ἔλε φαίδιμος Αἴας.
- 780 στή δὲ κέρας μετὰ χερσὶν ἔχων βοὸς ἀγραυλοιο,
 ὄνθον ἀποπτύων, μετὰ δ' Ἀρτείοισιν ἔειπεν·
 ὦ πόποι, ἦ μ' ἔβλαψε θεὰ πόδας, ἦ τὸ πάρος περ
 μήτηρ ὥς Ὀδυσῆι παρίσταται ἡδ' ἐπαρήγει.
 ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷ ἡδὺ γέλασσαν.

V. L. 760 τις H. τε omitt. DL. — 761 στήθεος ἐστὶ HL. χερσὶ ADEGH Syr. χειρὶ CLS Barocc. Rhet. Gr. III, 106, 30. τανύσσει C. τανύσει Barocc. — 762 παρεκ ACHL. παρέκμιτον D. — 763 ὥς A Syr. ὀδυσεὺς C. ὀδυσεὺς EH. — 764 ἀμφὶ χυθῆναι D ex corr. 2. man. — 765 καὶ δ' ACDGL Syr. καὶ δ' H. ἄρα ἐκ A et in marg. γρ. καὶ δ' ἀρα οἱ κεφαλῆς. ΚΕΦΑΛΗ Ambr. χέεν C. χέε D. — 766 αἰεὶ E. ἐπὶ DGL Syr. ΕΠΕΙ Ambr. δ' ἐν πάντες H. — 767 ἰεμένῳ C. ἰεμενοὶ D. ΙΕΜΕΝΟΙ Ambr. ἰεμενοὶ L Lips. Vrat. b. d. A. ἰεμένῳ ἢ ἰεμένων Eust. 1328, 40. ἐν ἄλλῳ ἰεμενοὶ A. δὲ omitt. D. — 769 ΑΘΗΝΑΙΗ Ambr. κατα AD. — 773 ἐπαῖξασθαι A Ambr. CD Syr. Vrat. b. d. A. ἐπαῖξασθαι EGH. — 774 βλάβαι D. βλάψε E. — 775 ῥα L. ἔχυντ' D. — 776 ἐπὶ AG. πέφνη C. E. ἀχιλλεύς C. — 777 ἐν A. ἐνδ' H. ἔνθ' G Cant. Mor. στόμα τε C. ῥίνες τε Syr. Harl. ῥινάς τε C. — 779 εἶλε C. — 780 ἀγραυλοιο G. — 781 ὄνθον ἢ ὄνθου Eust. — 782 ὦ πόποι ADH. ἦ μ' Schol. Ψ 405. το- πάρος DHL Syr. ΠΕΡ' Syr. — 783 ΜΗΤΗΡ' Syr. ὥς A. ὀδυσεῖ C. ὀδυ- σῆς G. — 784 ὥς A. οἷδ' CL. γέλασαν DE.

A. c. 772 obelus cum asterisco: ὀρθῶς E 122, conf. Schol. N 61.

785 Ἀντίλοχος δ' ἄρα δὴ λοισθήιον ἔκφερ' ἄεθλον
μειδιῶν, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·

εἰδόσιν ὅμμ' ἐρέω πᾶσιν φίλοι, ὥς ἔτι καὶ νῦν
ἀθάνατοι τιμῶσι παλαιοτέρους ἀνθρώπους.

Αἴας μὲν γὰρ ἐμεῦ ὀλίγον προγενέστερός ἐστιν,
790 οὗτος δὲ προτέρης γενεῆς προτέρων τ' ἀνθρώπων·
ὠμογέροντα δὲ μὴν φασ' ἔμμεναι· ἀργαλέον δὲ
ποσσὶν ἐριδῆσθαι Ἀχαιοῖς, εἰ μὴ Ἀχιλλεῖ.

ὥς φάτο, κύδηνεν δὲ ποδώκεα Πηλεΐωνα.

τὸν δ' Ἀχιλεὺς μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·

795 Ἀντίλοχ', οὐ μὲν τοι μέλεος εἰρήσεται αἶνος,
ἀλλὰ τοι ἡμιτάλαντον ἐγὼ χρυσοῦ ἐπιθήσω.

ὥς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει, ὃ δὲ δέξατο χαίρων.

αὐτὰρ Πηλεΐδης κατὰ μὲν δολιχόσκιον ἔγχεος
θῆκ' ἐς ἀγῶνα φέρων, κατὰ δ' ἀσπίδα καὶ τρυφάλειαν,

800 τεύχεα Καρπῆδοντος, ἃ μιν Πάτροκλος ἀπηύρα.

στῇ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·

ἄνδρε δύω περὶ τῶνδε κελεύομεν, ὧ περ ἄριστω,

τεύχεα ἐσκαμένω, ταμεσίχροα χαλκὸν ἐλόντε.

[ἀλλήλων προπάροιθεν ὀμίλου πειρηθῆναι.]

V. L. 785 Δ' ἈΡΑΟΙ Syr. δ' ἄρα οἱ Vrat. A. δὴ omitt. E. — 786 ἐναργείοισιν D. — 787 ὅμμ' DH. πᾶσι CE. — 789 * ἐμεῦ: ἐμοί' H. ceteri ἐμεῖ', conf. ad Z 454. προγενέστερος ἐστὶν HL. — 790 πρότερος γενεῇ προτέρων δ' Schol. N 470. τ' omitt. D. — 791 δέ μιν φᾶς' CEH. δέ μιν φᾶς' A. φᾶς D. — 792 πᾶσιν ἐριδῆσθαι H. ἐριδῆσθαι ES edd. vet. ἐριδῆσθε G. ἐριδῆσθαι D. ἐριδείσθαι Vrat. d. ἀχαιοὺς Zonar. Lex. 1472. ἀχιλεῖ C. — 793 ὥς AD 1. man. κύδηνε EL Lips. κύδηνε C. — 794 ἀχιλλεὺς H. — 797 ὥς A. ὅδ' CGH. δέ, δέξατο L. δέ δέξατο Lips. Townl. Vrat. b. ceteri δ' ἐδέξατο. — 798 κατὰ AL. δολιχόσκιον A. — 799 κατὰ DL. κατ' G Flor. ἢδ' ἀσπίδα Mor. — 801 ἐναργείοισιν A. — 802 περὶ A. — 803 ἐλόντων D: ceteri ἐλόντε. Flor. ἐλόντε. — 804 omittunt D Vrat. A. A habet in margine adposito asterisco. ἀλλή-
λων A. ἀλλήλων Vrat. b.

A. c. 792 ἐν τισὶ τῶν ὑπομνημάτων γράφεται ἐριζῆσθαι Schol. V. — 804 συναπτεόν πάντα μέχρι τοῦ χαλκὸν ἐλόντες, οὐ λείποντος τοῦ μάχεσθαι ἢ τινος τοιοῦτου, καὶ γὰρ μόνον αὐτὸ κελεύειν εἰσθε τιθέναι καθ' ἑαυτὸ ὁ ποιητῆς (laud. φ 175. Ω 90). καὶ μετ' ὀλίγον ἀφ' ἑτέρας ἀρχῆς ἀναγνωστέον ὁππότερός κε φθῆσιν Nicanor, unde apparet Nicanorem versum 804. non legisse, quod etiam Bekkerus vidit. non recte de hoc loco iudicasse Friedlaenderum, qui putavit epitomatores omisisse, quod de versu 804. dixerit Nicanor, infinitivum pro imperativo esse accipiendum, etiam ex eo perspicitur, quod A et D versum omittunt.

- 805 ὀππότερός κε φθῆσιν ὀρεζάμενος χροά καλόν,
 ψαύσει δ' ἐνδίνων διά τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἶμα,
 τῷ μὲν ἐγὼ δώσω τόδε φάσγανον ἀργυρόηλον,
 καλὸν Θρηίκιον, τὸ μὲν Ἀστεροπαῖον ἀπηύρων·
 τεύχεα δ' ἀμφοτέροι ξυνήια ταῦτα φερέσθων·
 810 καὶ σφιν δαῖτ' ἀγαθὴν παραθήσομεν ἐν κλισίῃσιν.
 ὥς ἔφατ', ὦρτο δ' ἔπειτα μέγας Τελαμῶνιος Αἴας,
 ἄν δ' ἄρα Τυδείδης ὦρτο, κρατερὸς Διομήδης.
 οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἐκάτερθεν ὁμίλου θωρήχθησαν,
 ἐς μέσον ἀμφοτέρω συνίτην μεμαῶτε μάχεσθαι,
 815 δεινὸν δερκομένω· θάμβος δ' ἔχε πάντας Ἀχαιοῦς.
 ἀλλ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν· ἰόντες,
 τρὶς μὲν ἐπήϊξαν, τρὶς δὲ σχεδὸν ὠρμήθησαν.
 ἔνθ' Αἴας μὲν ἔπειτα κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἰσὶν
 νύξ', οὐδὲ χρό' ἴκανε· ἔρυτο γὰρ ἔνδοθι θώρηξ.
 820 Τυδείδης δ' ἄρ' ἔπειτα ὑπὲρ κάκεος μεγάλοιο
 αἶεν ἐπ' αὐχένι κύρε φαεινοῦ δουρὸς ἄκωκῇ.
 καὶ τότε δὴ ῥ' Αἴαντι περιδείσαντες Ἀχαιοὶ
 παυσαμένους ἐκέλευσαν ἀέθλια ἱε' ἀνελέσθαι.
 αὐτὰρ Τυδείδῃ δῶκεν μέγα φάσγανον ἥρωσ
 825 σὺν κολεῷ τε φέρων καὶ ἐυτμήτῃ τελαμῶνι.

V. L. 805 κεν C. Vrat. A. Schol. Ψ 824. φθῆη Cram. Epim. 430, 21. — 806 ψαύσει A. ψαύει Et. Orion. 52, 16. ἐνδίνων A. δια D. — 807 τῷ μὲν C. — 808 ἀπηύρων G. ἀπηύρα D. — 810 παραθήσομεν AC DGH Townl. Vrat. b. A. Flor. παραθήσομαι ELS Lips. Rom. κλισίῃσι D. — 811 ὥς A. — 812 ἄν δ' ACDGHL. ἐν δ' S Cant. — 813 οἱ δ' D. οἷδ' CGHL. — 814 ἀμφοτέρω AG Mor. Rom. ἀμφοτέρων CDEHLS Vrat. A. Lips. Flor. — 815 δερκομένοι D Harl. Mosc. 2. Vrat. d. A. Townl. ἔχεν εἰσπορώντας Townl. ἐν ἄλλω δεινὸν δερκομένοι θάμβος δ' ἔχεν εἰσπορώντας A. — 816 ἦσαν ἢ ἴσαν E. ἰόντε H. — 817 ἐπάϊξαν H. — 818 ἔπειτα omitt. C. πάντοσε, ἴσιν A. πάντοσε ἴσιν DEGL. — 819 θώραξ L. — 820 ἄρ DEGHL. δάρ A. — 821 ὑπ' αὐχένι Vrat. A. ἐπ' αὐχένι κύρε Vrat. d. ἄκωκῇ D ex corr. EG Et. Mg. 548, 39. ἄκωκῇ ACD 1. man. L Lips. Townl. Ven. B. Vrat. d. A. ἄκωκῇ H Vrat. b. — 822 περιδείσαντες E 1331, 36; sed 1331, 25 περιδείσαντες cum ceteris. περιδδείσαντες D, grav. add. 2. man. — 823 ἱε' ἀνάγοντες D. — 824 δῶκε CD Vrat. A. Lips. Flor. — 825 κολεῷ D. εὐδμήτῃ edd. vett.

A. c. 806 ἀθετεῖται, ὅτι ἐκ τῆς Δωλωνείας (K 298) μετακίετα Aristonicus, vide ad K 298. Ἀριστοφάνης δὲ οὕτω γράφει (μεταγράφει οὕτως E) „ὀππότερός κε πρόσθεν (πρώτος E) ἐπιγράφας χροά καλὸν φθῆῃ ἐπευζάμενος διά τ' ἔντεα καὶ φόνον ἀνδρός (Schol. V ἀνδρῶν) Schol. V Eust. 1331, 5. — 810 ἀθετεῖται Aristonicus. — 816 conf. E 630. Z 121. — 824, 825 ἀθετεῖ Ἀρίσταρχος Schol. V. προηθετοῦντο δὲ παρὰ Ἀριστοφάνει Didymus.

- αὐτὰρ Πηλεΐδης θῆκεν κόλον αὐτοχόωνον,
 ὃν πρὶν μὲν ῥίπτασκε μέγα θένος Ἡετίωνος·
 ἄλλ' ἢ τοι τὸν ἔπεφνε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
 τὸν δ' ἄγετ' ἐν νήεσσι σὺν ἄλλοισι κτεάτεσσι.
 830 στή δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 ὄρνυθ' οἷ καὶ τούτου ἀέθλου πειρήσεσθε·
 εἴ οἱ καὶ μάλα πολλὸν ἀπόπροθι πίονες ἀγροί,
 ἔξει μιν καὶ πέντε περιπλομένους ἐνιαυτοὺς
 χρεώμενος· οὐ μὲν γάρ οἱ ἀτεμβόμενός γε σιδήρου
 835 ποιμὴν οὐδ' ἀροτὴρ εἷς ἐς πόλιν, ἀλλὰ παρέξει.
 ὣς ἔφατ', ὦρτο δ' ἔπειτα μενεπτόλεμος Πολυποΐτης,
 ἂν δὲ Λεοντῆος κρατερὸν μένος ἀντιθέοιο,
 ἂν δ' Αἴας Τελαμωνιάδης καὶ δῖος Ἑπειός.
 ἔξεϊς δ' ἴσταντο, κόλον δ' ἔλε δῖος Ἑπειός,
 840 ἦκε δὲ δινήσας· γέλασαν δ' ἐπὶ πάντες Ἀχαιοί.
 δεύτερος αὖτ' ἀφῆκε Λεοντεύς, ὄζος Ἄρῃος·
 τὸ τρίτον αὖτ' ἔρριψε μέγας Τελαμώνιος Αἴας
 χειρὸς ἅπο στιβαρῆς, καὶ ὑπέρβαλε σήματα πάντων.
 ἄλλ' ὅτε δὴ κόλον εἴλε μενεπτόλεμος Πολυποΐτης,
 845 ὄσζόν τις τ' ἔρριψε καλαύροπα βουκόλος ἀνὴρ·
 ἦ δέ θ' ἐλίσσομένη πέτεται διὰ βοὺς ἀγελαιίας·
 τόσσον παντὸς ἀγῶνος ὑπέρβαλε· τοὶ δὲ βόησαν.
 ἀνστάντες δ' ἔταροι Πολυποΐταιο κρατεροῖο
 νῆας ἔπι γλαφυρὰς ἔφερον βασιλῆος ἄεθλον.
 850 αὐτὰρ δ' τοξευτῇσι τίθει ἰόντα σιδήρον,

V. l. 826 θῆκε CD Vrat. A. αὐτοχόωνον A. — 827 τὸν πρὶν E Townl. ὃν περὶ μὲν H. — 828 πέφνε L Mor. ἀχιλεύς C. — 829 δ' ἄγετ' S Harl. κτεάτεσσι ACDEGH. — 831 πειρήσαισθε D. — 835 παρέξας H. — 836 ὡς A. — 837 ἂν CDH. καρτερὸν E 1332, 29; sed 1332, 38 κρατερὸν. — 838 ἂν CDH. — 841 δεύτερον Vrat. d. A. ἀφῆκε Vrat. b. — 842 δ' αὐ E. ἔριψε A Lips. — 843 ἀπὸ DEGHL. πάντα GL. Lips. Flor. δὴ
 πάντα ἢ πάντων E. — 844 ὅτε μὲν A. ὅτε μὲν Vrat. b. ἔλλαβε pro εἴλε L. — 845 ὄσζόν τις ἔρριψε A. ἔριψε Lips. versum omitt. Vrat. d. — 846 ἦ δέ τ' ἐλίσσομένη HL. ἦ δέ ἐλίσσομένη C. ἠδὲ τελισσομένη D. ἦ δέ θ' ἐλίσσομένη A. δια D. — 847 τοῖδε βόησαν H: ceteri τοὶ δ' ἐβόησαν. — 848 πολυπότοιο C. πολυποΐτοιο S Cant. Vrat. d. — 849 ἐπὶ ACHL. ἐπὶ DG. — 850 δ' ACDGHL. ἰόντα σιδήρον G.

A. c. 843 ἀθετεῖται. μετενήνκεται ἐκ τῆς Ὀδυσσεΐας (θ 192) Aristonicus.

- καὶ δ' ἐτίθει δέκα μὲν πελέκεας, δέκα δ' ἡμιπέλεκκα,
 ἰστὸν δ' ἔστησεν νηὸς κυανοπρώροιο
 τηλοῦ ἐπὶ ψαμάθοις, ἐκ δὲ τρήρωνα πέλειαν
 λεπτῇ μηρίνῳ δῆσεν ποδός, ἥς ἄρ' ἀνώγει
 855 τοξεύειν. ὃς μὲν κε βάλη τρήρωνα πέλειαν,
 πάντας ἀειράμενος πελέκεας οἶκον δὲ φερέσθω·
 ὃς δέ κε μηρίνῳ τύχη, ὄρνιθος ἀμαρτῶν,
 ἥσων γὰρ δὴ κείνος, ὃ δ' οἴσεται ἡμιπέλεκκα.
 ὥς ἔφατ', ὦρτο δ' ἔπειτα βίη Τεύκροιο ἄνακτος,
 860 ἄν δ' ἄρα Μηριόνης, θεράπων εὖς Ἰδομενῆος.
 κλήρους δ' ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ πάλλον ἐλόντες,
 Τεῦκρος δὲ πρῶτος κλήρῳ λάχεν. αὐτίκα δ' ἰὼν
 ἦκεν ἐπικρατέως, οὐδ' ἠπέιλησεν ἄνακτι
 ἄρνῶν πρωτοτόνων ῥέξειν κλειτὴν ἐκατόμβην.
 865 ὄρνιθος μὲν ἄμαρτε· μέγριε γάρ οἱ τό γ' Ἀπόλλων·
 αὐτὰρ δὲ μήρινθον βάλε παρ πόδα, τῇ δέδεται ὄρνις·
 ἀντικρὺ δ' ἀπὸ μήρινθον τάμε πικρὸς οἰστός.
 ἦ μὲν ἔπειτ' ἦξε πρὸς οὐρανόν, ἦ δὲ παρείθη
 μήρινθος ποτὶ γαῖαν· ἀτὰρ κελάδῃσαν Ἀχαιοί.
 870 σπερχόμενος δ' ἄρα Μηριόνης ἐξείρυσε χειρὸς
 τόξον· ἀτὰρ δὴ οἰστὸν ἔχεν πάλαι, ὥς ἴθυνεν.

V. L. 851 καδδ' ACDGH. καδδεται L. πελέκεις G. πέλεκας H. πελέκας et ἡμιπέλεκας Vrat. A. — 852 δὲ ἐστήσεν L Lips. δ' ἔστησε E Vrat. A. κυανοπρώροιο A. — 853 ἐπὶ A. ὑπὸ D. ψαμάθης S. ψαμάθης Cant. ceteri ψαμάθοις eum Harl. Townl. Mosc. 2. Vrat. d. A. ἐκ A. — 854 δῆσε EL Vrat. A. ἥς: ἦν CD Harl. ἄρ CDG. ὥς ἄρ' Vrat. d. ὥς γάρ L. ἐν ἄλλῳ ἥς γάρ ἀνώγει A. hunc et sequentem in textu man. rec. scriptos habet H. — 855 κε λάβη C. — 856 οἶκον δὲ AH. οἶκονδε CD. οἶκόν δε (?) Barocc. Mor. Vrat. b. d. ΚΛΙΣΙΗΝΔΕ Syr. κλισίηνδε EGL et ceteri Heynii libri. κλισίηνδε S. φέρεσθαι D. φερέσθαι ἢ φερέσθω E. ἐν ἄλλῳ κλισίην δὲ φερέσθω A. — 857 τύχοι D. ἀμαρτῶν H. — 858 δὴ omitt. C. ὅδ' CDGHL. ἡμιπέλεκας DH Vrat. A. — 859 ὥς A. — 860 ἄν CDGHL. — 861 πάλλον D. βάλλον (cod. βάλλων) Apoll. Soph. 100, 1. conf. Γ 316. κ 206. — 864 omitt. D Syr. Townl. „est translatus ex II. Δ 102. et habet manifesta vestigia imitationis“ Heyne. κλειτὴν: ἱερὴν S. — 865 μέγριε C. μέγριε D. οἱ τότε D Vrat. A Schol. Ξ 171. Barocc. — 866 δ AC 2. man. DGH. βάλλε C 2. man. παρ A. παρ πόδας D. versum omitt. C 1. man. — 867 ἀπο CD. — 868 ἦ μὲν C. ἦ δὲ C. — 869 ΠΡΟΤΙ Syr. αὐτὰρ GL Lips. Flor. — 871 αὐτὰρ L Lips. ἔχε DE Vrat. A.

A. c. 854 γράφεται καὶ ὥς γάρ. κατ' ἐνια δὲ δῆσεν πόδα Didymus. — 858 δ δ', non ὅδ' Herodianus. — 870, 871 Massiliensis σπερχόμενος δ' ἄρα Μηριόνης ἐπεθήκατ' οἰστὸν τόξῳ· ἐν γάρ χερσὶν ἔχεν (πᾶσιν ἔχε

- αὐτίκα δ' ἠπείλησεν ἐκηβόλῳ Ἀπόλλωνι
 ἄρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἐκατόμβην.
 ὕψι δ' ὑπὸ νεφέων εἶδε τρήρωνα πέλειαν·
 875 τῇ ῥ' ὃ γε δινεύουσαν ὑπὸ πτέρυγος βάλε μέσσην,
 ἀντικρὺ δὲ διήλθε βέλος· τὸ μὲν ἄψ ἐπὶ γαίῃ
 πρόσθεν Μηριόναο πάγῃ ποδός· αὐτὰρ ἡ ὄρνις
 ἵστῳ ἐφεζομένη νηὸς κυανοπρώροιο
 αὐχέν' ἀπεκρέμασεν, σὺν δὲ πτερὰ πυκνὰ λίασσεν.
 880 ὦκύς δ' ἐκ μελέων θυμὸς πτάτο, τῆλε δ' ἀπ' αὐτοῦ
 κάππεσε· λαοὶ δ' αὖ θηεῦντό τε θάμβησάν τε.
 ἄν δ' ἄρα Μηριόνης πελέκεας δέκα πάντας ἄειρε,
 Τεύκρος δ' ἡμιπέλεκκα φέρεν κοίλας ἐπὶ νῆας.
 αὐτὰρ Πηλεΐδης κατὰ μὲν δολιχόσκιον ἔγχος,
 885 καδὲ δὲ λέβητ' ἄπυρον, βοὸς ἄξιον, ἀνθεμόεντα
 θῆκ' ἐς ἄγῳνα φέρων· καὶ ῥ' ἥμονες ἄνδρες ἀνέσταν·
 ἄν μὲν ἄρ' Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων,
 ἄν δ' ἄρα Μηριόνης, θεράπων εὖς Ἰδομενῆος.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 890 Ἀτρεΐδῃ· ἴδμεν γὰρ ὅσον προβέβηκας ἀπάντων
 ἦδ' ὅσσον δυνάμει τε καὶ ἡμασιν ἔπλευ ἄριστος·
 ἀλλὰ σὺ μὲν τόδ' ἄεθλον ἔχων κοίλας ἐπὶ νῆας

V. l. 874 ὕψει C. ΥΠΟ Syr. ὑπο H. ὑπαί ACELS Mor. Barocc. Townl. Cram. Ep. 418, 24. ὑπαί DG. ἴδε Lips. ἴδετο S Syr. Cant. Mor. Vrat. d. A. Flor. — 875 τὴν ῥ' DGH Flor. τῇρ' ACELS Syr. Cant. Mor. Harl. Townl. Lips. Mosc. 2. Vrat. A. Rom. ὑπο AH. πτερύγος E. ΛΑΒΕ pro βάλε Syr. μέσσης C Harl. Mosc. 2. μέσση D. μέσσαν H. μέσσαν Barocc. Mor. μέσσης ἢ μέσση E 1333, 59. μέσης 1334, 26. — 876 ΑΨ Syr. — 877 πρόσθε D. ΑΥΤΑΡ Syr. ἡ omitt. C. — 878 κυανοπρώροιο A. — 879 ἀπεκρέμασε C. ἐπεκρέμασεν L Lips. ὑπεκρέμασε E 1333, 60; sed 1334, 29 ἀπεκρέμασεν. λίασσεν D: ceteri λίασθεν. — 880 ἔπτατο Townl. τῆλε: ἦδε Vrat. d. — 881 κάππεσεν D — 882 ἄν CDGHL. ἄειρε ACGHL Syr. αἰείρας D. — 883 ἡμιπέλεκας D. ἡμιπέλεκα G. φέρε CD. — 884 κατα L. δολιχόσκιον A. — 885 καδδὲ ACDGHL. ΚΑΔΔΕ Syr. — 886 ἡμῶν' ἄνδρ' ἀνέσταν D. — 887 ἄν CDG. ἄρ' omitt. D. εὐρὺ κρείων A: ceteri εὐρυκρείων. — 888 ἄν CDG. — 889 ἀχιλεύς C. — 890 ὅσσον G. προβέβηκας ἀχαιῶν D. — 891 ὅσον D Rom. ἡμασιν D.

A. c. Schol. A. χείρῃσιν ἔχεν Schol. V) πάλαι, ὡς ἴθουνεν. Antimachus σπερχόμενος δ' ἄρα Μηριόνης ἐξείλετο τόξον χερσίν (ἐξείρυσε Τεύκρου τόξον· χερσὶ δ' οἰκτὸν E Schol. V) Schol. AV. Eust. 1334, 6. — 879 ἀρίσταρχος λίασσεν Didymus. οὕτως Ἀρίσταρχος διὰ τῶν δύο ζ. ἡ δὲ Maccaλιωτικὴ λίασθη Schol. A. — 886 ἥμονες Herodianus cum Aristarcho: alii ῥήμονες.

ἔρχευ, ἀτὰρ δόρυ Μηριόνη ἦρωι πόρωμεν,
 εἰ κύ γε σὺ θυμῷ ἐθέλεις· κέλομαι γὰρ ἐγὼ γε.
 895 ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
 δῶκε δὲ Μηριόνη δόρυ χάλκεον· αὐτὰρ ὃ γ' ἦρωε
 Ταλθυβίῳ κήρυκι δίδου περικαλλὲς ἄεθλον.

ΙΛΙΑΔΟΣ Ω.

Λῦτο δ' ἀγών, λαοὶ δὲ θοὰς ἐπὶ νῆας ἕκαστοι
 ἐσκίδναντ' ἰέναι. τοὶ μὲν δόρποιο μέδοντο
 ὕπνου τε γλυκεροῦ ταρπήμεναι. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 κλαῖε φίλου ἐτάρου μεμνημένος, οὐδέ μιν ὕπνος
 5 ἦρει πανδαμάτωρ, ἀλλ' ἐστρέφετ' ἔνθα καὶ ἔνθα,
 Πατρόκλου ποθέων ἀνδροτῆτά τε καὶ μένος ἦϋ,
 ἦδ' ὅποσα τολύπευσε σὺν αὐτῷ καὶ πάθεν ἄλγεα,
 ἀνδρῶν τε πολέμους ἀλεγεινά τε κύματα πείρων.
 τῶν μιμνησκόμενος θαλερὸν κατὰ δάκρυον εἶβεν,
 10 ἄλλοτ' ἐπὶ πλευρὰς κατακείμενος, ἄλλοτε δ' αὐτε
 ὕπτιος, ἄλλοτε δὲ πρηνὴς· τότε δ' ὀρθὸς ἀναστὰς
 δινεύεσκ' ἀλύων παρὰ θῖν' ἄλός. οὐδὲ μιν ἦως

V. l. 893 πόρωμεν ἦρω D. — 894 ἐθέλοισ AGHL. ἐθέλεις CDES
 Syr. Cant. Harl. Townl. Mosc. 2. Vrat. b. Rom. conf. P 489. ἐθέλη Lips.
 ἔγωγε libri. — 895 ὡς A. — 897 περικαλλὲς H.

V. l. 1 Λῦτο libri mei, Et. Mg. 15. 50. 572. 10. Zonar. Lex. 18.
 Suidas II, 1, 650, 14. Cram. An. Par. IV, 87, 8. Eust. 108, 4. Λῦτο S
 Apoll. Soph. 6, 6. Schol. C 376. — 3 ὕπνου τὲ C. γλυκεροῖο E. ἀχιλλεὺς
 C. — 4 οὐδέ κεν L. οὐδέ μὲν Lips. — 5 πανδαμάτωρ A. ἔστρεφ' S. —
 6 ἀνδροτῆτα ACDEGL Syr. Townl. Lips. Mor. Mosc. 2. Vrat. b. A.
 Eust. 353, 37. 641, 39. Rom. Bachm. Anecd. II, 124, 25. Draco de Metr.
 137, 23. ἀδροτῆτα H, conf. ad Π 857. X 363. τε: γε Barocc. — 7 το-
 λύπευε Harl. Mosc. 2. τολύπευσεν ἐν C. τολύπευσεν αὐτῷ D. συναυτῷ
 A. ἄλγεα ACDEGHL Syr. ἄλγη Dindorfius. — 8 ἀνδρῶν τὲ A. πολέ-
 μους CD Lips. ἀλγεῖνά S Harl. πείρων: περνῶν Lips. — 9 κατα ACDH.
 εἶβε L Lips. εἶβει Apoll. Soph. 63, 21 (?). — 10 ἐπὶ AH. πλευρὰς HS.
 — 11 δὲ omitt. D. Δὴ Syr. δ' αὖ Vrat. d. τότε DES. — 12 δινεύεσκ'
 S. δυνεύεσκ' Eust. 654, 55. πλωῖζοντ' ἀλύοντ' ἐπὶ θῖν' ἄλός ἀπρυγέτοιο
 Plato Rep. III, 388 A.

A. c. 6—9 ἀθετοῦνται Aristonicus. προηθετοῦντο δὲ καὶ παρὰ
 Ἀριστοφάνει Didymus. — 7 αἱ δημῳδαί καὶ πάθεν ἔργα Schol. V. —
 8 πείρων Aristarchus: πειρῶν Pamphilus. — 12 φιλωὺς τὸ ἀλύων Hero-
 dianus.